

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vlasty Langhamerové a přísedících Ing. Anety Doušové a Jiřího Mitošinky dne 17. prosince 2020 v Praze takto:

Obžalovaní

- 1) **Tomáš KREJČÍ**, narozený xxx v Praze, trvale bytem xxx,
- 2) **Ing. Jiří KOŠTÁL**, narozený xxx v Hradci Králové, trvale bytem xxx,
- 3) **Petr HEMMR**, narozený xxx v Praze, trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

obžalovaní Tomáš Krejčí a Ing. Jiří Košťál ve funkci jednatelů společnosti Actor's Runway Agency, s.r.o., IČ 276 09 952, sídlem Praha 2, Mánesova 1027/37, (dále pouze spol. ARA), která od roku 2006 produkovala audiovizuální dílo s pracovním názvem „Poslední z Aporveru“, s úmyslem opatřit společnosti ARA prostředky na tvorbu tohoto díla od Ministerstva kultury České republiky, a to z Programu podpory filmového průmyslu (kdy agenda závazků souvisejících s tímto programem přešla podle § 62 z. č. 496/2012 Sb., o audiovizi s účinností od 1. 1. 2013 na zřízení Státní fond kinematografie, IČ 014 54 455, sídlem Dukelských hrdinů 530/47, Praha 7) ve formě tzv. vratky 20 % uznatelných vynaložených nákladů na tvorbu audiovizuálního díla jako dotace vyplacené na účet žadatele, po vzájemné dohodě s obžalovaným Petrem Hemmrem, jednatelem společnosti CZ PAP s.r.o., IČ 630 75 661, sídlem Praha 7, Veverkova 23, za účelem navýšení uznatelných nákladů o další fiktivní náklady společnosti ARA umožňující požádat o vyšší dotaci z uvedeného programu připadající na rok 2011,

vyhotovili a podepsali Obchodní smlouvu o vzájemné spolupráci datovanou 15. 12. 2010 sjednanou mezi spol. CZ PAP jako dodavatelem a spol. ARA jako příjemcem, ve které se

společnost CZ PAP zavázala vyrobit na svůj náklad a nebezpečí kompletní mattepainty (tvorbu pozadí a dalších komponentů pro výrobu animací a kompozic) za cenu 19 200 000 Kč,

dále vyhotovili a podepsali dodatek č. 1 této smlouvy datovaný 24. 02. 2011, ve kterém změnili předmět smlouvy tak, že se spol. CZ PAP zavázala dodat dílo (komponenty) pro stereoskopickou verzi - tzv. 3D verzi, a přepracovat již vyrobené podklady do 3D verze s cenou navýšenou o 38 800 000 Kč, tj. s celkovou cenou 58 000 000 Kč,

dále vyhotovili a podepsali dodatek č. 2 této smlouvy datovaný 28. 03. 2011, ve kterém se spol. CZ PAP nad rámec dosud stanoveného předmětu díla zavázala vytvořit 3D modulaci prostředí s cenou navýšenou o 6 400 000 Kč, tj. s celkovou cenou ve výši 64 400 000 Kč,

ač všichni tři věděli, že společnost CZ PAP žádný předmět uvedené smlouvy a dodatků nezhotoví a tedy nedodá, a ač věděli, že uvedená smlouva a dodatky s fiktivním předmětem plnění slouží pouze k tomu, aby společnost ARA mohla vykázat při podání žádosti o dotaci vyšší rozsah uznatelných nákladů a tím i dosáhnout vyšší dotace z Programu podpory filmového průmyslu za rok 2011, než která by byla společnosti ARA poskytnuta v případě uvedení reálných (skutečných) nákladů, a to spolu s účelovými převody mezi bankovními účty společnosti CZ PAP a společností ARA zřízenými u ČSOB a.s. (účet spol. ARA č. xxx) a u Raiffeisenbank a.s. (účet spol. ARA č. xxx), uskutečněnými od června do prosince 2011, které simulovaly úhrady vzájemných závazků,

příčemž s uvedeným úmyslem podal dne 14. 1. 2011 obžalovaný Jiří Košťál za společnost ARA u Ministerstva kultury ČR žádost ze dne 13. 01. 2011 o evidenci projektu Poslední z Aporveru spolu s předběžným podrobným rozpočtem projektu obsahujícím pod položkou 3010 náklady na postprodukcii v celkové výši 65 250 000 Kč zahrnující i fiktivní náklady z výše uvedené smlouvy a jejich dodatků, a poté podal obžalovaný Jiří Košťál za společnost ARA dne 30. 11. 2011 u Ministerstva kultury ČR žádost o poskytnutí dotace podle Programu podpory filmového průmyslu, ve které uvedl skutečnou výši uznatelných nákladů 124 753 250 Kč s uvedením 20 % z uznatelných nákladů představujících výši dotace 24 950 650 Kč, a to spolu s čestným prohlášením opatřeným datem 30. 11. 2011, ve kterém obžalovaný Jiří Košťál za společnost ARA prohlásil, že všechny informace v žádosti a přílohách jsou pravdivé, a stvrdil vědomost trestní odpovědnosti v případě uvedení nepravdivých údajů, ač spolu s obžalovanými Tomášem Krejčím a Petrem Hemmrem již od uzavření obchodní smlouvy o vzájemné spolupráci věděli, že účetně vykazované náklady za rok 2011 na tzv. mattepaint ve výši 64 400 000 Kč od dodavatele, společnosti CZ PAP, jsou fiktivní a že tedy celková výše uznatelných nákladů 124 753 250 Kč jako základ pro dotaci ve výši 20 % je nepravdivá, navýšená o částku 64 400 000 Kč,

příčemž na základě výše uvedené žádosti a k ní se vztahujících příloh obsahujících nepravdivé údaje o uznatelných nákladech společnosti ARA jako žadatele dotace rozhodlo Ministerstvo kultury ČR, Odbor médií a audiovize, Praha 1, Maltézské náměstí 1 dne 15. 12. 2011 o poskytnutí dotace pro projekt Poslední z Aporveru u žadatele (příjemce dotace), společnosti ARA ve výši 24 950 700 Kč, ze které byla část dotace, a to ve výši 12 880 000 Kč ke škodě Ministerstva kultury ČR, nyní zastoupeného Státním fondem kinematografie, přiznána na základě výše uvedených nepravdivých údajů o zhotovení a dodání mattepointu, přičemž dotace ve výši 24 950 700 Kč byla na účet společnosti ARA číslo xxx připsána dne 19. 12. 2011,

čímž obžalovaní Ing. Jiří Košťál spolu s Tomášem Krejčím, oba jednající za společnost ARA jako žadatele o dotaci, a za pomoci Petra Hemmra podepisujícího za společnost CZ PAP smlouvy a dodatky jako prostředky umožňující nepravdivě vykazovat náklady na zhotovení audiovizuálního díla a tím i požadovat vyšší dotaci, způsobili poškozenému Státnímu fondu kinematografie škodu ve výši 12 880 000 Kč,

tedy:

obžalovaní Tomáš Krejčí a Ing. Jiří Košťál

Shodu s prvopisem potvrzuje: Anežka Inmanová

úmyslným společným jednáním v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje, a způsobili tak škodu velkého rozsahu,

obžalovaný Petr Hemmr

úmyslně umožnil jinému spáchání trestného činu, a to uvedení nepravdivých údajů v žádosti o poskytnutí dotace se způsobením škody velkého rozsahu opatřením prostředku,

čímž spáchali

obžalovaní Tomáš Krejčí a Ing. Jiří Košťál

zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

obžalovaný Petr Hemmr

zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný Tomáš Krejčí

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba v trvání 5 (pět) let.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost** během zkušební doby podmíněného odsouzení nahradit podle svých sil poškozenému škodu způsobenou trestným činem.

obžalovaný Jiří Košťál

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba v trvání 5 (pět) let.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost** během zkušební doby podmíněného odsouzení nahradit podle svých sil poškozenému škodu způsobenou trestným činem.

obžalovaný Petr Hemmr

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba v trvání 5 (pět) let.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost** během zkušební doby podmíněného odsouzení nahradit podle svých sil poškozenému škodu způsobenou trestným činem.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Anežka Inmanová

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou **obžalovaní společně a nerozdílně povinni zaplatit na náhradě škody poškozenému Státnímu fondu kinematografie, IČ: 014 54 455, se sídlem Dukelských hrdinů 530/47, Praha 7, jako majetkovou škodu způsobenou trestným činem, částku ve výši 12 880 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Na základě obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 12. 2019, sp. zn. 1 KZV 210/2018, jsou obžalovaní Tomáš Krejčí, Ing. Jiří Košťál a Petr Hemmr stíháni pro zločin dotačního podvodu dle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku (v případě obžalovaných Tomáše Krejčího a Jiřího Košťála) a pro zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (v případě obžalovaného Petra Hemmra). Obžalobou je obžalovaným kladeno za vinu, že obžalovaní Tomáš Krejčí a Jiří Košťál jako jednatele společnosti Actor's Runway Agency, s.r.o. (dále jen „ARA“), která od roku 2006 produkovala audiovizuální dílo s názvem „Poslední z Aporveru“ s úmyslem opatřit společnosti prostředky na tvorbu tohoto díla z Programu podpory filmového průmyslu ve formě vratky 20 % uznatelných vynaložených nákladů na tvorbu díla jako dotace vyplacené na účet společnosti, po vzájemné dohodě s obžalovaným Petrem Hemmrem, jednatelem společnosti CZ PAP s.r.o. za účelem navýšení uznatelných nákladů o další fiktivní náklady společnosti ARA umožňující požádat o vyšší dotaci z uvedeného programu připadající na rok 2011 vyhotovili a podepsali obchodní smlouvu o vzájemné spolupráci ze dne 15. 12. 2010 a dva dodatky ze dne 24. 02. 2011 a ze dne 28. 3. 2011 na celkovou částku 64 400 000 Kč, ač všichni tři obžalovaní věděli, že společnost CZ PAP s.r.o. žádný předmět plnění nezhotoví a nedodá a současně věděli, že uvedená smluvní dokumentace bude použita při podání žádosti o poskytnutí dotace podle Programu podpory filmového průmyslu, přičemž na základě této dokumentace byla společnosti ARA připsána dotace o částku ve výši 12 880 000 Kč vyšší, než na kterou fakticky společnosti ARA vznikl nárok. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině všech obžalovaných, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný Tomáš Krejčí** úvodem sdělil, že se žíví jako filmový režisér. Tuto profesi obžalovaný vykonává jako osoba samostatně výdělečně činná s příjmem v rozmezí 12 000 – 36 000 Kč měsíčně. Obžalovaný je v exekuci a hradí dluhy související s natáčením filmu „Poslední z Aporveru“. V minulosti se obžalovaný léčil s xxx. K žalovanému protiprávnímu jednání obžalovaný uvedl, že je nevinný, neboť veškeré plnění z předmětných smluv uzavřených se společností CZ PAP s.r.o. bylo řádně dodáno. Obžalovaný nejprve popsal, jak začal filmový projekt „Poslední z Aporveru“ vznikat. Obžalovaný Krejčí projekt realizoval v rámci společnosti Actor's Runway Agency s.r.o., jejímž jednatelem byl spolu s obžalovaným Ing. Košťálem. On sám měl na starosti umělecké a kreativní činnosti a obžalovaný Ing. Košťál se věnoval finanční stránce projektu, logistice a administrativě. V roce 2004, když byl hotový scénář filmu, začali obžalovaní Krejčí a Košťál řešit vizuální podobu filmu a jeho produkci. Seznámil se s producentem Jiřím K.m, který pro projekt získal dotaci od státu ve výši 24 000 000 Kč a přihlásil projekt do České televize. Obžalovaný tak získal startovací investici, ale jeho idea o vizuální podobě filmu se jevila velmi nákladně, neboť se rozhodl při tvorbě filmu použít tzv. mattepainting, techniku, kdy jsou hrané filmové sekvence s herci doplňovány trikovými vizuálními grafickými sekvencemi, vytvořenými ve studiích pomocí výpočetní techniky v rámci tzv. postprodukčních prací dle požadavků obžalovaného, a to až poté, co jsou na zelené pozadí natočeny herecké sekvence filmu. Obžalovaný měl problém sehnat další investory, oslovované subjekty pokládali za nemožné daný film natočit v místních

podmínkách a s rozpočtem, který se ani zlomkově nevyrovnával zahraničním nákladům na filmy podobného typu. Graficky zmíněné představy obžalovaného o vizuální stránce filmu prostřednictvím kreseb ztvárnil hlavní výtvarník filmu, Ondřej M. Z těchto kreseb Ondřej M. vytvářel původní mattepainty ve 2D formátu, které měly být následně kompozitory ve studiích zakomponovány do hraných pasáží filmu. Tato vize se však příliš nezamlouvala Jiřímu K., který svou účast zhruba v roce 2009 na projektu ukončil. Obžalovaní Krejčí a Košťál se tak stali současně producenty filmu, byť s producentskou prací neměli zkušenosti. Producenti pak musejí na projekt sehnat peníze, investoři se označují za koproducenty. V tomto kontextu obžalovaný uvedl, že do projektu následně vstoupil také Marek V., který se chtěl stát majoritním slovenským koproducentem a zavázal se získat pro tento projekt peněžní prostředky od Slovenského státního fondu kinematografie. Supervizorem se stal Felix N.. Pan V. požadoval, aby se promptně rozběhlo natáčení, a ač se zavázal obstarat finanční prostředky od Slovenského fondu pro kinematografii, následně tyto nevyplatil. Vzhledem k tomu bylo na postprodukční náklady nutno po realizaci natáčení obstarat nového investora a dodavatele, jimiž byly mj. i společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys Associates LLC (dále též jen „Romelys“). Po natáčení filmu a provedení střihačských prací přišla na řadu práce na vizuální a grafické podobě projektu. Obžalovaný nejprve využil toho, že Česká televize měla v předmětné době nakoupenou velmi moderní trikovou filmářskou techniku a vizuální podoba projektu tedy začala vznikat ve studiích České televize. Realizace se však vlekla, jelikož se na místní poměry jednalo o tehdy velmi unikátní grafické pojetí filmu, s nímž si grafici a animátoři České televize nevěděli rady, postupně byla vizuální tvorba zadána různým soukromým postprodukčním studiím po celé ČR. Obžalovaný byl se zástupci studií v častých konfliktech, jejich práce byla pomalá a nevyhovující. V roce 2011 se začaly ve filmovém průmyslu čím dál více objevovat 3D filmy, produkční tým filmu „Poslední z Aporveru“ se tedy shodnul, že grafické elementy, které byly dosud na filmu vytvořeny ve formátu 2D, budou transformovány do 3D formátu a bude vytvořena 3D stereoskopická verze filmu. Supervizorem filmu (tj. osobou, která kompletně zajišťuje vizuální podobu projektu a komunikuje se studii i produkčními v intencích uměleckého vedení a pokynů režiséra) se v této době stal Martin Z.. Ten trval na tom, že veškerý dosavadní vizuální materiál, vytvořený výtvarníkem Ondřejem M., musí být přepracován podle jeho vize, že všechny již vytvořené mattepainty musejí být konvertovány z 2D formátu do 3D formátu, v němž bude film finálně zachycen. Studia, která v rámci postprodukce zhotovovala konečnou verzi filmu (např. studia Mirage či Flamesite), však neměla personální ani časovou kapacitu předmětné mattepainty ve 3D formátu kvalitně a včas vyhotovovat, pročež byl obžalovaný vyzván k tomu, aby tyto komponenty, potřebné k tvorbě finální vizuální 3D podoby filmu, studiím sám dodal. Vzhledem k tomu, že byl obžalovaný již zcela zoufalý a bez prostředků (veškeré investoval do předmětného projektu a navíc nedostal slíbené finanční plnění od Marka V.), využil tehdy společně s obžalovaným Ing. Košťálem nabídky obžalovaného Hemmra, který se v rámci své již výše zmíněné společnosti CZ PAP s.r.o. zavázal k tomu, že využije svých kontaktů a předmětné mattepainty ve formátu 3D dodá filmovým studiím, která na projektu pracovala, a to v takové podobě, aby mohla vzniknout konečná vizuální podoba filmu (mattepainty – grafické elementy, tedy měly být dodány zainteresovaným animátorům a kompozitorům ve 3D formátu a v takové podobě, aby z nich mohl být vytvořen finální stereoskopický filmový záběr). Obžalovaný Hemmr měl tedy dodat veškeré mattepainty konvertované do 3D formátu. Obžalovaný Hemmr v předmětné době spolupracoval i na velmi komerčně úspěšném filmu „Láska je láska“ a obžalovaný Krejčí byl přesvědčen, že může celý projekt spoluprací s obžalovaným Hemmrem zachránit. Obžalovanému Hemmrovi mělo být fakticky placeno tak, že obžalovaní Krejčí a Ing. Košťál na něho převedli svůj 32 % koprodukční podíl ve filmovém projektu „Poslední z Aporveru“, jehož hodnota byla smluvně vyčíslena na částku 88 000 000 Kč. Obžalovaní Krejčí a Košťál neměli žádné jiné prostředky, kterými by mohli smluvní plnění hradit – vše tedy mělo být řešeno zápočtem, kdy měl obžalovaný Hemmr dodat plnění v hodnotě koprodukčního podílu,

který byl na jeho osobu převeden. Následně po premiéře filmu měl obžalovaný Hemmr jakožto generální partner projektu profitovat i z tržeb filmu v kinech apod. Obžalovaný Hemmr pouze následně vyžadoval, aby byla část převáděného koprodukčního podílu převedena i společnosti Romelys. Dodavatele obžalovaného Hemmra si obžalovaný Krejčí nikterak neprověřoval, stejně jako zmíněnou společnost Romelys, na to již jmenovaný obžalovaný neměl kapacitu. Martin Z. i Marek V. navíc obžalovaného v této době telefonicky vydírali a snažili se mu projekt překazit z důvodu, že jim obžalovaný nechtěl zpětně navýšit odměny. Obžalovaný byl pod velkým tlakem, s oběma jmenovanými měl vleklé konflikty. Z projektu navíc v této době, tj. v roce 2010, odstoupil i výtvarník Ondřej M., jelikož jeho vize týkající se vizualizace filmu se nepotkávala s vizí Martina Z.a – obžalovaný Krejčí však nadále bral Ondřeje M. jako hlavního výtvarníka grafické koncepce filmu a je možné, že jméno Ondřeje M. se objevuje i na některých fakturách z roku 2012, kdy mohl Ondřej M. fakturovat například za zhotovení některého z původních mattepaintů ve formátu 2D, které byly kresleny ručně a následně počítačově upravovány. Obžalovanému Krejčí se práce Ondřeje M. líbila, protože nechal Ondřeje M., aby své grafické nápady prezentoval v rámci projektu i nadále. Obžalovaný Krejčí M. výslovně nesdělil, že vyhotovování mattepaintů ve 3D formátu dostává do kompetence společnost CZ PAP s.r.o., proběhla však vzájemná komunikace v tom smyslu, že tvorbě 3D mattepaintů se bude věnovat jiný subjekt. Obžalování Krejčí a Košťál v roce 2011 uzavřeli dodavatelskou smlouvu se společností CZ PAP s.r.o., včetně dodatku. Tato společnost následně předmětné plnění pravidelně dodávala, obžalovaný sám jednotlivé filmové sekvence schvaloval a připomínkoval zhruba jednou týdně na pravidelných projekcích. Při těchto příležitostech také obžalovaný podepisoval předávací protokoly týkající se předávání jednotlivých 3D mattepaintů dodaných společností CZ PAP s.r.o. Své připomínky k vizuální stránce projektu obžalovaný směřoval přímo supervizorovi Martinu Z.ovi, jehož povinností bylo zajistit navazující úpravu mattepaintů podle představ obžalovaného a jejich následné zakomponování do vizuální stránky filmu ve spolupráci se spolupracujícími filmovými studii i se společností CZ PAP s.r.o. Obžalovaný Krejčí dle svých slov nikterak neřešil, zda Martina Z.a o působení společnosti CZ PAP s.r.o. v celém projektu přímo vyrozumíval či nikoliv – veškeré činnosti, týkající se úpravy mattepaintů a celkové grafické kompozice filmu, byly výhradně v kompetenci Martina Z.a, který si měl také sám zjistit, jaké subjekty se na tvorbě filmu podílejí. Mattepainty i veškeré další grafické elementy byly všemi spolupracujícími subjekty, včetně společnosti CZ PAP s.r.o., ukládány na datové úložiště, které poskytovala společnost Flamesite s.r.o. Zde byly tyto komponenty k dispozici za účelem tvorby vizuální kompozice filmu. V tomto kontextu obžalovaný doplnil, že Martin Z. si velmi chránil svoje know-how, finální záběry, které vznikly pod jeho supervizorským dohledem a do nichž byly zakomponovány i 3D mattepainty dodané společností CZ PAP s.r.o., obžalovaný pouze viděl na poslední schvalovací projekci, ke které došlo zhruba v roce 2013, avšak neměl je všechny u sebe fyzicky zálohované – kompletně je měl k dispozici pouze Martin Z., který uvedl, že je obžalovanému poskytne až ve chvíli, kdy bude film po vizuální stránce zcela připraven k distribuci. Následně, ještě před oficiální distribucí filmu, byl však projekt ukončen z důvodu časového presu a finančních problémů a obžalovanému tak nebyly kompletní záběry obsahující veškeré 3D mattepainty vůbec předány. Projekt byl ukončen v době, kdy studia některé záběry ještě neměla dokončené a nebyla dopracovaná kompletní a finální 3D stereoskopická verze filmu. Veškeré komponenty, z nichž měla být vizuální složka filmu poskládána, však musejí být zálohovány ve společnosti Flamesite s.r.o. nebo v agentuře ALL IN AGENCY s.r.o. Kinematografickému fondu, který na dodání filmu tlačil, byl v roce 2014 předložen kompletní film, avšak bez vizuálních triků a bez zakomponovaných 3D mattepaintů. V době projednávání předmětné věci však již obžalovaný Krejčí finální verzi filmu disponuje, protože je evidentní, že předmět smluvního plnění byl ze strany společnosti CZ PAP s.r.o. skutečně v plném rozsahu dodán. K dotazům obžalovaný doplnil, že jej nenapadlo zakomponovat do smluv uzavíraných se společností CZ PAP s.r.o. i osobu Martina

Z.a jakožto supervizora dozorujícího na vizuální složky filmu. Sám Martin Z. byl jakožto supervizor celého projektu povinován, aby se zainteresovanými subjekty navázal spolupráci a obžalovaný mu navíc veškeré své připomínky a poznatky osobně sděloval na pravidelných schvalovacích projekcích, kde byly promítány i záběry obsahující 3D mattepainty dodané společností CZ PAP s.r.o. Obžalovaného nenapadlo ani to, že by do smluv výslovně zanesl, že předmětem plnění společnosti CZ PAP s.r.o. je přepracování komponentů, které již vytvořil výtvarník Ondřej M. ve formátu 2D. Skutečnost, že předmětná konverze grafických komponentů z 2D formátu do 3D formátu byla se společností CZ PAP s.r.o. smluvně upravena o několik měsíců dříve, než byl Státnímu fondu kinematografie vůbec sdělen termín, kdy mělo být rozhodnuto, že film bude přetvářen do 3D formátu, obžalovaný vysvětlil tak, že nejdříve chtěl zajistit dodání a vyhotovení předmětných komponentů a posléze teprve tyto změny avizovat kinematografickému fondu. Opačný postup by dle názoru obžalovaného nedával smysl, vše bylo nejdříve potřebné logisticky zajistit. Vzájemné platby mezi společnostmi CZ PAP s.r.o. a Actor's Runway Agency s.r.o. byly realizovány na přání auditora kontrolujícího žádosti o dotace, který trval na tom, že ač se vše hradilo zápočtem, musejí si mezi sebou dané společnosti plnění fyzicky proplatit. Sám auditor přitom dospěl k závěru, že vše ohledně financování filmového projektu bylo v pořádku. Smlouvy byly ve všech případech vyhotoveny ze strany dodavatelů společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. Obžalovaný také doplnil, že do inkriminovaného filmového projektu vložil vlastní peněžní prostředky přesahující 7 milionů Kč a společnost Actor's Runway Agency s.r.o. skončila kvůli projektu v insolvenčním řízení.

- 3. Obžalovaný Jiří Košťál** vypověděl, že obžalovaného Krejčího zná dlouhodobě, když s ním v minulosti spolupracoval na několika jiných filmových projektech pro Českou televizi. Obžalovaní spolupracovali v rámci společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. K žalovanému protiprávnímu jednání obžalovaný vypověděl, že se cítí zcela nevinný, žádného podvodného jednání se nedopustil, když veškeré plnění ve vztahu se společností CZ PAP s.r.o. proběhlo dle uzavřených smluv a vystavených faktur. Okolnosti žalovaného protiprávního jednání popsal obžalovaný Košťál v zásadě shodně jako obžalovaný Krejčí. Projekt měl být animovaným fantasy filmem s hranými sekvencemi, přičemž rozpočty takovýchto filmů se například v americké produkci pohybují kolem 250 000 000 \$, zatímco maximální rozpočet snímku „Poslední z Aporveru“ počítal s částkou kolem 250 000 000 Kč. Obžalovaný Krejčí zajišťoval uměleckou stránku projektu, obžalovaný Košťál pak administrativu a finanční stránku, vč. projednávání žádostí o dotace a pobídky. Poté, co z pozice producenta filmu v roce 2009 odstoupil Jiří K., obžalovaní Krejčí a Košťál se sami stali producenty filmu. Do projektu se v této době zapojil i Marek V., slovenský koproducent. Tento se zavázal obstarat finanční prostředky od Slovenského fondu pro kinematografii, avšak následně je nevyplatil, protože bylo nutno shánět nové investory a dodavatele, mj. společnost CZ PAP s.r.o. a Romelys. Obžalovaný Košťál shodně s obžalovaným Krejčím popsal, že ve filmu měla být použita nákladná technika mattepainting. Nejprve na filmu pracoval grafik Ondřej M., který měl původně v plánu své kresby scanovat a následně je využívat jako mattepainty ve formátu 2D. Počítačově upravené kresby by tvořily animované grafické pozadí hereckých sekvencí filmu. Mattepainty měly být do filmu zakomponovány pracovníky postprodukčních studií, s nimiž obžalovaní spolupracovali. Zhruba v roce 2010 přišel s rozmachem 3D technologie ve filmech návrh, že snímek „Poslední z Aporveru“ by mohl být konvertován do 3D prostředí, což by zvýšilo jeho potenciální ziskovost. Obžalovaný Krejčí na tento model přistoupil, načež bylo nutné dosavadní mattepainty vyhotovené Ondřejem M. ve formátu 2D předělat do formátu 3D. Studia, která vytvářela vizuální podobu filmu (například studia Mirage s.r.o. či Flamesite s.r.o.), však odmítla tuto transformaci provést a bylo tedy nutné dodat mattepainty již převedené do 3D formátu, aby je následně ve studiích již pouze graficky zakomponovali do hraných sekvencí filmu jakožto jejich vizuální pozadí. Obžalovaní tedy začali shánět subjekt, který by 3D mattepainty vytvořil. Několik subjektů spolupráci odmítlo, načež byly uzavřeny

smlouvy s dodatky se společností CZ PAP s.r.o., jejímž jednatelem byl obžalovaný Hemmr. Tato společnost byla obžalovaným doporučena. Veškeré povinnosti ohledně zajištění vizuální stránky filmu již byly v této době svěřeny supervizorovi Martinu Z.ovi, který požadoval, aby veškerá práce Ondřeje M. byla nahrazena novými 3D mattepainty. Obžalovaný Krejčí toliko připomínkoval své požadavky ohledně mattepaintů Martinu Z.ovi, který měl ve spolupráci se studii a dodavateli, včetně společnosti CZ PAP s.r.o., zajistit realizaci těchto připomínek. Na činnost společnosti CZ PAP s.r.o. měl tudíž dohlížet zejména Martin Z. jakožto supervizor filmu. Obžalovaný Košťál dále uvedl, že společnost CZ PAP s.r.o. se v předmětných smlouvách z přelomu let 2010 a 2011 zavázala dodat společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. zmíněné mattepainty, transformované do formátu 3D, a pronajmout společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. filmařskou techniku. Obžalovaný byl přesvědčen, že se všechny komponenty nachází na datovém úložišti poskytovaném společností Flamesite s.r.o., kam byly průběžně dodávány společností CZ PAP s.r.o., jejich faktickou existenci nijak neověřoval a podepisoval předávací protokoly, které dodání mattepaintů ze strany společnosti CZ PAP s.r.o. potvrzovaly. V tomto ohledu vycházel zejména z postupu obžalovaného Krejčího, který předávací protokoly rovněž podepisoval. Na úložišti společnosti Flamesite s.r.o. se nacházely veškeré materiály, které s projektem souvisely, a byly zde k dispozici všem tvůrcům, kteří se podíleli na jeho vzniku. Ke kompletnímu vizuálnímu zpracování filmu však nedošlo včas. Dále obžalovaný uvedl, že smlouvy, které byly uzavřeny, nepsal, není právník, takže se k jejich obsahu nemůže blíže vyjádřit. Obžalovaní si nemohli za dané situace vybírat a nabídka obžalovaného Hemmra byla jediná, která byla v dané chvíli k dispozici, pokud měl být učiněn pokus o záchranu projektu – proto bylo přistoupeno na smluvní návrhy, učiněné společností CZ PAP s.r.o. Všechny ostatní postprodukční společnosti tvorbu 3D mattepaintů odmítly. Obžalovaný není počítačovým expertem a vycházel z toho, že mu bylo ze strany odborníků sdělováno, že společnost CZ PAP s.r.o. je prostřednictvím své techniky schopna požadované plnění dodat. Společnost CZ PAP s.r.o. dodala veškeré plnění za to, že na ni byl převeden 32 % produkční podíl obžalovaných Krejčího a Košťála (resp. jejich společnosti Actor's Runway Agency s.r.o.) na projektu „Poslední z Aporveru“. Tento podíl měl dle smlouvy hodnotu 88 000 000 Kč, jakým způsobem došlo k vyčíslení hodnoty podílu, neví. Výdělečnost projektu však byla vysoká, což bylo důvodem jeho větší hodnoty. Žádné další peníze společnost Actor's Runway Agency s.r.o. společnosti CZ PAP s.r.o. za dodané 3D mattepainty nevyplácela. Obžalovaný doplnil, že finance, které byly společnosti CZ PAP s.r.o. ze strany společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. vypláceny v návaznosti na jiné postprodukční smlouvy, které dodávání mattepaintů přímo nezastřežovaly, byly hrazeny z úvěrů, jež společnost Actor's Runway Agency s.r.o. čerpala od společnosti Pangea Minerals Development Ltd.; žádné další volné movité či nemovité prostředky kromě produkčního podílu společnost Actor's Runway Agency s.r.o. k dispozici v této době neměla. V době uzavírání smluv obžalovaný Hemmr nevěděl, že ohledně profinancování plnění dodaného společností CZ PAP s.r.o. bude společnost Actor's Runway Agency s.r.o. žádat o pobídky na částečné pokrytí výdajů. Poté, co byla obžalovanému přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kdy naopak sdělil, že obžalovaný Hemmr o této skutečnosti věděl, obžalovaný Košťál nebyl schopen uvedený rozpor ve svých výpovědích blíže vysvětlit. V návaznosti na požadavky auditora muselo být plnění dodané společností CZ PAP s.r.o. proplaceno – veškeré náklady, jež měly být dotovány, musely být dodavatelům ze strany žadatele o pobídku fakticky proplaceny. Z tohoto důvodu byly realizovány vzájemné platby mezi účty společností Actor's Runway Agency s.r.o. a CZ PAP s.r.o. – fakticky však došlo k zápočtu v rámci zmíněného převodu koprodukčního podílu na společnost CZ PAP s.r.o. Důvod, proč není klauzule o zápočtu vtělena v textu smluv a dodatků, uzavřených mezi společnostmi Actor's Runway Agency s.r.o. a CZ PAP s.r.o., obžalovaný vysvětlit nedokázal, obsah smluv nijak neovlivňoval. K tomu, že smlouvy s dodatky, týkající se převodu mattepaintů do 3D formátu, byly uzavřeny dříve (konec roku 2010 a únor 2011), než mělo být dle listin dodaných Státnímu

fondy kinematografie ze strany společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. vůbec učiněno rozhodnutí o tom, že k této transformaci do 3D formátu dojde (září 2011), obžalovaný uvedl, že v listinách může být toliko písařská chyba – o této transformaci do 3D formátu se totiž hovořilo minimálně již od poloviny roku 2010 a tedy již před uzavřením předmětných smluv a jejich dodatků. Vzhledem k časovému presu, vytvářenému ze strany státních orgánů, který poskytl společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. pobídky a dotace na film, byl sice v požadovaném termínu zhruba začátkem roku 2014 dodán kompletně natočený film „Poslední z Aporveru“, avšak zcela bez zakomponovaných trikových částí, tj. i bez mattepaintů ve 3D formátu, které dodávala společnost CZ PAP s.r.o. – tyto nebyly do všech pasáží filmu zakomponovány ve finální podobě, jelikož tato práce byla umělecky i časově náročná a v době odevzdání filmu byla dokončena pouze částečně. Veškeré plnění dle smluvní dokumentace tedy bylo dodáno, k žádnému podvodnému jednání nedošlo, mattepainty pouze nebyly zcela zakomponovány do hraných sekvencí filmu. Vykazované náklady, včetně těch, navázaných na smluvní vztah se společností CZ PAP s.r.o., byly shledány za uznatelné auditorem. Totéž konstatoval i finanční úřad, který financování projektu opakovaně kontroloval a nezjistil žádné porušení rozpočtové kázně. Obžalovaný Košťál dále podotkl, že celý projekt byl od začátku diskreditován ze strany konkurence a asociace filmových producentů, jejichž členy obžalování v předmětné době nebyli, když projekt „Poslední z Aporveru“ byl na svou dobu a místní poměry jedinečný, velmi konkurenční, a to i ve vztahu k produkčnímu, režisérovi a pedagogovi FAMU Petru Oukropcovi, který na žádost Státního fondu kinematografie vypracoval na posuzovaný filmový projekt znalecký posudek. Obžalovaný Košťál dále upozornil na to, že ačkoliv je se společností Actor's Runway Agency s.r.o. vedeno insolvenční řízení, Státní fond kinematografie do něho své pohledávky nepřihlásil. Obžalovaný v tomto kontextu doplnil, že on sám do celého projektu investoval necelé 3 miliony Kč, které jakožto věřitel přihlásil do zmíněného insolvenčního řízení jako svou pohledávku za společností Actor's Runway Agency s.r.o., přičemž insolvenční soud potvrdil pravost této pohledávky, z čehož je rovněž patrné, že vše v rámci financování projektu fakticky a v souladu se zákonem proběhlo. K Ondřeji M. obžalovaný doplnil, že jeho činnost na tvorbě mattepaintů skončila ve druhé polovině roku 2010. Směrem k Ondřeji M. proběhla komunikace v tom smyslu, že tvorba mattepaintů bude nadále svěřena společnosti CZ PAP s.r.o., konkrétní jména nových subjektů však nezazněla. Pokud Ondřej M. následně vystavoval faktury, týkaly se jeho dosavadní grafické činnosti v rámci projektu. Společnost Romelys byla dle obžalovaného subdodavatelem společnosti CZ PAP s.r.o. a taktéž na ni přešla část produkčního podílu společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. Obžalovaný vysvětlil, že jelikož nové 3D mattepainty vycházely z původních 2D grafik Ondřeje M., musel tento výtvarník jakožto autor v rámci smluvního dokumentu odsouhlasit, že bude s jeho grafikami dále disponováno v rámci jejich transformace do 3D formátu. Společnost Romelys vytvářela 3D mattepainty nezávisle na technice společnosti CZ PAP s.r.o., která byla pronajímána společností Actor's Runway Agency s.r.o. Na technice, kterou si společnost Actor's Runway Agency s.r.o. pronajímala od společnosti CZ PAP s.r.o. na základě smlouvy z prosince 2010 se původně vyráběly mattepainty ve 2D formátu, avšak nebylo možno na ni vyrobit mattepainty ve 3D formátu, pročež do celého procesu následně vstoupila společnost Romelys a začala mattepainty ve formátu 3D vyrábět na jiné technice, kterou si zajistila sama. Obžalovaný Košťál taktéž v rámci své výpovědi vysvětloval, jak v předmětné době fungoval systém žádání o státní finanční filmové pobídky. Společnost Actor's Runway Agency s.r.o. žádala o tyto pobídky celkem třikrát, přičemž předmětem tohoto trestního řízení je žádost o pobídku z roku 2011, kdy společnost Actor's Runway Agency s.r.o. do žádosti zanesla i náklady vydané na výrobu mattepaintů ve 3D formátu. Vykázané náklady za fiskální rok 2011 tedy sice byly vysoké, ale s dodanými mattepainty mělo být pracováno ještě dlouhou dobu, nikoliv jen v roce 2011, a náklady by se tak zhodnocovaly postupně během dalších let. Proces žádostí byl nastaven tak, že žadatel se do programu registroval a po provedení registrace a

evidence úřadu oznámil, kolik peněz v daném fiskálním roce na dotčený film zhruba utratí na tzv. uznatelných nákladech, vydaných na tvorbu filmu. Během fiskálního roku se hradily náklady za tvorbu filmu, během listopadu daného roku podal žadatel žádost o pobídku, kde musely být uznatelné náklady schváleny ze strany auditora. Následně ministerstvo vyplatilo žadateli pobídku ve výši 20 % vykázaných uznatelných nákladů.

4. **Obžalovaný Petr Hemmr** uvedl, že v předmětných letech 2010 – 2012 byl jednatelem a společníkem ve společnosti CZ PAP s.r.o., která se primárně zabývala obchodováním s pohledávkami. K filmovému průmyslu se obžalovaný dostal stran filmu „Láska je láska“, jemuž dělal za malý podíl na zisku koproducenta. Ačkoliv se jednalo o nízkorozpočtový film a podíl obžalovaného na zisku byl jen 1,5 %, obžalovanému tento obchodní případ vydělal poměrně dost peněz. Obžalovaný na internetu zjistil, že se exekučně draží postprodukční technika, kterou výhodně zakoupil s úmyslem ji pronajímat filmařům. Záhy se obžalovaný Hemmr seznámil s obžalovanými Krejčím a Košťálem, kteří natáčeli film „Poslední z Aporveru“ a měli o pronájem techniky zájem, jelikož chtěli vyrábět tzv. mattepainty. Obžalovaní Krejčí a Košťál vystupovali za společnost Actor's Runway Agency s.r.o. S touto společností byla koncem roku 2010 uzavřena smlouva o obchodní spolupráci, jejíž součástí bylo jednak ujednání o pronájmu výše zmíněné postprodukční techniky a jednak závazek společnosti CZ PAP s.r.o. na vlastní náklad vyrobit a dodat mattepainty. Smlouva byla zaměřena na pronájem s tím, že celý projekt procházel živým vývojem a předpokládalo se, že se smluvní vztah bude dále upravovat v návaznosti na směřování celého projektu. Obžalovaný Hemmr ke smlouvě uvedl, že ačkoliv byla výroba mattepaintů dle obsahu smlouvy závazkem společnosti CZ PAP s.r.o., obžalovaní Krejčí a Košťál se zavázali, že si na výrobu mattepaintů na pronajaté technice najdou sami další subjekt. Pro případ, že by tato spolupráce nefungovala, měli obžalovaného Hemmra vyrozumět a obžalovaný Hemmr měl v takovémto případě výrobu mattepaintů zajistit. Za tímto účelem se chtěl obžalovaný Hemmr poptat u lidí, zabývajících se postprodukcí, s nimiž byl v kontaktu – on sám byl toliko laik a filmový nadšenec a mattepainty nebyl schopen sám vyrobit. Obžalovaní Krejčí a Košťál s tímto modelem souhlasili. Zároveň bylo ujednáno, že obžalovaní Krejčí a Košťál nebudou za zboží a služby dodané společností CZ PAP s.r.o. platit hotové peníze – byla uzavřena smlouva o převodu 32 % koprodukčního podílu na filmu „Poslední z Aporveru“ na společnost CZ PAP s.r.o. Všichni tři obžalovaní se dohodli, že případný zisk bude vypořádáván až po premiéře filmu. Obžalovaný Hemmr sice tímto zápočtem riskoval, ale vzhledem k referencím, které k filmu měl, a k tomu, že měl být film produkován i v zahraničí, věřil tomu, že vzhledem k velikosti jeho podílu na zisku projektu (celých 32 % oproti 1,5 % podílu na zisku z filmu „Láska je láska“), se bude jednat o velmi výdělečnou záležitost. Ke smluvnímu vztahu se společností Actor's Runway Agency s.r.o. obžalovaný Hemmr dodal, že kvůli transparentnosti trval na tom, že se budou vystavovat pravidelné faktury ohledně dodaných mattepaintů a tyto budou propláceny s tím, že společnost CZ PAP s.r.o. bude obdržené peněžité plnění vzhledem ke smluvenému zápočtu na koprodukční podíl zasílat zpět společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. Žádné další peníze společnost Actor's Runway Agency s.r.o. společnosti CZ PAP s.r.o. nevyplácela, maximálně mohly být propláceny faktury za reklamní činnost, kterou společnost Actor's Runway Agency s.r.o. pro společnost CZ PAP s.r.o. v malé míře vyvíjela. Obžalovaný dále uvedl, že uzavření smlouvy o obchodní spolupráci předcházelo poměrně dlouhé jednání, během něhož se diskutovala mj. i možnost, že bude film „Poslední z Aporveru“ nakonec převeden do 3D formátu – to mělo být zohledněno případnými dodatky. Toto rozhodnutí bylo nakonec učiněno finálně a v návaznosti na ně byl podepsán dodatek smlouvy o obchodní spolupráci, jímž se společnost CZ PAP s.r.o. zavázala dodat nové mattepainty ve 3D formátu. V souvislosti s dodatkem byla také adekvátně navýšena cena díla. Vzhledem k tomu, že výroba 3D mattepaintů nebyla na dostupné technice ve vlastnictví společnosti CZ PAP s.r.o. možná, začal obžalovaný Hemmr shánět subjekt, který by tuto výrobu zajistil. Obžalovaný Hemmr byl totiž zcela vytížen jinými povinnostmi, obžalovaným

Krejčímu a Košťálovi slíbil, že jim zprostředkuje subjekt, který 3D mattepainty vyrobí, ale více se o věc zajímat nebude. Cílem obžalovaného Hemmra bylo zejména zajistit si finanční přírůdek tak, aby zajistil finančně svoji rodinu. Shodou okolností obžalovaný Hemmr narazil v Jungmannově ulici, kde byla umístěna předmětná postprodukční technika, na zástupce společnosti Romelys Associates LLC., jehož jméno si nepamatuje. Společnost Romelys chtěla v té době rozšířit svou působnost do střední a východní Evropy a byla schopna 3D mattepainty dodat. Obžalovaný Hemmr tedy uzavřel za společnost CZ PAP s.r.o. se společností Romelys Associates LLC. smlouvu ohledně výroby 3D mattepaintů. Vzhledem ke vzpomínané shodě okolností došlo k uzavření smlouvy jen 5 dnů poté, co byl uzavřen dodatek smlouvy mezi společnostmi CZ PAP s.r.o. a Actor's Runway Agency s.r.o., který hovořil o nutnosti výroby 3D mattepaintů. Zmíněnému zástupci společnosti Romelys obžalovaný sdělil, že veškeré produkty vyrobené v návaznosti na smlouvu uzavřenou se společností CZ PAP s.r.o. mají být dodávány na datové úložiště, které pro účely natáčení filmu „Poslední z Aporveru“ poskytovala společnost Flamesite s.r.o. Obžalovaný se za společnost CZ PAP s.r.o. zavázal vyplatit společnosti Romelys za dodané zboží částku přes 4 000 000 \$, a to do 30 dnů od premiéry filmu. Ve filmovém průmyslu se jednalo o poměrně zavedenou praxi. Smlouva byla koncipována tak, že pokud by byly dodané mattepainty nekvalitní, společnosti Romelys by nebyla vyplacena žádná odměna. Obžalovaný sám několikrát předmětné mattepainty do společnosti Flamesite s.r.o. donesl, nijak blíže si však dodávané zboží nekontroloval, to již měli na starosti obžalovaní Krejčí a Košťál, které obžalovaný Hemmr o zapojení společnosti Romelys informoval. Zmínovaný zástupce společnosti Romelys měl zase přístup do datového úložiště a věděl tedy, jakým způsobem má mattepainty vyrábět. Dle obžalovaného Hemmra celá spolupráce fungovala, obžalovaný nebyl nikdy vyrozuměn o tom, že by nastaly problémy, že by mattepainty dodané společností Romelys nebyly v pořádku. Obžalovanému Hemmrovi bylo opakovaně sdělováno, že projekt běží, což bylo patrné i z vyjádření společnosti Flamesite s.r.o., která spravovala veškerý materiál. Obžalovaný Hemmr neví, kdo byl supervizorem či uměleckým vedoucím projektu „Poslední z Aporveru“, byl v kontaktu pouze s obžalovanými Krejčím a Košťálem. Předávací protokoly se dle slov obžalovaného podepisovaly jak se zástupcem společnosti Romelys, tak se zástupci společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. (obžalovanými Krejčím a Košťálem). Obžalovaný Hemmr doplnil, že smluvně byl zavázán mattepainty dodat společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. – proto byly předávací protokoly podepisovány s touto společností, a nikoliv se společností Flamesite s.r.o., na jejíž datový prostor byly dodávány. Obžalovaný neví, jakým způsobem probíhala další práce s mattepainty. Dozvěděl se pouze, že všechny mattepainty nebyly do filmu zakomponovány z důvodu časového presu (neustále se posouval termín dodání hotového filmu) a také proto, že celý projekt nakonec nebyl dokončen kvůli chybějícím finančním prostředkům, které by dovolily vizuální stránku filmu dopilovat a zakomponovat veškeré 3D mattepainty. Obžalovaný Hemmr dále uvedl, že obžalovaní Krejčí a Košťál nehovořili o tom, že by měli žádat stát o finanční pobídky na film, neznal finanční zázemí celého projektu, o nastalých komplikacích byl informován až ve chvíli, kdy chyběly finanční prostředky zhruba ve výši 12 000 000 Kč dle sdělení obžalovaných Košťála a Krejčího, tedy někdy v roce 2013 či 2014. Obžalovaný Hemmr si fungování projektu ověřoval ve společnosti Flamesite s.r.o., kde probíhaly práce na projektu a bylo mu potvrzováno, že realizace projektu běží. Veškeré smluvní plnění bylo společností Actor's Runway Agency s.r.o. řádně dle uzavřené smluvní dokumentace dodáno. Obžalovaný dále doplnil, že vzhledem k tomu, že se společností Romelys zavázal zaplatit až po premiéře filmu, k níž dosud nedošlo, nebyl prozatím nikým z této společnosti urgován ohledně proplacení odměny ve výši přes 4 000 000 \$, byť má obavy z případného soudního sporu s touto společností. Obžalovaný není s nikým ze společnosti Romelys v kontaktu, žádnou komunikaci s touto společností si po dobu 10 let neuchovával. Obžalovaný Hemmr také vyloučil, že by se s obžalovanými Krejčím a Košťálem jakkoliv účelově domlouval na ceně dodávaného zboží, aby byly získány pobídky od Státního

fondy kinematografie. Všechny ceny díla, které jsou uvedeny ve smlouvě o obchodní spolupráci a jejích dodatcích, určovali obžalovaní Krejčí a Košťál, stejně jako hodnotu koprodukčního podílu, který byl převeden na společnost CZ PAP s.r.o. jakožto protiplnění za dodané 3D mattepainty a další služby.

5. K věci se vyjádřili taktéž **svědkové**, a to konkrétně: Helena B.F., Jan P., Celso Vilela Destefano de Souza, Felix N., Marcela Š., Peter P., Martin J., Mgr. Lukáš R., Ondřej M., byly rovněž čteny za souhlasu obžalovaných, obhájců a státního zástupce ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu protokoly o výsledku svědků Josefa A., Vojtěcha H., Aleše K. a Josefa S., podle § 211 odst. 6 trestního řádu byl za souhlasu obžalovaných, obhájců i státního zástupce čten úřední záznam o podaném vysvětlení svědky Martina K., Markéty Š. a Julie V..
6. **Svědčyně Helena B.F.** k věci uvedla, že je ředitelkou Státního fondu kinematografie, který společností Actor's Runway Agency s.r.o. poskytl dotace a pobídky v souvislosti s projektem „Poslední z Aporveru“. V předmětné době dle slov svědkyně existovaly dva systémy státní podpory filmového průmyslu. První byl byznysový, což byly finanční pobídky, druhý byl spíše kulturní a jednalo se o dotace Státního fondu kinematografie (tehdy Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie). Dotace se poskytovaly žadatelům předem a žadatel je posléze utrácel v průběhu procesu tvorby daného filmu. Pobídky v předmětné době fungovaly tak, že žadatel o finanční pobídku musel nejdříve projít registračním a evidenčním řízením. Žádost o evidenci obsahovala podrobný rozpočet daného filmového projektu, ohledně něhož bylo žádáno o pobídku. Po schválení této žádosti o evidenci začal žadatel realizovat svůj filmový projekt. Pobídky se vyplácely za fiskální rok, tudíž žadatel vždy koncem fiskálního roku vykázal tzv. uznatelné náklady, které vynaložil na svůj filmový projekt, a následně mu byla proplacena pobídka ve výši 20 % těchto vykázaných nákladů, vynaložených během daného fiskálního roku. Auditor, který výkaz vynaložených nákladů schvaloval, hodnotil v předmětné době pouze skutečnost, zda byly žadatelem řádně zaúčtovány faktury, které dokládaly vynaložení předmětných nákladů ze strany žadatele o pobídku. Faktické dodání plnění, které bylo ve fakturách označeno, se však nekontrolovalo, kontrolovaly se pouze faktury a jejich řádné zaúčtování. Žadatel o pobídku také nemusel dokládat žádný seznam svých subdodavatelů, s nimiž spolupracoval – vzhledem k tomu, že v průběhu fiskálního roku se mohly objevit aspekty, které bylo na filmovém projektu třeba realizovat, ale o kterých se v předcházející době nevědělo, dokládal následně žadatel jen faktury týkající se vynaložených nákladů, které posléze zkoumal a vyhodnocoval auditor. Pobídky mohly být vzhledem k pravidlům nastaveným Evropskou unií poskytovány pouze ve vztahu na plnění dodané žadateli subjekty s daňovým domicilem v ČR nebo v Evropské unii. Nebylo možno podpořit jen určitou selektivní část daného filmového projektu, ale pouze filmový projekt jako celek. Tehdejší nastavení systému pobídek pak státnímu aparátu neumožňovalo vyžadovat vrácení již vyplacených pobídek. Celý tento systém se v roce 2013 změnil, veškerá agenda týkající se finančního podporování kinematografie z veřejných prostředků byla předána do působnosti nově ustaveného Státního fondu kinematografie. Ohledně projektu „Poslední z Aporveru“ svědkyně uvedla, že se jednalo o v místních poměrech velmi unikátní a nákladný filmový projekt, jehož dokončení bylo ze strany tvůrců opakovaně odkládáno, a to právě s odkazem na vysokou uměleckou náročnost celého projektu. Tato náročnost spočívala zejména v tom, že pozadí hraných filmových sekvencí mělo být doplněno technikou mattepainting, tedy až dodatečnou animací ve studiích. Tvůrci následně přišli s ideou 3D filmu, náklady na realizaci této myšlenky vykazovali mj. v inkriminované žádosti o pobídku za rok 2011. Žádost o pobídku za rok 2011 byla čtvrtou takovouto pobídkovou žádostí, kterou tvůrci projektu „Poslední z Aporveru“ za dobu realizace tohoto projektu podali. Ve všech žádostech bylo hovořeno o tom, že vizuální podoba filmu bude ve 3D formátu, v poslední žádosti bylo explicitně uvedeno, že vykazované náklady souvisejí s transformací filmu do 3D formátu. V roce 2013 byl film Státnímu fondu kinematografie dodán. Svědkyně také uvedla, že po celou

dobu bylo s tvůrci projektu průběžně komunikováno o tom, jakým způsobem projekt směřuje. Vzhledem k tomu, že na vyplácení pobídek a dotací dohlíželi státní úředníci, hodnotila uměleckou stránku filmu, zrcadlící vykazované náklady vynaložené ze strany žadatelů, specializovaná komise, složená z filmařů. Tato komise schvalovala vyplácení dotací a pobídek, jelikož se skládala ze specialistů ve filmařském oboru. Odborníci došli po zhlédnutí dodané verze filmu k tomu, že není možné, aby byly na film vynaloženy všechny vykazované náklady, a to zejména náklady týkající se vizuálního zpracování filmu, které byly v rámci žádostí o pobídky společností Actor's Runway Agency s.r.o. vykazovány. Vizuální stránka filmu působila nedokončeně, herecké sekvence neměly prakticky žádné trikové vizuální pozadí, které měly obsahovat. Vzhledem k tomu, že se o vizi zpracovat film ve 3D formátu v žádostech hovořilo opakovaně, svědkyně a její kolegové došli k závěru, že by měly být vykazované náklady prověřeny, a to i s ohledem na zmiňovaná pravidla pobídkového financování, nastavená Evropskou unií. Byl tedy zadán znalecký posudek, který měl zhodnotit, zda vykázané náklady, které měly být na tvorbu filmu „Poslední z Aporveru“ vynaloženy, skutečně odpovídají dodané verzi filmu. Tvůrci argumentovali tím, že dodaná verze filmu není konečná, neboť zakomponovat do vizuální podoby díla veškeré 3D mattepainty je velmi umělecky, časově i finančně náročné, protože tento proces ještě nebyl dokončen a opakovaně žádali prodloužit termín finálního dokončení filmu. Svědkyně doplnila, že znalecký posudek byl zadán FAMU, jakožto jedinému specializovanému ústavu v ČR, který se dané problematice věnuje, avšak Státní fond kinematografie nemohl ovlivnit, kdo bude fakticky znalecký posudek zpracovávat. Znalecký ústav následně dle tvůrci dodané verze filmu vyhodnotil, které vykazované náklady nemohly být na realizaci projektu „Poslední z Aporveru“ vynaloženy, jelikož se v dodaném díle z hlediska jeho celkové podoby neodráží. Vzhledem k tomu, že podobný film v českých poměrech dosud nevznikl, bylo vycházeno také z toho, jakým způsobem byla zkomponována vizuální složka podobně koncipovaných zahraničních filmů. Svědkyně uvedla, že projekt byl sice velmi ambiciózní a vypadal nadějně, avšak s ohledem na vše zjištěné bylo na místě zkontrolovat, jak bylo naloženo s veřejnými prostředky, jež byly na realizaci projektu poskytnuty. K modelu poskytování pobídek svědkyně doplnila, že v dnešní době již auditoři nekontrolují pouze zaúčtování faktur, které jsou vykazovány jakožto uznatelné náklady, ale také jejich kontext, tzn. dodání předmětu plnění, specifikovaného ve fakturách. Pobídky a dotace jsou v dnešní době navíc tvůrcům poskytovány až poté, co je film finálně dokončen a dodán do distribuce. Svědkyně dále na základě svých zkušeností dodala, že pokud je režisér i koproducentem daného filmového projektu, a je tedy zodpovědný za jeho finální podobu, musí se zajímat taktéž o práci dodavatelů, kteří na daném filmovém projektu spolupracují. Dle vědomí svědkyně se v ČR v předmětné době nacházelo pouze jedno filmové studio, v němž bylo možno realizovat 3D mattepainting a provést požadované práce na vizuální složce filmu „Poslední z Aporveru“.

7. **Svědék Jan P.** vypověděl, že v inkriminované době byl jednatelem společnosti Flamesite s.r.o. Tato společnost byla jedním ze zhruba 10 – 15 subjektů, které spolupracovaly na projektu „Poslední z Aporveru“, a to na základě nabídky obžalovaného Krejčího. Obžalovaný Košťál se v rámci společnosti Actor's Runway Agency s.r.o., která realizovala uvedený filmový projekt věnoval účetnictví a administrativě, obžalovaný Krejčí se věnoval spojeným kreativním činnostem. Obžalovaného Hemmra zná svědek jakožto osobu vystupující za společnost CZ PAP s.r.o., ale ohledně prací na realizaci projektu „Poslední z Aporveru“ s ním svědek nejednal. Společnost Flamesite s.r.o. působila v rámci postprodukce jako poskytovatel filmařské techniky (počítačů na výrobu grafické kompozice filmu), zprostředkovatel lidské práce a také jako poskytovatel datového úložiště, na které byla ukládána veškerá data s projektem související, včetně mattepaintů. Společnost Flamesite s.r.o. poskytovala pracovní prostor i dalším spolupracujícím osobám mimo svých zaměstnanců, částečně se podílela na vytváření vizuální stránky filmu a na zpracovávání dodávaných mattepaintů, avšak do kreativní tvůrčí činnosti nikterak nezasahovala – v tomto ohledu se vše řídilo pokyny obžalovaného

Krejčího, který byl jakožto režisér za projekt odpovědný. Svědek nevěděl, zda je možné na technice poskytované společností Flamesite s.r.o. vytvářet grafické kompozice, které požadoval obžalovaný Krejčí. Na projektu spolupracovalo množství dalších subjektů a společnost Flamesite s.r.o. poskytovala projektu v zásadě pouze technické zázemí. Svědek dále uvedl, že společnost také zajišťovala transport různých projektových komponentů mezi subjekty, které na projektu spolupracovaly. Komponenty byly jednotlivým subjektům poskytovány v návaznosti na pokyny obžalovaného Krejčího, se kterým svědek ohledně projektu nejvíce komunikoval. V případě, že obžalovaný Krejčí potřeboval konkrétní data uložená na úložišti poskytovaném společností Flamesite s.r.o. poskytnout dalšímu subjektu, požádal svědka a ten je danému subjektu zaslal. Jednalo se například o studio Mirage, s.r.o., která se podílela na grafické kompozici filmu. Spolupráce se společností Actor's Runway Agency s.r.o. byla nastavená tak, že za veškerá data si sama odpovídala společnost Actor's Runway Agency s.r.o., za kterou vystupoval obžalovaný Krejčí. Pokud společnost Flamesite s.r.o. odevzdávala společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. data či komponenty, které s filmem „Poslední z Aporveru“ souvisely, vyhotovovaly se předávací protokoly, které podepisoval obžalovaný Krejčí nebo Košťál. Pokud nějaký spolupracující subjekt data na úložiště pouze vkládal, žádné předávací protokoly se neseписovaly, vše bylo převzato na recepci, vkládaná data se toliko tabulkově zaevidovala a následně byla nahrána na datové úložiště. Dle svědka se z konkrétních datových souborů nedá poznat, kdo data dodal a kdo vyrobil dané filmové komponenty. Svědek neměl přesný přehled o tom, jaká konkrétní data se na úložišti nacházejí a ani neměl zájem o projektu zjišťovat další detaily, celý projekt se realizoval dlouho, několikrát se stalo, že společnost Actor's Runway Agency s.r.o. nezaplatila společnosti Flamesite s.r.o. za dodané plnění, pročež se práce na projektu zastavily. Když bylo posléze doplaceno, projekt se opětovně rozběhl. Na úložišti společnosti Flamesite s.r.o. se shromažďovalo obrovské množství dat a komponentů, jelikož mattepainty i další elementy byly dodávány i množstvím dalších subjektů, z nichž si svědek vybavuje například společnosti ALL IN AGENCY, s.r.o., nebo Romelys. Svědek dále vypověděl, že znal osobu Ondřeje M. – jednalo se o vedoucího výtvarné sekce filmu. Ondřej M. generoval primárně výtvarné návrhy mattepaintů, tyto byly zpracovávány na počítači a následně dodávány do datového úložiště společnosti Flamesite, s.r.o. Ondřej M. v předmětné době výrobu mattepaintů také fakturoval. V rámci společnosti Flamesite s.r.o. se na výrobě mattepaintů pod vedením Ondřeje M. podílelo několik zaměstnanců. Svědek doplnil, že prostředí daného filmu bylo na mattepaintech zcela založeno – jednalo se o trikové vizuální sekvence, které měly tvořit pozadí hraných částí filmu. Svědek dále uvedl, že společnost Flamesite s.r.o. zajišťovala také pravidelné schvalovací projekce filmu, kterých se účastnil obžalovaný Krejčí a zpravidla také Martin Z., který se stal po Felixovi N.ovi supervizorem projektu „Poslední z Aporveru“. Svědek tyto projekce také občasně navštěvoval. Během projekcí se dle svědka mluvilo o tom, jakým způsobem se má upravovat grafická kompozice filmu, nebylo však hovořeno o konkrétních společnostech, které měly dané úkoly splnit, ale spíše o konkrétních fyzických osobách, po nichž bude provedení změn vyžadováno. Na projekce chodil také Ondřej M., přičemž grafické kompozice filmu byly ze strany obžalovaného Krejčího řešeny primárně s Ondřejem M.. Svědek dále doplnil, že je možné transformovat mattepainty ve 2D formátu do formátu 3D, avšak jedná se o velmi náročnou činnost. Osobu Ondřeje M. svědek s tvorbou 3D mattepaintů spojeného nemá, ale je možné, že Ondřej M. tuto činnost v průběhu procesu realizace projektu předal jinému subjektu a sám se na ní nepodílel. Dále svědek vypověděl, že nikdy nejednal se žádným zástupcem společnosti Romelys, která vystupovala jako jeden z dodavatelů mattepaintů. Tuto společnost tedy svědek nemá spojenou s žádnou konkrétní fyzickou osobou. Ke společnosti CZ PAP s.r.o. svědek uvedl, že v inkriminované době se do vlastnictví této společnosti dostala postprodukční technika, která byla původně ve vlastnictví společnosti Postprodukce Praha s.r.o., jejíž činnost byla kolem roku 2010 ukončena. Společnost Flamesite s.r.o. původně sídlila ve stejné budově jako společnost Postprodukce

Praha s.r.o. Část postprodukční techniky, která se stala vlastnictvím společnosti CZ PAP s.r.o., byla přesunuta do nového sídla společnosti Flamesite s.r.o. – svědkovi bylo sděleno, že důvodem tohoto transportu je skutečnost, že tato technika se bude využívat k postprodukčním pracím na projektu „Poslední z Aporveru“. Jakou však měla společnost CZ PAP s.r.o. v projektu přesnou roli, svědek neví. Svědek v tomto kontextu doplnil, že v Praze funguje zhruba 20 postprodukčních společností a během své kariéry ve filmovém průmyslu se neseťkal s tím, že by se na jakémkoliv filmu podílely společnosti CZ PAP s.r.o. nebo Romelys, s výjimkou projektu „Poslední z Aporveru“. Svědek si nevybavil, že by se jakékoliv schvalovací projekce týkající se projektu „Poslední z Aporveru“ účastnil zástupce společnosti Romelys nebo společnosti CZ PAP s.r.o. Dle svědka je ve filmovém průmyslu poměrně dosti běžné, že společnosti, které se na tvorbě filmu podílejí, odkoupí od tvůrců část jejich koprodukčního podílu na daném filmu. Za dodané plnění pak tvůrci těmto společnostem neplatí ihned, ale tyto společnosti jsou finančně uspokojeny až po premiéře filmu z jeho tržeb, a to v návaznosti na to, že dříve od tvůrců odkoupily část jejich koprodukčního podílu. Jedná se sice o riskantní počín, ale pokud je film následně úspěšný, tento postup je pro dodavatelské společnosti výhodný.

8. **Svědčyně Marcela Š.** vypověděla, že v období let 2011 a 2012 byla zaměstnankyní společnosti Flamesite s.r.o. Tato společnost spolupracovala mj. i na projektu „Poslední z Aporveru“ a byla dodavatelem společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. Svědkyně komunikovala zejména s obžalovanými Krejčím a Košťálem, kteří chodili kontrolovat práce na projektu, obžalovaného Hemmra příliš nezná, ví pouze, že jeho společnost CZ PAP s.r.o. vlastnila postprodukční techniku, která byla převezena do prostorů společnosti Flamesite s.r.o., kde byla využívána k realizaci postprodukčních prací na projektu „Poslední z Aporveru“. Společnost CZ PAP s.r.o. do projektu vstoupila v době, kdy měl být film „Poslední z Aporveru“ transformován do 3D formátu. Společnost Flamesite s.r.o. poskytovala v rámci jmenovaného projektu postprodukční práce, pracovní zázemí, techniku a také datové úložiště, na němž se shromažďovala data od všech postprodukčních studií, která na projektu spolupracovala. Data byla dodávána osobně, elektronicky či kurýrem, svědkyně neví, zda byly vedeny evidence přijatých dat, ani co bylo obsahem těchto dat. Společnost Flamesite s.r.o. data související s projektem nejen shromažďovala, ale následně je také předávala společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. Data byla do společnosti Flamesite s.r.o. dodávány i ze strany společností CZ PAP s.r.o. a Romelys, na projektu se podílela i celá řada dalších společností. Po ukončení projektu byla veškerá data zálohována a předána svědkovi Lukáši Ři. V rámci projektu „Poslední z Aporveru“ ve společnosti Flamesite s.r.o. zajišťovala zejména administrativní a technickou stránku projektu a také organizaci schvalovacích projekcí. Těch se svědkyně zpravidla neúčastnila po celou dobu jejich trvání, všimla si však, že projekce navštěvovali zejména obžalovaní Krejčí a Košťál, supervizoři Felix N. a Martin Z. a taktéž Marek V.. Za společnost Flamesite s.r.o. se projekcí zpravidla účastnil Jan P..
9. **Svěddek Felix N.** uvedl, že na projektu „Poslední z Aporveru“ spolupracoval s obžalovanými Krejčím a Košťálem a byl dodavatelem jejich společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. Obžalovaného Hemmra ani společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys svědek nezná. Svědek na projektu pracoval zhruba 2 roky mezi léty 2010 a 2011, a to jako supervizor, kdy měl řešit postprodukci filmu, zejména dohlížet nad tvorbou grafického trikového podkladu hereckých sekvencí. Pracovní kapacity na postprodukční práce si pak měla zajistit společnost Actor's Runway Agency s.r.o. – původně měly být postprodukční práce realizovány ve studiích Michala K., který dozoroval natáčení hereckých sekvencí, ale na tuto alternativu po natáčení nezbyly peníze, neboť nebyl dodán slibovaný vklad slovenského koproducenta Marka V.. Svědek do projektu vstoupil až po natáčení. Herecké sekvence filmu byly natočeny na zelené pozadí a v rámci postprodukce měly být vyrobeny grafické komponenty – mattepainty, jež měly být následně různými grafiky, animátory apod. zkomponovány v K. grafický podklad

hraných sekvencí. Grafické předlohy mattepaintů kreslil výtvarník Ondřej M., který podobně jako svědek dodával toto své plnění společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. Svědek shodně jako obžalovaní Krejčí a Košťál popsal, jakým způsobem probíhal proces tvorby vizuální stránky filmu, zmiňoval se o postprodukčních pracích, které probíhaly nejprve ve studiích České televize a posléze byly přeneseny na množství různých soukromých filmových studií v ČR. Film měl být původně natočen ve formátu 2D, svědek odhadoval celkové náklady na tvorbu filmu na minimálně 20 000 000 Kč. Rozhodnutí o transformaci filmu do 3D formátu bylo dle svědka v rámci produkčního týmu filmu učiněno někdy v létě 2011, a to během jednoho, max. dvou měsíců, poté, co byla na schvalovací projekci odsouhlasena modelová 3D scéna filmu. Následně již svědek z projektu odstupoval a supervizorské funkce se ujal Martin Z.. Svědek také doplnil, že pokud měly být grafické komponenty filmu předělávány do 3D formátu, mohly být celkové náklady i vyšší, než 20 000 000 Kč, avšak v době, kdy se měla vytvářet 3D verze, již svědek na projektu „Poslední z Aporveru“ nespolečnicoval a nemůže tak činit bližší odhady. Vyšší náklady mohly být spojeny také s tím, že grafické pozadí bylo v případě filmu „Poslední z Aporveru“ tvořeno náročnější stereoskopickou metodou a transformace do 3D formátu tak musela být komplikovaná. Svědek si byl dle svých slov vědom, že na film jsou čerpány dotace, jedná se o veřejně dostupnou a ověřitelnou informaci. Po odchodu svědka z projektu postprodukční práce převzala společnost Flamesite s.r.o., které byla předána veškerá dosavadní práce na grafickém pozadí filmu, na níž se účastnil i svědek N., a další subjekty. Je běžné, že na filmovém projektu spolupracuje celá řada studií a společností. Svědek také sdělil, že ve filmovém průmyslu je běžné, že subjekty, které do projektů vstupují jako koproducenti a odkupují si podíl na zisku filmu, mohou být po celou dobu natáčení a postprodukce pouze investory dodávajícími své plnění, přičemž jsou za toto dodané plnění vyplaceni až po premiéře daného filmu. Protihodnotou koprodukčního podílu je dodané plnění. Dle svědka v těchto případech není nutné, aby si zainteresované subjekty vzájemně posílaly zpět nějaká peněžitá plnění, neboť dodavatel – koproducent platí dodaným zbožím za koprodukční podíl. K textaci inkriminovaných smluv s dodatky uzavřených na přelomu let 2010 a 2011 mezi společnostmi Actor's Runway Agency s.r.o. a CZ PAP s.r.o. svědek uvedl, že dle jeho chápání je obsah dokumentů koncipován v tom smyslu, že dodavatel je zodpovědný za finální zkomponování 3D stereoskopické verze filmu „Poslední z Aporveru“.

10. **Svědka Celso Vilela Destefano de Souza** uvedl, že zná obžalované Krejčího a Košťála. S jejich společností Actor's Runway Agency s.r.o. spolupracoval na tvorbě filmu „Poslední z Aporveru“. Svědek v roce 2011 pracoval pro společnost Flamesite s.r.o., v roce 2012 si založil vlastní společnost s názvem FLUID STUDIO s.r.o. a na filmu spolupracoval v rámci této společnosti. Svědek pracoval zejména na zakomponování mattepaintů do konečné grafické verze filmu ve formátu 2D spolu s týmem lidí, které vedl. V roce 2011 byl svědek ohledně grafické stránky filmu v kontaktu zejména s výtvarným vedoucím projektu, Ondřejem M., který dozoroval vytváření mattepaintů ve formátu 2D a vytvářel jejich grafické návrhy. V roce 2012 svědek ohledně této problematiky komunikoval zejména s Martinem Z., který se stal supervizorem filmu. Komunikace probíhala elektronicky, ale i osobně v rámci schvalovacích projekcí filmu. Dle svědka se stávalo velmi výjimečně, že by musel nějaké kompozice předělávat. Svědek dále uvedl, že neví, jaký subjekt vyráběl mattepainty, z nichž svědek vytvářel grafické kompozice do filmu, když mattepainty byly uloženy na datovém úložišti společnosti Flamesite s.r.o., odkud si je svědek stahoval, případně je obdržel na externích harddiscích, přičemž nebylo zřejmé, kdo konkrétní mattepaint vytvořil a dodal. V tomto kontextu svědek uvedl, že na projektu spolupracovala celá řada různých subjektů. Společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys však svědek nezná. Některé harddisky s daty mohl svědek obdržet i přímo od společnosti Actor's Runway Agency s.r.o., které svoji práci také odevzdával dle sepsaného předávacího protokolu. Spolupráce se společností ARA byla smluvně zajištěna. Svědek doplnil, že k práci na projektu využíval techniku společnosti

Flamesite s.r.o. a následně techniku svoji, kterou si zakoupil do společnosti FLUID STUDIO s.r.o.

11. **Svědék Peter P.** sdělil, že byl zaměstnancem společnosti Flamesite s.r.o. a na projektu „Poslední z Aporveru“ pracoval od roku 2010 do roku 2013, kdy byl v kontaktu s obžalovanými Krejčím a Košťálem, kteří chodili do společnosti Flamesite s.r.o. kontrolovat odvedenou práci. Jmenovaní obžalovaní vystupovali za společnost Actor's Runway Agency s.r.o. Obžalovaného Hemmra svědek nezná. Svědek měl na starosti přípravu balíčků dat pro grafické kompozitory, k čemuž uvedl, že k umělecké stránce filmu se vyjadřoval spíše obžalovaný Krejčí jakožto režisér. Jeho komentáře a připomínky byly v rámci společnosti Flamesite s.r.o. zapracovávány do kompozice filmu. Komponování mattepaintů měla na starosti samostatná sekce projektu „Poslední z Aporveru“, kterou vedl Ondřej M., tento byl hlavní grafik projektu a jeho tým pracoval v prostorách společnosti Flamesite s.r.o. Svědek doplnil, že v souvislosti s výrobou a zapracováním mattepaintů nikdy nepřišel do styku se společnostmi CZ PAP s.r.o. nebo Romelys. Pokud se svědkova práce týkala kompozice mattepaintů, konzultoval ji s Ondřejem M., který veškeré činnosti týkající se mattepaintů koordinoval a také řešil případné připomínky. Technika, kterou svědek k práci na projektu používal, byla vlastnictvím společnosti Flamesite s.r.o.
12. **Svědék Martin J.** uvedl, že na projektu „Poslední z Aporveru“ spolupracoval mezi léty 2008 – 2012, a to na základě oslovení hlavního výtvarníka filmu, Ondřeje M.. Svědek působil jako vedoucí výroby, pracoval v týmu Ondřeje M. a podílel se na tvorbě vizuálního podkladu hereckých sekvencí filmu. Obžalovaného Hemmra svědek nezná, vídal se pouze s obžalovanými Krejčím a Košťálem, kteří jednali za společnost ARA. Obžalovaný Krejčí měl jakožto režisér na starosti kreativní stránku filmu a obžalovaný Košťál zajišťoval technické a administrativní záležitosti. Veškeré záležitosti týkající se vytváření komponentů pro počítačové animace svědek konzultoval výhradně s obžalovaným Krejčím, který práci výtvarníků pravidelně kontroloval, a s Ondřejem M.. Mohlo se stát, že se svědek během realizace projektu setkal i s Martinem Z.. Svědek dále sdělil, že v rámci své činnosti se podílel i na výrobě tzv. mattepaintů – komponentů pro následnou počítačovou animaci zobrazující finální vizuální podklad hraných sekvencí. Tvorba mattepaintů probíhala tak, že tým výtvarníků pod vedením Ondřeje M. ručně kreslil návrhy filmového vizuálu, přičemž tyto grafiky se následně scanovaly, předávali se kompozitorům a animátorům za účelem vytvoření počítačové animace a zapracování nascanovaných a počítačově upravených grafik – mattepaintů do vizuální stránky filmu. Kompozice mattepaintů byly sestavovány dle seznamu záběrů, který byl k dispozici. V týmu Ondřeje M. se střídali různí lidé. Svědek si vybavuje, že za tvorbu mattepaintů bylo fakturováno mj. i společnosti CZ PAP s.r.o. Pokyny ohledně toho, jakým subjektům má být stran mattepaintů fakturováno, udíleli obžalovaní Krejčí a Košťál. Svědek za tvorbu mattepaintů fakturoval i dalším subjektům, například společnosti Umbrellapost s.r.o. Společnost Romelys svědek nezná. Mattepainty byly v týmu Ondřeje M. vytvářeny ve formátu 2D, když posléze došlo k rozhodnutí produkce ohledně transformace filmu do 3D formátu, měly tyto 2D mattepainty sloužit jako podklad k jejich pozdějšímu zpracování do 3D formátu a dalšímu zakomponování do vizuální stránky filmu. Tyto 3D kompozice již měly vytvářet další společnosti, svědek si však není vědom toho, že by byla nějakému dalšímu externímu subjektu vyložena svěřena grafická tvorba mattepaintů, tu měl na starosti tým Ondřeje M.. Dále svědek vypověděl, že neví o tom, že by byla týmu Ondřeje M. sdělena informace, že by měl mattepainty vytvářet zcela nový subjekt. Technicky je sice představitelné, že by do procesu tvorby mattepaintů bez vědomí Ondřeje M. jakožto hlavního grafika vstoupil další externí subjekt, avšak svědek sdělil, že za normálně nastavených okolností to nepokládá za možné. Svědek si nevybavuje, že by někdo z producentů přišel s pokynem, aby byla veškerá práce skupiny Ondřeje M. předána třetímu subjektu k dalším úpravám. Všechna data, která se filmu týkala, byla v inkriminovaném časovém období ukládána na úložiště poskytované společností

Flamesite s.r.o. O záležitosti týkající se financování filmu a vlastnických práv k postprodukční technice, na které svědek s kolegy pracoval, se svědek nezajímal.

13. **Svědék Lukáš R.** vypověděl, že na projektu „Poslední z Aporveru“ pracovala jeho agentura ALL IN AGENCY spol. s r. o. mezi léty 2012 a 2014, kdy byla dodavatelem společnosti Actor's Runway Agency s.r.o., za kterou vystupovali obžalovaní Krejčí a Košťál, jež svědka s nabídkou spolupráce rovněž oslovili. Obžalovaného Hemmra svědek nikdy neviděl, společnost CZ PAP s.r.o. svědek zná jako generálního partnera projektu, společnost Romelys nezná. Obžalovaný Krejčí byl dle svědkova vyjádření režisérem filmu a svědek s ním řešil zejména kreativní aspekty filmu, obžalovaný Košťál zajišťoval technické a administrativní záležitosti. Úkolem agentury ALL IN AGENCY spol. s r. o. bylo vytvořit z dosud existujících grafických komponentů 3D grafické kompozice vizuálního podkladu filmu. Prvotně měla společnost vytvořit finální stereoskopickou 3D verzi zhruba 8 minut z celkové stopáže filmu, která se měla pohybovat kolem 90 minut. Veškeré komponenty a podklady byly agentuře dodány ze strany společnosti Flamesite s.r.o., která veškerá data shromažďovala na uložišti. Dodány byly i mattepainty ve 2D formátu, které měly být transformovány do 3D formátu a následně zakomponovány do konečné 3D stereoskopické verze filmu. Následně byla agentuře ALL IN AGENCY spol. s r. o. svěřena práce i na dalších částech filmu a ze společnosti Flamesite s.r.o. byla stažena veškerá data, která byla dosud k projektu „Poslední z Aporveru“ k dispozici. Mattepainty ve formátu 2D vytvářel v rámci společnosti Flamesite s.r.o. tým grafika Ondřeje M., veškeré tyto 2D mattepainty byly společnosti předány ze strany společnosti Flamesite s.r.o. k přepracování do 3D formátu a k vyhotovení finální vizuální kompozice filmu. Předány byly i seznamy scén vztahující se k vytváření finální kompozice dodaných mattepaintů. Předaná data obsahovala i 3D komponenty, nejednalo se však o mattepainty. Zpočátku spolupráce svědek ohledně vizuální stránky filmu komunikoval s obžalovaným Krejčím, koncem roku 2013 už však byl dozor svěřen novému supervizorovi filmu, Martinu Z.. Zadavatelem práce na 3D stereoskopické verzi filmu byl tedy právě Martin Z. a jeho společnost Umbrellapost, s.r.o., přičemž financování práce na finální vizuální verzi měl zajistit slovenský koproducent Marek V.. Ten však zdefraudoval část peněz, které měl zajistit pro uvedený film, a celý projekt tak nebylo možno dokončit z důvodu nedostatku peněžních prostředků. Finální 3D stereoskopická verze byla vytvořena jen stran zmíněných 8 minut filmu, zbytek dokončen nebyl z důvodu absence financí. Pokud by však byl k dispozici dostatek prostředků, finální stereoskopickou 3D verzi filmu by bylo možné dotvořit na základě komponentů předaných společností Flamesite s.r.o. Svědkovi se projekt líbil a snažil se jej posléze zachránit i prostřednictvím komunikace se slovenskou televizí, avšak marně. Svědek také uvedl, že věděl o tom, že film byl částečně financován ze státních dotací. Předpokládaný rozpočet na vytvoření 3D stereoskopické verze se pohyboval kolem 14 000 000 Kč.

14. **Svědék Ondřej M.** vypověděl, že zná obžalované Krejčího a Košťála, kteří vystupovali za společnost ARA. S obžalovaným Hemmrem se svědek nesetkal, ale jeho jméno zná. Obžalovaný Krejčí byl režisérem, producentem a kreativním vedoucím projektu „Poslední z Aporveru“ a obžalovaný Košťál zajišťoval finanční a administrativní záležitosti v projektu. Svědek uvedl, že v inkriminovaných letech 2010 – 2012 na projektu „Poslední z Aporveru“ spolupracoval jako vedoucí výtvarník. Kreativní směřování svědek řešil především s obžalovaným Krejčím, s nímž na projektu spolupracoval již zhruba od roku 2004. Vizuální stránka filmu měla vycházet z hraných sekvencí doplněných animovaným pozadím vytvořeným metodou tzv. mattepainting, kdy je vizuální pozadí hereckých sekvencí dotvářeno počítačovou animací v rámci postprodukce filmu. Svědek se v letech 2010 – 2012 věnoval výrobě grafických komponentů pro pozdější počítačovou animaci, tj. mattepaintů. Svědek a jeho tým ručně vytvářeli návrhy grafického pozadí, které mělo doplňovat jednotlivé herecké sekvence, grafiky byly postupně přiřazovány k jednotlivým hraným scénám a vznikalo listinné

portfolio grafik dosazených do jednotlivých hraných scén. Následně byly grafiky počítačově upraveny, čímž vznikl mattepaint. Tento grafický komponent byl předáván postprodukčním společností, které se na filmu podílely a které měly na starosti vytvoření finální vizuální kompozice filmu. Těchto společností bylo více, ale svědek s nimi příliš nekomunikoval. Pokud bylo nutno něčeho změnit v grafické koncepci, byl svědek v kontaktu spíše s obžalovaným Krejčím. Společnosti CZ PAP s.r.o. svědek dle své výpovědi mezi léty 2010 – 2012 občasně fakturoval za mattepainty ve formátu 2D, které vytvořil pro projekt „Poslední z Aporveru“. Jakou roli tato společnost v projektu hrála, svědek neví. V tomto kontextu svědek doplnil, že za mattepainty v letech 2010 – 2012 fakturoval především společnosti Flamesite, s.r.o., v jejichž prostorech měl se svým tvůrčím týmem zázemí. V určitých časových periodách však docházelo k problémům s financováním filmu. V těchto obdobích svědek fakturoval i společnosti CZ PAP s.r.o., nebo dalším koprodukčním společností, které se podílely na financování filmu. Faktury svědek vystavoval dle pokynů obžalovaných Krejčího a Košťála. Svědek dále sdělil, že vytváření mattepaintů ve formátu 2D bylo ve zmíněném období jeho hlavní pracovní náplní, za kterou si fakturoval mezi 40 000 – 55 000 Kč měsíčně (dále měl svědek po premiéře filmu obdržet autorský honorář ve výši 200 000 Kč). Vytvořené mattepainty svědek a jeho tým ukládali na úložiště, poskytované společností Flamesite s.r.o. Zde byla data k dispozici dalším postprodukčním společností, které měly mattepainty prostřednictvím počítačové animace zpracovat do vizuálního prostředí filmu. Svědek dále vypověděl, že zhruba v roce 2010 se v návaznosti na americké filmové produkty objevil požadavek, aby byl film „Poslední z Aporveru“ transformován do 3D stereoskopické verze. Schvalování tohoto modelu trvalo nějakou dobu, svědek si již přesně nepamatuje, jak dlouho. Nicméně i nadále v letech 2011 a 2012 vytvářel grafické mattepainty výše popsaným způsobem ve formátu 2D, rozdílem bylo pouze to, že postprodukční společnosti již na základě svědkem produkovaných mattepaintů nevytvářely prostou 2D verzi filmu, ale transformovanou 3D stereoskopickou verzi filmu. Svědek v tomto kontextu doplnil, že mu není známo, že by byla výroba mattepaintů v jakémkoliv formátu v letech 2010 – 2012 svěřena třetímu subjektu, kromě samotného svědka, s nímž by svědek navíc vůbec nebyl v kontaktu a o kterém by v rámci projektu nevěděl. Svědek také vypověděl, že veškeré vytvářené mattepainty v předmětné době ukládal na úložiště společnosti Flamesite s.r.o., čímž je považoval za předané obžalovanému Krejčímu a za poskytnuté k dispozici postprodukčním společností. V roce 2012 již dle svědka byly všechny mattepainty potřebné k vytvoření vizuální kompozice filmu vyhotoveny a uloženy na disku společnosti Flamesite s.r.o. Z těchto komponentů pak měla být vytvořena finální stereoskopická 3D verze filmu. Svědek doplnil, že některé filmové sekvence byly do této finální verze dotvořeny, bylo jich však pouze minimum. Ve všech scénách, do nichž byly mattepainty finálně zakomponovány, pak svědek dle svého vyjádření poznával své dílo, nevyšiml si, že by měly nějaké zakomponované mattepainty jiného autora. K osobě Martina Z. a svědek uvedl, že tento filmař se stal supervizorem projektu „Poslední z Aporveru“ někdy v roce 2013, když se již práce blížily ke konci. Martin Z. měl dle svědka na vizuální složku filmu často jiný názor než svědek, byl iniciativní a svědek doufal, že s jeho příchodem se podaří projekt dokončit. Dále svědek uvedl, že přechod na 3D stereoskopickou verzi pokládal za špatnou koncepci, kdy byl ohledně dokončení filmu skeptický. Tvorba stereoskopické verze byla náročná a svědek další potřebné náklady odhaduje na desítky milionů Kč. Rozsah prací a rozpočet však svědek příliš konkrétně stanovit nedokáže, jedná se spíše o jeho představu. Na tvorbě stereoskopické verze se svědek taktéž částečně podílel, základ jeho práce byla však tvorba mattepaintů a 3D stereoskopické kompozice již vytvářely další postprodukční společnosti. Je tedy možné, že s některými postprodukčními společnostmi, které stereoskopickou verzi filmu vytvářely, svědek vůbec nemusel komunikovat, neboť se nejednalo o hlavní náplň jeho pracovní činnosti. Ke společnosti Romelys svědek uvedl, že tento subjekt mu byl obžalovanými Krejčím a Košťálem představen jako americká koprodukční společnost, která do projektu investuje peněžní

prostředky v době, kdy vázlo financování projektu z dalších zdrojů. Obžalovaný Krejčí požádal svědka v roce 2011 o podepsání smlouvy se společností Romelys, kterou mu k podpisu předložil v kanceláři společnosti ARA. Smlouva obsahovala i licenční ujednání, ale svědek si jejich znění nevybavuje. Svědek se domnívá, že podpis zástupce společnosti Romelys již byl na smlouvě obsažen. O tom, že by měla v celém vztahu figurovat i společnost CZ PAP s.r.o., svědek neví. S žádným zástupcem společnosti Romelys se svědek osobně nesetkal. Ohledně mattepaintů svědek se společností Romelys nijak nekomunikoval, žádné materiály či svoji práci této společnosti nepředával.

15. **Svědék Michal K.**, jeden z jednatelů společnosti Magiclab s.r.o., uvedl, že společnost se zabývá obrazovou postprodukcí v podobě správy dat z natáčení a výrobou vizuálních efektů, barevnými korekcemi filmu a výrobou CDP disků pro kinodistribuci. Svědek zná obžalované Krejčího i Košťála a jejich společnost ARA, přičemž byl osloven ke spolupráci na projektu „Poslední z Aporveru“ obžalovaným Krejčím. Jednalo se o složitý trikový film, kdy již tak složitě práce na filmu komplikovaly průtahy se scénářem a od počátku byly cítit finanční problémy, se kterými se projekt potýkal. Práci na filmovém projektu definitivně ukončil v létě 2010, a to právě s ohledem na finanční problémy, přičemž na výzvu obžalovaného Krejčího předal data, kterými v té době disponoval. V této době byly z obrazové postprodukce rozpracovány pouze mattepainty a výtvarné návrhy scén, na kterých nepřetržitě pracoval svědek Ondřej M. se svým týmem.
16. **Svědék Josef A.** k věci uvedl, že se zná s obžalovanými Krejčím a Košťálem, neboť prostřednictvím svědka Ondřeje M. pracoval na projektu „Poslední z Aporveru“, a to od roku 2008 či 2009 do roku 2011. Spolupracoval výhradně se svědkem Ondřejem M., který mu rovněž předkládal podklady a zadání pro uvedenou práci, příp. obdržel zadání od asistenta svědka M., svědka Ježka, těmto rovněž svoji práci předával. Za odvedenou práci fakturoval dle pokynu svědka M., společnosti ARA. Svědek doplnil, že svědek M. byl hlavní výtvarník uvedeného projektu, se kterým rovněž vše konzultoval. Pokud se jedná o společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys Associates LLC, tyto společnosti svědek nezná a nepřišel s nimi do žádného kontaktu. Svědek doplnil, že průběžně při práci na projektu docházelo k přepracovávání scénáře, kdy práce svědka M. a jeho týmu byla použita pouze částečně a musela se přepracovávat. **Svědék Vojtěch H.** vypovídal shodně, svědka Ondřeje M. označil za hlavního scénografa uvedeného filmového projektu. Svědek H. zhotovoval kresby různých krajin dle požadavků svědka M., které se následně fotily a vytvářely se z nich mattepainty, které zhotovovaly osoby Aleš a Martin J.. Provedené práce fakturoval svědek společnosti ARA, později společnosti Flamesite s.r.o., a to dle dohody se svědkem M.. Svědek nezná ani společnost CZ PAP s.r.o., ani Romelys Associates LLC, ani obžalovaného Petra Hemmra. Shodně vypovídal ohledně své účasti na projektu „Poslední z Aporveru“ také **svědek Aleš K.**, který uvedl, že je odborníkem přes práce ve photoshopu, pročež s dalšími kolegy pracoval na vytváření pozadí filmu, které bylo třeba dokreslit. Hlavním výtvarníkem projektu byl svědek Ondřej M., který mu zadával práci, příp. tuto dostával od svědka Ježka, přičemž zhruba jednou až dvakrát týdně připomínkali průběh prací rovněž obžalovaní Krejčí a Košťál. Za odvedenou práci fakturoval společnosti ARA a Flamesite s.r.o. Svědek upřesnil, že mattepainty pro uvedený projekt vyráběl společně se svými kolegy, přičemž mu není známo, že se by se na výrobě mattepaintů podílel jakýkoliv jiný subjekt. Společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys Associates LLC nezná. **Svědka Josefa S.** pro práci na projektu „Poslední z Aporveru“ společně se svědkem Ondřejem M. oslovili obžalovaní Krejčí a Košťál, kteří rovněž vysvětlovali své představy o filmu, přičemž se hledala forma stylizace a způsob, jakým postupovat při vytváření speciálních filmových efektů. Práce na filmu neprobíhaly kontinuálně z finančních důvodů, přičemž po zhruba jednom roce spolupráce převzal vedení výtvarných prací svědek M., pro kterého svědek S. nadále vytvářel výtvarné návrhy. Svědek uvedl, že obžalovaného Petra Hemmra, společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys Associates LLC nezná.

Svědkyňe Markéta Š. potvrdila, že na uvedeném projektu spolupracovala společně se svědky M. a S., a to od roku 2005 do roku 2011, kdy měla na starosti tvorbu kostýmů. Nejprve měla uzavřenu smlouvu se společností Endorfilm, následně se společností ARA, které za práci rovněž fakturovala. Do postprodukčních prací se dále nezapojovala, když těmto ani nerozumí. V jednom případě navštívila kanceláře, kde probíhaly postprodukční práce na projektu, kdy tyto řídil svědek M.. Potvrdila, že v průběhu prací na projektu byly komplikace spojené se změnami scénáře. Svědkyně uvedla, že společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys Associates LLC nezná, stejně jako nezná obžalovaného Petra Hemmra. **Svědkyňe Julie V.** uvedla, že pro společnost ARA, která patřila obžalovaným Krejčímu a Košťálovi, pracovala jako administrativní podpora, přičemž pracovala i na filmovém projektu Poslední z Aporveru. Komunikovala s herci, tvůrci a koproducenty, podílela se na tvorbě storyboardu, dělala podklady pro titulky. Společnost CZ PAP s.r.o. procházela v dokumentaci k projektu „Poslední z Aporveru“, avšak blíže si již k této společnosti ničeho nevybavuje, společnost Romelys Associates LLC si vůbec nevybavuje.

17. **Znalec Ing. Ivo Strejc** během své výpovědi odkázal na závěry znaleckého posudku č. 215/2016 z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady cenných papírů a obchodování s nimi, účetní evidence, ceny a odhady podniku, který v této trestní věci zpracoval dne 28. 9. 2016. Znalec uvedl, že mu bylo předloženo účetnictví společnosti ARA vedené společností SPOROS Consulting, s.r.o., která rovněž zpracovávala daňová přiznání společnosti k dani z příjmů právnických osob. Z předloženého účetnictví znalec konstatoval, že účetnictví k projektu „Poslední z Aporveru“ bylo vedeno správně a věrohodně a znalec byl schopen přehledně dohledat potřebné zápisy v účetnictví společnosti ARA. Společnost působila v roce 2009 jako castingová společnost, kdy v těchto aktivitách pokračovala až do konce roku 2013, od roku 2010 dle účetnictví společnosti vznikaly závazky z titulu k projektu „Poslední z Aporveru“ a z titulu projektu „Válka s mloky“. Znalec popsal finanční transakce, které byly provedeny v souvislosti s projektem v účetnictví společnosti ARA od společností Endorfilm, s.r.o., FARBYKA Production s.r.o., společností CZ PAP, s.r.o., Flamesite s.r.o., ALL IN AGENCY, spol. s r. o., FLUID STUDIO s.r.o. a ENIAC, kdy dochází k tomu, že je ze strany společnosti ARA nejdříve hrazen závazek v řádu statisíců či jednotek milionů a následně hned ten samý či následující den je tatáž či přibližně stejně velká částka uhrazena protistranou zpět jako úhrada pohledávky, kdy tímto způsobem došlo k navýšení uznatelných nákladů pro poskytnutí dotace Ministerstva kultury, přičemž celková takto navýšená částka byla ve výši 150 594 300 Kč bez DPH. Uvedenou částku znalec vyloučil s tím, že znalec z jiné oblasti odbornosti musí učinit závěr, zda práce byly provedeny či nikoliv a zda byly provedeny za cenu obvyklou. Znalec učinil závěr, že celkové uznatelné náklady za rok 2010 až 2012, od kterých znalec odečetl celkové uznatelné náklady výše uvedených společností, které ve většině případů byly finančně vypořádány protiplněním, byly téměř ve stejné výši jako poskytnuté dotace a že financování celého k projektu „Poslední z Aporveru“ bylo provedeno z předmětných dotací. K tomu znalec doplnil, že k potvrzení tohoto závěru je nutné vyjádření znalce z oboru filmové tvorby, který by zjistil, zda fakturované činnosti či služby byly skutečně provedeny či nikoliv a v jaké výši včetně stanovení ceny. Znalec rovněž vypracoval podrobný přehled věřitelů a dlužníků společnosti ARA k datu 31. 12. 2013. Znalec provedl rozbor vykázaných uznatelných položek a jejich zaúčtování, včetně úhrady těchto nákladů, kdy vycházel ze zpráv nezávislého auditora a přehledu celkových nákladů na realizaci projektu, které koncem roků 2010, 2011 a 2012 vytvořila společnost PricewaterhouseCooper Audit, s.r.o., kdy veškeré položky uvedené ve zmíněných dokumentech byly v účetnictví zaúčtovány a také uhrazeny. K otázkám ohledně charakteru či ceně uznatelných nákladů, příp. k tomu, zda věcné plnění v rámci uznatelných nákladů bylo vůbec poskytnuto, znalec uvedl, že s ohledem na svoji odbornost se k těmto otázkám nemůže vyjádřit. Znalec se v rámci své výpovědi před soudem vyjádřil rovněž ke vztahům mezi společností CZ PAP s.r.o., ARA a Pangea Minerals Development Ltd. (dále jen „Pangea“), kdy upozornil na převody finančních prostředků mezi

těmito subjekty, na výši úrokové sazby z půjčky společnosti Pangea, současně uvedl, že všechny transakce jsou zachyceny v účetnictví.

18. Soud za souhlasu obžalovaných, obhájců i státního zástupce dle § 211 odst. 5 trestního řádu přečetl **znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a elektronika, zpracovaný znalcem Ing. Jaroslavem Kothánkem, Ph.D.** dne 13. 1. 2016, kdy předmětem znaleckého zkoumání byla ve znaleckém posudku identifikovaná výpočetní technika, externí disky a flashdisk zajištěné v rámci domovních prohlídek u obžalovaných Tomáše Krejčího a Jiřího Košťála, přičemž došlo k zadokumentování veškerého obsahu zajištěného na předložené technice. Z obsahu výpočetní techniky vyplývá, že v této nebyl nalezen žádný dokument či soubor, ze kterého by byla patrná spolupráce obžalovaných Krejčího a Košťála se společnostmi CZ PAP s.r.o., obžalovaným Petrem Hemmrem či společnostmi Romelys Associates LLC., ať již v podobě smluvní dokumentace či konkrétních výstupů spolupráce. V uvedené technice však byly zajištěny smluvní dokumenty i soubory obsahující pracovní výstupy ve vztahu na jiné společnosti, např. společnost Flamesite s.r.o., Mirage s.r.o., Umbrellapost s.r.o., Martin Z., ALL IN AGENCY spol. s r.o. či Eniac. Ve výpočetní technice byl zajištěn mj. i seznam celkem 1176 rozpracovaných mattepaintů s informací o jeho zhotoviteli.
19. Soud dále vycházel rovněž z **listinných materiálů**, které byly provedeny ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu. Z oznámení Státního fondu kinematografie ze dne 28. 7. 2014, včetně flash disku s nahrávkou filmu „Poslední z Aporveru“, znaleckého posudku č. 2/2014 zpracovaného Filmovou a televizní fakultou Akademie múzických umění v Praze dne 18. 5. 2014, z oznámení Ministerstva kultury adresovanému společnosti Endorfilm s.r.o. ze dne 31. 3. 2009, z vyjádření k projektu „Poslední z Aporveru“ ze dne 9. 10. 2009 a z udělení koprodukčního statutu z října 2009 vyplývá, že Státním fondem kinematografie byla společnost Actor's Runway Agency, s.r.o. poskytnuta jednak dotace v letech 2010 až 2012, dále označovaná jako pobídky, a jednak na základě smlouvy o poskytnutí účelové dotace ze dne 11. 6. 2009 byla poskytnuta rovněž účelová dotace na realizaci celovečernímu filmu ve výši 10 000 000 Kč společnosti Endorfilm s.r.o. Pobídky jsou poskytovány ve výši, která je vždy odvozena od tzv. uznatelných nákladů, tj. nákladů vynaložených na realizaci filmu v kalendářním roce, za který se pobídka žádá. Realizací filmu se rozumí příprava natáčení, natáčení, výrobní proces, likvidace výroby a nutné související činnosti směřující k vytvoření filmu. Oznámení Státního fondu kinematografie upozorňuje jednak na výši nákladů, které byly společnostmi ARA v souvislosti s pobídkami vyčísleny, dále na společnost CZ PAP s.r.o., rovněž na vysoké odměny jednatelů a společníků společnosti ARA. Součástí oznámení je rovněž filmový projekt „Poslední z Aporveru“ předložený na flash disku a zpracovaný znalecký posudek. Z předmětného znaleckého posudku mimo jiné vyplývá, že z obecného porovnání výsledné podoby filmu, kterou společnost ARA předložila fondu dne 1. 7. 2013, a vykázaných uznatelných nákladů lze zjistit zásadní nepoměr mezi vykázanými náklady a production value předložené zcela nehotové podoby filmu, která navíc byla zhotovena v době, kdy společnost ARA sdělila Státnímu fondu kinematografie písemně, že 53 minut filmu je již dokončeno. Znalec poukázal rovněž na skutečnost, že několika vybraným subjektům byly vyplaceny částky v mnoha milionech na základě velmi obecně formulovaného plnění, aniž by bylo možné zjistit, co konkrétně bylo předmětem úhrady, a zda vůbec existuje nějaké protiplnění v podobě zboží nebo služeb. V této souvislosti znalec upozornil na společnost CZ PAP s.r.o., která inkasovala 115 000 000 Kč za plnění obecně nazvané pronájem majetku, pronájem zařízení a mattepaint, přičemž dle znalce jde o subjekt ve sféře filmové produkce a postprodukce a trikové práce zcela neznámý bez referencí. Znalec dále uvádí, že v řadě drobných položek, jejichž součet je v celkovém souhrnu vykázaných uznatelných nákladů spíše zanedbatelný, lze náklady považovat za efektivně vynaložené. Značně nadhodnocené, krajně nepravděpodobné nebo alespoň nikterak ověřitelné položky lze nalézt v kapitole

postprodukčních prací, která tvoří 83 % všech vykázaných uznatelných nákladů. Znalecký posudek byl zpracován pedagogem katedry produkce FAMU Petrem Oukropcem. Z vyjádření k projektu Poslední děti Aporveru ze dne 9. 10. 2009 vyplývá, že se jedná o nevšední a v České republice ojedinělý projekt. Atraktivita spočívá především v originálním výtvarném pojetí celé pohádky, která se odehrává ve fiktivním fantastickém světě, a to s využitím technologie 3D. Jedinečná výtvarná stylizace filmu volně navazuje na dílo Karla Zemana. V dvoustranné československé koprodukcí s rozpočtovými náklady 78 128 276 Kč se český partner Endorfilm s.r.o. bude většinou podílet částkou 61 355 603 Kč, která představuje 78,53 % celkového rozpočtu, slovenský koproducenta FARBYKA s.r.o. se zavazuje poskytnout příspěvek ve výši 16 772 673 Kč, což činí 21,47 %. Z udělení předběžného koprodukčního statutu filmovému projektu Poslední děti Aporveru z října 2009 vyplývá, že Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie posoudil předloženou dokumentaci a uvedenému projektu udělil předběžný koprodukční statut.

20. Ze smlouvy o poskytnutí účelové dotace ze dne 11. 6. 2009 a z dodatků č. 1 až 6 k této smlouvě je patrné, že Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie poskytl společnosti Endorfilm s.r.o. účelovou dotaci na projekt Poslední děti Aporveru ve výši 10 000 000 Kč. Tato účelová dotace měla být dle smlouvy splácena celkem ve čtyřech splátkách, přičemž poslední splátka ve výši jednoho milionu korun měla být poskytnuta po ukončení projektu, tzn. nejpozději do 30 dnů ode dne doručení závěrečné zprávy o realizaci projektu a nosiče s konečnou verzí projektu. Strany se zavázaly, že projekt bude ukončen v termínu nejpozději do 30. 3. 2011. Z následně uzavíraných dodatků vyplývá, že docházelo jednak k posunu termínu ukončení předmětného filmu, jednak došlo k převodu práv a povinností z této smlouvy ze společnosti Endorfilm s.r.o. na společnost Actor's Runway Agency, s.r.o. K termínu ukončení díla byl stanoven na den 30. 6. 2013.
21. Z koprodukční smlouvy uzavřené mezi Českou televizí a společností Endorfilm s.r.o. dne 29. 12. 2006 a z dodatku k této smlouvě vyplývá, že původní předpokládaný termín filmové premiéry projektu „Poslední z Aporveru“ v České republice činil leden až únor 2009. Česká televize se rovněž zavázala k poskytnutí koprodukčního podílu, a to jednak ve v podobě věcného plnění, jednak v podobě finančního vkladu. Následným dodatkem došlo k posunu termínu filmové premiéry v České republice.
22. Soud dále vycházel z materiálů k jednotlivým žádostem za roky 2010, 2011 a 2012. Ze žádosti o registraci projektu ze dne 22. 6. 2010, včetně předložených příloh, z žádosti o evidenci projektu ze dne 23. 7. 2010, včetně čestných prohlášení žadatelů projektu a o tom, že všechny informace uvedené v žádostech, případně jejich přílohách, jsou pravdivé. Součástí příloh uvedených žádostí jsou rovněž soupisy uznatelných nákladů, finančního zajištění projektu a rozpočtu projektu, harmonogram realizace, štábová listina i natáčecí plán. Z žádosti o poskytnutí dotace ze dne 2. 12. 2010 vyplývá, že je uváděna jako skutečná výše uznatelných nákladů částka ve výši 32 144 779 Kč a částka 20 % z uznatelných nákladů jako výše dotace částka ve výši 6 428 956 Kč. Z formuláře vyúčtování, který je součástí příloh žádosti o poskytnutí dotace, je zřejmé, že ve vyúčtování figuruje společnost CZ PAP s.r.o., která za pronájem majetku účtuje částku ve výši 23 760 000 Kč. Z rozhodnutí o poskytnutí dotace Ministerstva kultury ze dne 7. 12. 2010 vyplývá, že byla poskytnuta částka ve výši 6 429 000 Kč jako dotace společnosti ARA v souvislosti s projektem „Poslední z Aporveru“.
23. Ze žádosti o evidenci projektu ze dne 13. 1. 2011, včetně příloh, harmonogramu realizace, rozpočtu projektu, uznatelných nákladů a finančního zajištění projektu, včetně garančních dopisů subjektů spolupracujících na uvedeném projektu, vyplývá, že společnost Pangea Minerals Development Ltd. se dne 5. 1. 2011 zavázala poskytnout společnosti ARA částku ve výši 48 000 000 Kč pro filmový projekt „Poslední z Aporveru“. Soud dále vycházel z osvědčení o evidenci projektu ze dne 28. 1. 2011, ze soupisu uznatelných nákladů a z dopisů

ze dne 20. 6. 2011 od společnosti ARA Ministerstvu kultury, ze kterého vyplývá, že projekt „Poslední z Aporveru bude uveden ve 3D verzi“. V důsledku tohoto rozhodnutí dojde k posunu plánované premiéry na termín 22. 3. 2012. Z žádosti o poskytnutí dotace ze dne 30. 11. 2011, včetně čestných prohlášení a příloh, vyplývá, že je vykázána skutečná výše uznatelných nákladů jako částka 124 753 250 Kč a jako částka 20 % z uznatelných nákladů jako výše dotace částka 24 950 650 Kč. Z čestného prohlášení je zřejmé, že žadatelé prohlásili, že všechny informace uvedené v žádosti včetně příloh jsou pravdivé. Z rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 15. 12. 2011 plyne, že Ministerstvo kultury poskytlo jako pobídku částku ve výši 24 950 700 Kč společnosti ARA v souvislosti s projektem „Poslední z Aporveru“. Součástí uvedeného rozhodnutí jsou i výpisy z bankovních účtů ohledně proplacení neuhrazených položek do konce roku 2011.

24. Z žádosti o evidenci projektu z 13. 1. 2012, včetně příloh v podobě rozpočtu a harmonogramu realizace, jakož i z čestných prohlášení připojených k této žádosti a z žádosti o poskytnutí dotace z 26. 11. 2020, včetně čestných prohlášení o pravdivosti uvedených údajů, vyplývá, že za rok 2012 byla jako skutečná výše uznatelných nákladů vyčíslena částka 31 955 947 Kč a jako částka výše dotace byla žádána částka ve výši 6 391 189,40 Kč. Z rozhodnutí o poskytnutí dotace z 13. 12. 2012 vyplývá, že byla poskytnuta částka ve výši 6 391 200 Kč společnosti ARA v souvislosti s projektem „Poslední z Aporveru“. Součástí této dokumentace jsou výpisy z bankovních účtů společnosti ARA ohledně proplacení nákladů spojených s uvedeným filmem.

25. Dle dopisu společnosti FARBYKA ze dne 10. 4. 2013 došlo k uzavření dodatku ke koprodukční smlouvě mezi společností ARA a FARBYKA ohledně filmového projektu „Poslední z Aporveru“, v jehož rámci se společnost FARBYKA zavázala zaplatit společnosti ARA odpovídající částky z titulu nedoplatku na koprodukčním vkladu, a to v termínech v tomto dopise specifikovaných. Dopisem společnosti ARA Státnímu fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie ze dne 27. 1. 2011 tato informuje, že částka 9 000 000 Kč, která byla zatím fondem vyplácena na účet společnosti Endorfilm s.r.o., byla vložena do výroby a bude vyúčtována společností Actor's Runway Agency, s.r.o., a to na základě smlouvy o poskytnutí dotace. Z dopisu společnosti ARA ze dne 3. 1. 2012 Ministerstvo kultury vyplývají informace o stavu projektu „Poslední z Aporveru“, zejména že došlo k navýšení rozpočtu projektu na částku 208 048 633 Kč z důvodu rozhodnutí o tom, že film bude dokončený jako 3D, přičemž jeho krytí je u všech koproducentů a investorů smluvně zajištěno, společnost ARA informuje o neplnění závazku slovenského koproducenta FARBYKA a žádá o navýšení dotace ve výši 5 000 000 Kč. Konečně žádá rovněž o posun termínu dokončení díla na září 2012. Součástí dopisu je také navýšený rozpočet projektu, finanční plán, koprodukční smlouva a DVD s teaserem. Z dopisu společnosti ARA ze dne 9. 5. 2012 Ministerstvu kultury, Radě Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie je patrné, že k uvedenému dni je dokončeno 53 minut filmu. Pro dokončení celého díla stále zbývá vytvořit 20 minut finálního compositingu, pro které již jsou zhotoveny všechny elementy. Zároveň společnost ARA žádá opětovně o navýšení dotace ve výši 5 000 000 Kč. V dopise společnosti ARA Ministerstvu kultury, Radě Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie ze dne 4. 6. 2012 sděluje, že došlo k navýšení rozpočtu při natáčení, přičemž v září 2011 došlo k rozhodnutí všech koproducentů a distributora o výrobě 3D verze. Všechny vyrobené elementy pro film, což čítá mimo jiné 1546 mattepaintů, bylo nutné předělat, aby byly vhodné pro výrobu stereoskopické verze. Tím se objem práce všech složek výtvarníků a animátorů navýšil více než trojnásobně. Dále dopis obsahuje vyčíslení jednotlivých položek rozpočtu za rok 2011 a 2012 (viz č.l. 652 a následující). Součástí svazku č. 5 jsou rovněž rozpočty k projektu za rok 2011 a 2012 a přehled proplacených nákladů. Z dopisu Ministerstva kultury ze dne 2. 7. 2012 vyplývá, že nebyla schválena žádost o navýšení podpory na realizaci projektu „Poslední u Aporveru“. Dopisem

společnosti ARA Radě Státního fondu kinematografie ze dne 24. 5. 2013 je žádáno o schválení posunu termínu dokončení projektu na 13. 3. 2014 s tím, že tvůrci informují o tom, že pracují na finálním compositingu vizuálních efektů, kdy po vyplacení čtvrté splátky společností FARBYKA započne finální stereoskopická kompletace projektu. Z dopisu společnosti ARA Radě Státního fondu kinematografie ze dne 18. 6. 2013 vyplývá, že Rada Státního fondu kinematografie nevyhověla žádosti o prodloužení díla, na což společnost ARA reaguje tak, že může film dokončit a předat bez finálních elementů, pro což však nevidí jediný důvod, opětovně žádá o prodloužení termínu ukončení projektu na den 13. 3. 2014. Ze závěrečné zprávy o realizaci projektu doručené Státnímu fondu kinematografie dne 1. 7. 2013 bylo zjištěno, že pro postprodukcí filmu bylo vyrobeno 2894 mattepaintů, přes 3000 dalších elementů pro compositing VFX. Výsledný rozpočet projektu činí částka 220 420 689 Kč a premiéra filmu je stanovena na den 13. 3. 2014. Ze soupisu subjektů podílejících se na projektu (viz čl. 772) vyplývá, že na postprodukcí se podíleli Michal K., Magiclub s.r.o., Flamesite s.r.o., CZ PAP s.r.o., Eniac Digital Cinema s.r.o., Fluid Studio s.r.o., Felix International s.r.o., ALL IN AGENCY spol. s r.o., Umbrellapost s.r.o., Martin Z., Ondřej M., Martin J., Aleš K., Romana Spilková. V případě společností Flamesite s.r.o., ALL IN AGENCY spol. s r. o. a Umbrellapost s.r.o. je uváděn počet minut finálního compositingu. V případě společnosti Eniac Digital Cinema s.r.o., Fluid Studio s.r.o. je uváděna finální stereoskopie. V případě společnosti CZ PAP s.r.o. je vykázána částka 64 400 000 Kč za pronájem postprodukčního řetězce a 30 pracovních stanic pro výtvarníky, modelace prostředí, mattepainty rozdělené po jednotlivých vrstvách dle seznamu jednotlivých záběrů, animatika, development scriptů, vypořádání autorských práv s výtvarníky.

26. Ve věci byly rovněž provedeny domovní prohlídky na adresách Xxx, a na adrese Xxx, v bytě č. xxx. Veškeré listiny, které byly v rámci domovních prohlídek zajištěny byt č. xxx, byly následně sepsány do protokolů orgány činnými v trestním řízení ve dnech 1. 2. 2016 a 2. 2. 2016.
27. Ze zpráv auditora společnosti PricewaterhouseCooper Audit, s.r.o. ze dne 2. 12. 2010, ze dne 30. 11. 2011 a ze dne 23. 11. 2012 se podává, že přehledy byly připraveny ve všech významných ohledech v souladu s účetními postupy, přičemž přílohou zprávy auditora ze dne 23. 11. 2012 je rovněž přehled celkových uznatelných nákladů na realizaci projektu, přičemž jako částka obrazového dokončení je uváděna částka ve výši 64 550 900 Kč bez DPH, tuto položku obrazového dokončení měla realizovat společnost CZ PAP s.r.o. formou mattepaintů.
28. Ze zprávy o daňové kontrole ze dne 16. 12. 2015 provedené k rozhodnutí o poskytnutí dotace z Ministerstva kultury v letech 2010 až 2012 vyplývá, že finanční úřad podrobnější dokladovou kontrolu nemohl provést z důvodu zajištění dokladů společnosti ARA za období od 1. 1. 2009 do současnosti ze strany Policie ČR ke zpracování znaleckého posudku z oboru ekonomika. S ohledem na uvedené tak závěr finančního úřadu zní, že ze všech uvedených důvodů nelze jednoznačně prokázat, že by byl porušen zákon o rozpočtových pravidlech ze strany příjemce dotace. Ze zprávy o daňové kontrole ze dne 9. 3. 2015, a to finančních prostředků poskytnutých podle smlouvy o poskytnutí účelové dotace z 11. 6. 2009 vyplývá, že nenaplněním účelu poskytnuté dotace bylo porušeno příslušné ustanovení smlouvy o poskytnutí účelové dotace ze dne 11. 6. 2009 ve znění dodatku č. 1 až 6 a tím došlo k porušení rozpočtové kázně ve výši 9 000 000 Kč. Dnem porušení rozpočtové kázně je stanoven den 30. 6. 2013, tj. poslední den termínu, do kdy měl být předmětný projekt ukončen. V rámci vyjádření daňového subjektu bylo společností ARA sděleno, že společnost ARA jako příjemce dotace je přesvědčena, že poskytla úředním osobám dostatečné podklady, které prokazují, že ukončila projekt v termínu nejpozději do 30. 6. 2013, kdy předložila jednak závěrečnou zprávu a jednak master projektu poskytovateli dotace dne 28. 6. 2013. Příjemce dotace se rovněž neztotožňuje se závěry šetření, že nebyl projekt včas a řádně ukončen. Je toho názoru, že film byl řádně dokončen a předán a byla dodržena veškerá smluvní ujednání,

- tj. například film byl řádně promítnout premiérově v registrovaném kině, další povinná promítání již nebyla uskutečněna z důvodu nedoplnění poslední části dotace, což je rovněž v souladu se smlouvou. Film taktéž odpovídá veškerým technickým požadavkům a je tedy promítatelný. S ohledem na uvedené tak příjemce dotace požádal o přezkoumání závěru kontroly a navrhl vypracování znaleckého posudku nezávislým znalcem, kterým by bylo prokázáno, že byl projekt předán v podobě, která splňuje veškeré technické i jiné požadavky a lze ho tedy ke dni předání poskytovateli považovat za dokončený. Správce daně následně ukončil své šetření s tím, že zvážil všechny okolnosti a konstatoval, že námitky příjemce dotace nemají vliv na výsledek kontrolního zjištění, se kterými byl daňový subjekt seznámen.
29. Ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi společnostmi Pangea Minerals Development Ltd. a společnostmi ARA dne 14. 6. 2011 a z žádostí o čerpání půjčky z 16. 6. 2011, z 21. 6. 2011, 4. 7. 2011, 14. 7. 2011, 5. 8. 2011, 7. 9. 2011, 27. 9. 2011, 20. 10. 2011, 2. 11. 2011 a 4. 11. 2011 vyplývá, že věřitel se zavázal poskytnout společnosti ARA finanční obnos ve výši 60 000 000 Kč za účelem úhrady nákladů vzniklých za pronájem postprodukční technologie a výrobu filmu s názvem „Poslední z Aporveru“, kdy dle žádostí došlo k postupnému čerpání uvedené půjčky ve výši, jak je uvedeno v jednotlivých žádostech.
30. Soud měl rovněž k dispozici přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti ARA za období let 2010 až 2013. Z těchto vyplývá, že v roce 2010 vykázala společnost zisk ve výši 254 000 Kč, v roce 2011 ztrátu ve výši 670 000 Kč, v roce 2012 zisk ve výši 601 000 Kč a v roce 2013 ztrátu ve výši 1 767 000 Kč.
31. Ve spisovém materiálu jsou založena vyjádření spolupracujících společností tzn. České televize, společností Fluid Studio, Three Brothers, Eniac, KlenkaSound, Bontonfilm ohledně práce na filmovém projektu „Poslední z Aporveru“.
32. Z obchodní smlouvy o vzájemné spolupráci uzavřené mezi společnostmi CZ PAP s.r.o. a společnostmi ARA ze dne 15. 12. 2010 vyplývá, že předmětem smlouvy je jednak pronájem souboru majetku postprodukčního řetězce, kdy příjemce, společnost ARA, potvrzuje, že si soubor majetku při převzetí dobře prohlédla a vyzkoušela a prohlašuje, že je tento způsobilý k řádnému užívání. Současně se společnost ARA zavazuje k placení nájemného, ve výši 30 800 000 Kč + DPH za období od 1. 1. 2011 do 15. 12. 2011, kdy uvedená částka je splatná na základě zálohových faktur od června 2011 ve výši 4 400 000 Kč + příslušná sazba DPH. Dále se na základě této smlouvy zavazuje společnost CZ PAP s.r.o. vyrobit na svůj náklad a na své nebezpečí pro příjemce, společnost ARA, dílo, a to kompletní mattepainty, přičemž seznam jednotlivých záběrů je podrobně uveden v technickém scénáři a v breakdownu, které jsou přílohou 2 a 3 uvedené smlouvy (tyto přílohy nejsou součástí spisového materiálu). Za tuto práci se strany dohodly k uhrazení díla ve výši 19 200 000 Kč, přičemž jednotlivé platby za služby budou dodavateli hrazeny na základě vystavených daňových dokladů se 7 denní splatností a přílohou každého daňového dokladu bude předávací protokol skutečně odvedených prací odsouhlasených příjemcem, tedy společností ARA. Strany se současně dohodly, že technickou a uměleckou kvalitu díla budou společně konzultovat, a to minimálně jednou za 14 dní a všechny případné připomínky společnosti ARA budou zapracovány do příští schůzky tak, aby odpovídaly představám příjemcem. První grafické výstupy budou předány do 30. 6. 2011, přičemž celá zakázka musí být předána do dne 15. 12. 2011. Následně jsou ve spisovém materiálu na čl. 1835 a následujících založeny faktury vystavené společností CZ PAP s.r.o., jednak jako zálohy za nájem postprodukčního vybavení, a jednak za odvedené služby. Rovněž jsou v této části spisového materiálu založeny předávací protokoly uzavřené mezi společnostmi CZ PAP s.r.o. a společností ARA ohledně předání specifikovaných položek pro účely výroby filmu s názvem „Poslední z Aporveru“. Tyto protokoly jsou vždy podepsány za společnost CZ PAP obžalovaným Petrem Hemmrem, za společnost ARA obžalovanými Tomášem Krejčím a Jirím Košťálem. Založeny jsou předávací protokoly ze dne 24. 10. 2011, 26. 10. 2011, 31. 10. 2011.

33. Na čl. 1862 je dále založen dodatek č. 1 ke smlouvě o vzájemné spolupráci, dodatek byl uzavřen mezi shodnými smluvními stranami dne 24. 2. 2011, kdy se společnost CZ PAP s.r.o. zavázala vyrobit na svůj náklad a na své nebezpečí pro příjemce kompletní mattepainty, kdy výroba výše zmíněných komponentů bude na základě změny požadavku příjemce vyrobena pro stereoskopickou verzi, tzv. 3D verzi, včetně rozpracování jednotlivých vrstev. Tyto vrstvy budou dodávány vyklíčovány tak, aby mohla být prováděna následná postprodukce ve 3D pro stereoskopickou verzi. Dodavatel je povinen přepracovat již vyrobené podklady do verze 3D, přičemž první grafické výstupy budou předány do 31. 10. 2011, celá zakázka pak do dne 30. 12. 2011, přičemž technickou a uměleckou kvalitu díla budou společně strany konzultovat minimálně jednou za 14 dní a všechny případné připomínky budou zapracovány do příští schůzky. Cena díla se tak navýšila o částku 38 800 000 Kč, tedy celková cena díla činila 58 000 000 Kč. Jednotlivé platby za služby pak měly být hrazeny dodavateli na základě vystavených daňových dokladů se sedmidenní splatností. Ve spisovém materiálu jsou založeny další faktury za práce dle citovaného dodatku č. 1 spolu s předávacími protokoly, a to předávacím protokolem ze dne 1. 11. 2011, 3. 11. 2011, 7. 11. 2011, 9. 11. 2011, 10. 11. 2011, 11. 11. 2011, 14. 11. 2011, 15. 11. 2011 a 16. 11. 2011.
34. Na čl. 1882 je dále založen dodatek č. 2 ke smlouvě o vzájemné spolupráci, tento uzavřen mezi shodnými smluvními stranami dne 28. 3. 2011, kdy předmět smlouvy se mění tak, že dodavatel je povinen přepracovat již vyrobené podklady do verze 3D a zavazuje se současně pro příjemce vytvořit 3D modelace prostředí Jeskyně obránců, Věž snů, Svět pod mračny, Ecidil srdce Aporveru, ve všech úhlech kamery dle breakdownu. Cena tohoto díla se navýšuje o částku 6 400 000 Kč, tedy celková cena díla činí 64 400 000 Kč za shodných podmínek fakturace. Ve spisovém materiálu je pak založena odpovídající faktura a rovněž předávací protokol ze dne 18. 11. 2011.
35. Na čl. 1886 je dále založena smlouva o generálním partnerství projektu mezi společnostmi ARA a CZ PAP s.r.o. ze dne 15. 11. 2011, kdy společnost CZ PAP s.r.o. deklaruje, že má zájem o zajištění reklamy v souvislosti s výrobou a v rámci celosvětového využití a představení filmu jako generální partner filmu v souvislosti s propagací filmu. Na čl. 1889 a následující je založena rámcová smlouva o převodu koprodukčního podílu mezi společnostmi ARA a společností CZ PAP s.r.o. uzavřená dne 18. 1. 2011. Společnost ARA se zavazuje touto smlouvou převést koprodukční podíl k filmu v celkové výši 32 %, a to postupně za celkovou úplatu ve výši 88 800 000 Kč, a to vždy na podkladě faktur vystavených převodcem. Ve spisovém materiálu jsou založeny faktury v souvislosti s převodem částí koprodukčního podílu, vystavované ode dne 30. 6. 2011 do dne 16. 11. 2011.
36. Soud dále vycházel ze smlouvy o poskytování služeb (založené na čl. 1901 a následující) uzavřené dne 20. 12. 2010 mezi společnostmi Romelys Associates LLC. a CZ PAP s.r.o., dle které se společnost Romelys Associates LLC, jednajícím osobou Emilia Cordero Enriquez zavazuje na svůj náklad a na své nebezpečí pro příjemce samostatně, nebo prostřednictvím subdodávek vyrobit kompletní tvorbu pozadí, včetně textur základního barevného podání úhlů, detailů a ostatní grafických komponent potřebných pro následnou kompozici celovečernímu filmu s pracovním názvem „Poslední z Aporveru“, tak jak je detailně popsáno v technickém scénáři a breakdownu. Strany se současně dohodly, že technickou a uměleckou kvalitu poskytovaných služeb budou společně konzultovat a případné připomínky budou zapracovány tak, aby odpovídaly představám příjemce, tedy společnosti CZ PAP s.r.o. Cena služeb spojených s výrobou filmu činí 4 508 000 \$ a současně se příjemce zavazuje na společnost Romelys Associates LLC převést 3,18 % koprodukčního podílu filmu s pracovním názvem „Poslední z Aporveru“, a to nejpozději do 15. 8. 2011. Pokud se jedná o úhradu uvedené částky, tak se strany zavázaly, že společnost CZ PAP s.r.o. uhradí první část ceny ve výši 10 % za výše uvedené služby do 30 dnů od kinopremiéry, druhá část ve výši 40 % bude uhrazena do čtyř měsíců od kinopremiéry, třetí část ceny ve výši 10 % bude uhrazena do pěti

měsíců od kinopremiéry, část ceny ve výši 5 % bude uhrazena do 30 dnů od uvedení filmu do videodistribuce a zbylá část ve výši 35 % bude uhrazena do 60 dnů od prodeje televizních práv. Na čl. 1908 a následujících je založena smlouva o převodu koprodukčního podílu uzavřená mezi společnostmi CZ PAP s.r.o., Romelys Associates LLC a ARA ze dne 15. 8. 2011, dle které má dojít k převodu koprodukčního podílu k filmu „Poslední z Aporveru“ ve výši 3,18 %, a to na základě uzavřené smlouvy a obchodní smlouvy o poskytování služeb ze dne 20. 12. 2010 uzavřené mezi společnostmi CZ PAP s.r.o. a společností Romelys Associates LLC.

37. Na čl. 2570 a následujících je založená smlouva o vytvoření díla a licenční smlouva uzavřená mezi společnostmi Endorfilm s.r.o. a osobami Ondřej M., Josef S. a Markéta Š., v květnu 2007, včetně dodatku k této smlouvě. Na čl. 2576 je dále založena smlouva o dílo a licenční smlouva uzavřená mezi společnostmi Romelys Associates LLC, jednajícím osobou Emilia Cordero Enriquez, a osobou Ondřeje M. ze dne 4. 1. 2011, kdy se Ondřej M. zavazuje vytvořit pro společnost Romelys Associates LLC audiovizuálně užití dílo, včetně mattepaintů a poskytnout společnosti Romelys Associates LLC výhradní licenci k užití díla. Dle této smlouvy má vytvořit celkovou výtvarnou koncepci díla, výtvarnou složku, mattepainty včetně rozpracování jednotlivých úhlů pohledů, dekorací, architektonické 3D prvky díla. Za uvedené práce mu má společnost Romelys Associates LLC zaplatit jednorázovou odměnu ve výši 200 000 Kč a dále na svědka Ondřeje M. převést koprodukční podíl ve výši 1,59 % na předmětném filmovém díle. Finanční odměna má být zaplacená nejpozději do 30 dnů před premiérou uvedeného díla. Převod koprodukčního podílu má proběhnout nejpozději ke dni 15. 11. 2012. Z protokolu o předání díla na čl. 2586 ze dne 10. 11. 2011 uzavřené mezi společnostmi Romelys Associates LLC a Ondřejem M. vyplývá, že tento předal ke dni 10. 11. 2011 dílo řádně a včas společnosti Romelys Associates LLC, což strany činí nesporným a osobě svědka Ondřeje M. a tím vznikl nárok na úhradu odměny ve výši a způsobem stanoveným ve smlouvě. Součástí spisového materiálu je rovněž smlouva o převodu koprodukčního podílu uzavřená mezi společnostmi Romelys Associates LLC, Ondřejem M. a Actor's Runway Agency, s.r.o. ze dne 18. 4. 2012 podepsaná mimo jiné obžalovanými Jirím Košťálem a Tomášem Krejčím za společnost ARA. Součástí spisového materiálu je rovněž soupis fakturace vystavené svědkem M. v souvislosti s projektem „Poslední z Aporveru“, včetně jednotlivých faktur (viz čl. 2596 a následující), ze kterých je patrné, že svědek M. fakturoval v souvislosti s projektem „Poslední z Aporveru“ v období let 2008 až 2013. Poslední byla vystavena faktura ze dne 5. 4. 2013, kdy svědek M. fakturoval za grafické práce na mattepaintech „Poslední z Aporveru“.
38. Ve spisovém materiálu je dále založena listinná dokumentace, zejména smluvní dokumentace a fakturace jednotlivých spolupracovníků podílejících se na pracích na filmovém díle Poslední z Aporveru. Jedná se o osoby Š.á, H., K., S. a V..
39. Součástí spisového materiálu je rovněž scénář, přehled scén a záběrů, storyboard, ukázky výpisu z databáze k filmovému projektu „Poslední z Aporveru“, tak jak byly tyto zajištěny mimo jiné prostřednictvím znaleckého posudku znalce Ing. Kothánka. Z výpisu z databáze Aporver 1 ke dni 4. 2. 2013 (viz čl. 5183) a z dat zajištěných znalcem Ing. Kothánkem vyplývá, že v tomto výpisu je obsaženo 1176 pořadových čísel, poslední obraz má číslo 1181/0134, přičemž u žádného z těchto obrazů jako studio, které tento obraz vytvořilo, není uvedena ani společnost CZ PAP s.r.o. ani společnost Romelys Associates LLC.
40. Z vyjádření společnosti Flamesite s.r.o., z přehledu fakturace uzavřených smluv se společností ARA, včetně smlouvy o dílo a příloh a předávacích protokolů, jakož i shodné dokumentace uzavřené se společností ALL IN AGENCY spol. s r.o., včetně smlouvy o vytvoření díla ze dne 22. 9. 2012 a dodatků č. 1 a 2 k této smlouvě, fakturací a seznamu kontaktů vyplývá rozsah spolupráce těchto subjektů se společností ARA a obžalovanými Krejčím a Košťálem na projektu „Poslední z Aporveru“. Společnost ALL IN AGENCY, spol. s r.o. se zavázala k vytvoření vizuálních efektů pro audiovizuální dílo, a to dle specifikace uvedené ve smlouvě a

v příloze k této smlouvě ve stopáži maximálně 10 minut. Splatnost jednotlivých faktur byla stanovena jako sedmidenní o obdržení faktury emailem, pod podmínkou, že celé dílo bylo řádně předáno, a to na základě schvalovací projekce. Dodatky ke smlouvě následně došlo k rozšíření rozsahu prací, které měla společnost ALL IN AGENCY spol. s r.o. dodat. Rovněž byla upravena spolupráce společnosti ALL IN AGENCY spol. s r.o. se společností Umbrellapost s.r.o. jako supervizorem filmu (viz čl. 1372 a následující). Ve spisovém materiálu soud dále založený zprávy společností Eniac Digital Cinema s.r.o., Flamesite s.r.o., Fluid Studio s.r.o., osoby pana Klenky, Mirage s.r.o., Three Brothers.

41. Soud dále vycházel z vyjádření společnosti Mirage s.r.o., včetně smluvní dokumentace, vyjádření společnosti ALL IN AGENCY, spol. s r.o., včetně seznamu kontaktů, smluvní dokumentace, vyjádření společnosti AVD. Z vyjádření společnosti ALL IN AGENCY, spol. s r.o. ze dne 23. 7. 2014 vyplývá, že tato společnost začala spolupracovat na předmětném filmovém projektu v květnu 2012. V červnu 2012 došlo k dohodě o širší spolupráci a vytvoření dalších scén, vše ve 3D stereoskopii s využitím dosud vyrobených pozadí a komponentů vytvořených Ondřejem M. a spol. Veškeré podklady byly do studia předány v srpnu či září roku 2012 ze studia Flamesite s.r.o. V průběhu listopadu 2012 byl společnosti představen Martin Z. jako nový supervizor projekt. Výroba byla ukončena ze strany společnosti ALL IN AGENCY, spol. s r.o. a předána do studia Eniac dne 8. 12. 2012. Koncem roku 2012 byl Martinem Z. navržen generální plán, jak uzpůsobit dokončovací práce a v únoru 2013 bylo studio ALL IN AGENCY, spol. s r.o. seznámeno producenty s tím, že Martin Z. a jeho společnost Umbrellapost, s.r.o. přebírá tvůrčí odpovědnost za další výrobu filmu na základě smlouvy se společností ARA, pročež byl rovněž uzavřen na dodatek ke smlouvě. Pan Z. spolu se svojí asistentkou většinou docházeli do studia na kontrolu prací každé úterý osobně, jinak mu byly posílány několikrát týdně výsledky činnosti ke korekcím. V průběhu března, dubna 2013 byla společnost ALL IN AGENCY, spol. s r.o. informována o problémech s platbami od společnosti FARBYKA, kdy následně byla snaha se s touto společností domluvit na dalším financování uvedeného projektu. Na základě marných urgencí na úhradu výroby došlo k zastavení výroby ke dni 10. 8. 2013. Dle sdělení společnosti ALL IN AGENCY, spol. s r.o. je ke dni 23. 7. 2014 zarchívováno na LTO páscích zhruba 95 % dat. Poslední médium bylo od produkce Flamesite s.r.o. vyžádáno dne 23. 7. 2014. Z uvedeného vyjádření společnosti ALL IN AGENCY, spol. s r.o. vyplývá, že průběžně bylo na uvedeném projektu komunikováno s různými osobami, mimo jiné s obžalovanými Krejčím a Košťálem, dále s Martinem Z., s osobou Marek V., V., P. a K. za společnost Flamesite s.r.o. V průběhu celého období nebylo komunikováno se společností CZ PAP s.r.o., ani obžalovaným Petrem Hemmrem, či společností Romelys. Tyto společnosti a osoby neprochází ani seznamem kontaktů, které předložila společnost ALL IN AGENCY spol. s r.o. Z vyjádření společnosti ALL IN AGENCY, spol. s r.o. ze dne 9. 4. 2018 (viz čl. 4138) vyplývá, že kompletní data filmu pro archivaci byla společnosti předána ze studia Flamesite, přičemž soupis byl předán dne 18. 1. 2018. Jedná se o obrovské množství dat, jejichž rozbalení na diskové pole není v technických možnostech studia, kdy se dle jejich názoru jedná o činnost zhruba na dva až tři měsíce. Podle scénáře a verze stříhu 14, se kterou společnost pracovala, mělo být celkem vyrobeno 1181 záběrů, přičemž každý z nich měl být vystaven na několika vrstvách mattepaintů a dále doplněn dalšími dílčími mattepainty, vrstvami prostorových objektů. Veškeré mattepainty v průběhu výroby byly společnosti předávány pouze studiem Flamesite s.r.o., a to produkční paní Jitkou V.. Z vyjádření společnosti Flamesite s.r.o. ze dne 6. 6. 2018 (viz čl. 4156) vyplývá, že, pokud je společnosti známo, na projektu „Poslední z Aporveru“ pracovaly osoby Martin J., Vojtěch H., Aleš K. a Ondřej M.. Veškeré materiály, včetně smluv, které se týkají činnosti roku 2010 a 2011 byly skartovány.

42. Z vyjádření exekutorky JUDr. Evy Jablonské vyplývá, že došlo k vydražení postprodukčního řetězce společností CZ PAP s.r.o., přičemž součástí jejího vyjádření je specifikace jednotlivých

položek tohoto postprodukčního řetězce, který byl vydražen za částku 2 441 593,50 Kč společností CZ PAP s.r.o. dne 9. 2. 2010.

43. Ze zprávy Ministerstva spravedlnosti USA ze dne 26. 4. 2017 vyplývá, že bylo provedeno šetření ke společnosti Romelys Associates LLC, s korespondenční adresou 6538 Collins a Avenue číslo 286 Miami Beach Florida. Tato společnost nevykonává žádnou aktivní činnost, zanikla administrativně v roce 2014. Úřad FBI se pokusil lokalizovat a vyslechnout osobu Emilia Cordero Enriquez, avšak s negativním výsledkem, kdy se nepodařilo zjistit žádnou adresu této osoby. Z listin předložených společně s uvedenou zprávou vyplynulo, že společnost byla zapsána dne 23. 2. 2009. Ke dni svého zániku, tedy ke dni 11. 4. 2014, uvedla společnost jako hlavní adresu podnikání adresu ve Velké Británii, kdy dle šetření ve Spojeném království se společnost na této adrese nevyskytuje. Ze zprávy Policejního prezidia ČR, odboru mezinárodní policejní spolupráce ze dne 23. 2. 2018, založené na čl. 4163, vyplývá, že osoba Emilia Cordero Enriquez, nar. xxx, byla prověřena z hlediska svého pobytu i na Filipínách, Interpolem Manila, který sdělil, že uvedená je předsedkyní administrativní oblasti Filipín, je provdána a bydlí na určené adrese v Manile, přičemž tato osoba odcestovala z Filipín pouze jednou, a to dne 30. 7. 2015, kdy se vrátila zpět dne 1. 8. 2015, jak vyplývá ze zprávy ze dne 17. 8. 2018, založené na čl. 4174.
44. Ze sdělení Státního fondu kinematografie ze dne 28. 3. 2017 z Programu podpory filmového průmyslu v seznamu vyplacených dotací v roce 2011, požadavku na zřízení výdajového účtu státního rozpočtu a stanovení limitu výdajů z 7. 12. 2010 až 6. 12. 2011 a 10. 12. 2012, usnesení vlády ČR ze dne 19. 10. 2009 a ze dne 3. 5. 2010, v dodatku k Programu podpory filmového průmyslu a příkazu ministra kultury ze dne 21. 6. 2010, jakož i z pravidel upřesňujících poskytování dotací Ministerstvem kultury podle Programu podpory filmového průmyslu, vše založené na čl. 3295 a následujících vyplývají zejména pravidla poskytování dotací a filmových pobídek Státním fondem kinematografie, včetně definice uznatelných nákladů. Ze seznamu vyplacených dotací v roce 2011 je patrné, že v tomto roce byla vyplacena dotace filmu *Láska je láska* ve výši 3 813 900 Kč a rovněž filmu *Poslední z Aporveru* ve výši 24 950 700 Kč.
45. Ve spisovém materiálu jsou dále založeny výpisy z obchodního rejstříku a listiny ze sbírky listin ke společností, které se na filmovém projektu „*Poslední z Aporveru*“ podílely, mimo jiné společnosti ALL IN AGENCY, spol. s r.o., Bontonfilm a.s., CZ PAP s.r.o., Česká televize, Eniac Digital Cinema s.r.o., Felix International s.r.o., Flamesite, s.r.o., Fluid Studio s.r.o., KlenkaSound s.r.o., Mirage s.r.o., Three Brothers, společností Umbrellapost, s.r.o. a slovenské společnosti FARBYKA. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Actor's Runway Agency s.r.o. vyplývá, že tato společnost byla zapsána dne 31. 10. 2006, přičemž jejími společníky a současně jednateli od počátku vzniku společnosti jsou obžalovaní Tomáš Krejčí a Jiří Košťál, a to každý s obchodním podílem ve výši 50 %, statutárním orgánem společností jsou dva jednatelé, kdy každý jednatel jedná jménem společnosti v plném rozsahu samostatně.
46. Z kopie spisového materiálu vedeného u Městského soudu v Praze, pracoviště Slezská, sp. zn. 35 Cm 115/2012 bylo zjištěno, že společnost ARA podala na společnost Mirage s.r.o. dne 31. 10. 2012 žalobu o zaplacení částky ve výši 1 486 100 Kč s příslušenstvím s tím, že tato částka je žalována z titulu, že nedošlo ke zhotovení a zejména předání díla na základě smlouvy o vytvoření a užití části filmového díla ze dne 29. 9. 2011, kdy předmětem uvedené smlouvy bylo vytvořit pro žalobce, společnost ARA, postprodukční práce na filmovém díle v celkové délce 20 minut. Žalovaná společnost Mirage s.r.o. v rámci spisového materiálu mj. dokládala společnosti, se kterými v předmětné věci komunikovala. Jednalo se o společnosti Flamesite s.r.o., Felix International s.r.o., ARA, s.r.o., zmiňuje i konkrétní osoby, se kterými bylo jednáno a které se účastnily společných schůzek. Ve spisovém materiálu nikde neprochází společnost CZ PAP s.r.o., příp. společnost Romelys Associates LLC.

47. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 10. 2017, sp. zn. MSPH 91 INS 27539/2016, vyplývá, že byl zjištěn úpadek dlužníka společnosti ARA s.r.o. Insolvenčním správcem byla ustanovena Ing. Dagmar Bařinová, přičemž ze založených listin zejména insolvenčního návrhu věřitele spojeného s návrhem na prohlášení konkursu ze dne 2. 12. 2016 je zřejmé, že tento byl podán Českou televizí. Součástí spisového materiálu jsou rovněž přihlášky pohledávek jednotlivých věřitelů.
48. Z rozsudku Městského soudu v Praze, sp. zn. 191 ICM 439/2018 a 191 ICM 437/2018, je zřejmé, že Městský soud v Praze rozhodl o tom, že pohledávka společnosti Salamander Syndicate s.r.o. přihlášená do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka Actor's Runway Agency s.r.o. je poprávu a shodně rozhodl soud i v případě pohledávky přihlášené do insolvenčního řízení za majetkem dlužníka Actor's Runway Agency s.r.o. žalobcem Jiřím Košťálem. Uvedená rozhodnutí jsou pravomocná.
49. Obžalovaný Košťál dále do spisového materiálu založil a jako listinných důkaz byla i provedena emailová komunikace a dopis z období od července 2013 až února 2014, kdy byl opakovaně Státní fond kinematografie žádán o uhrazení splátky dotace projektu „Poslední z Aporveru“. Obžalovaný Tomáš Krejčí založil do spisového materiálu a soud jako listinný důkaz provedl rovněž plakát filmu „Poslední z Aporveru“, dokumentaci k preproduction a dokumentaci z natáčení kdy, pokud se jedná o předmětný plakát filmového projektu, z toho je patrné, že je zde uvedeno logo společnosti CZ PAP s.r.o. Dále bylo do spisového materiálu obžalovaným Jiřím Košťálem založeno rovněž několik hodnocení jeho osoby ze strany osob, které jej znají, včetně jeho manželky, byla založena rovněž lékařská zpráva k aktuálním zdravotním problémům obžalovaného a rodné listy nezletilých dětí, jejichž je obžalovaný otcem.
50. Z opisu evidence rejstříku trestů všech obžalovaných, jakož i ze sdělení k osobám obžalovaných v rámci přestupkového řízení vyplývá, že nikdo z obžalovaných nemá žádný záznam v ani jedné z uvedených evidencí.
51. Návrhy na doplnění dokazování v podobě výslechu svědků Víta R., Magdaleny S., Jiřího K., Petra O., Petra K., Marka V. a Ing. Bařinové soud zamítl, shodně jako návrhy na doplnění dokazování v podobě diplomu z Filmového festivalu Moskva rok 2017, prezentačního materiálu pro zahraniční distributory, rozpočtové nabídky od RTVS a filmového materiálu na externím disku, neboť tyto považoval za nadbytečné, když v daném případě bylo dle názoru nalézacího soudu provedeno dostatečně obsáhlé dokazování, v jehož rámci skutečnosti rozhodující pro posouzení předmětné věci byly provedeným dokazováním dle názoru soudu ověřeny, a soud považoval doplňování dokazování ve výše naznačeném směru za nadbytečné. A to i s ohledem na skutečnost, že předmětem trestního řízení v projednávané věci je trestný čin dotačního podvodu, tedy skutečnost, zda obžalovaní úmyslně uvedli v žádosti o poskytnutí dotace nepravdivé údaje, a nikoliv to, zda došlo k dokončení samotného filmového projektu či nikoliv. Nadto nalézací soud doplňuje, že není úkolem soudu provést veškeré stranami navrhované důkazy, ale soud je povinen vést dokazování efektivně tak, aby o skutkovém stavu nevznikaly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu, a zároveň ve smyslu základních zásad trestního řízení vést toto hospodárně.
52. Poté, co soud zhodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl k závěru, že bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se obžalovaní Tomáš Krejčí a Jiří Košťál dopustili protiprávního jednání popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku, kterým naplnili zákonné znaky skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný Petr Hemmr svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 trestního zákoníku. Soud neměl o vině obžalovaných žalovaným jednáním žádných pochybností, a to i přesto, že všichni obžalovaní popřeli, že by se žalovaného jednání dopustili. Obžalovaný Tomáš Krejčí v rámci svého vyjádření před soudem uvedl, že při výrobě audiovizuálního díla „Poslední z Aporveru“, v jehož rámci měl na starosti uměleckou a kreativní činnost, byl využit tzv. mattepainting, kdy dochází k vytváření podstatných částí filmu v rámci postprodukčních prací. Grafické ztvárnění vizuální stránky filmu měl na starosti svědek Ondřej M., který vytvářel původní mattepainty ve 2D formátu. Následně došlo k rozhodnutí film předělat do 3D formátu s tím, že bude vytvořena 3D stereoskopická verze filmu, pročež všechny již vytvořené 2D mattepainty musely být konvertovány do 3D formátu. Tuto práci provedla společnost CZ PAP s.r.o., kdy obžalovaný Petr Hemmr sám nabídl, že využije svých kontaktů a předmětné mattepainty dodá, což se následně také stalo. Pokud se jedná o společnost Romelys Associates LLC, na tuto byl převeden koprodukční podíl na předmětném filmovém díle z popudu obžalovaného Hemmra, avšak sám obžalovaný Krejčí si uvedenou společnost nikterak neprověřoval a blíže se o ni nezajímal. Obžalovaný opakovaně v průběhu řízení sděloval, že všechny mattepainty byly společností CZ PAP s.r.o. dodány, přičemž sám obžalovaný disponuje konečnou verzí filmu, ve které jsou všechny mattepainty zapracovány. Také obžalovaný Jiří Košťál v rámci svého vyjádření v řízení před soudem trval na tom, že veškeré práce byly při realizaci filmového projektu „Poslední z Aporveru“ řádně provedeny i vyúčtovány. Obžalovaný Košťál uvedl, že poté, co došlo k rozhodnutí konvertovat celý film do 3D prostředí, bylo nutné dosavadně zpracované mattepainty ve formátu 2D od Ondřeje M. předělat do formátu 3D, což studia na filmu do té doby spolupracující odmítla provést, pročež byly uzavřeny smlouvy se společností CZ PAP s.r.o., jejímž jménem jednal obžalovaný Petr Hemmr, kdy tato společnost byla obžalovaným Krejčím a Košťálovi doporučena. Veškeré povinnosti spojené s vizuální stránkou filmu byly v té době svěřeny supervizorovi Martinu Z.ovi, pročež bylo jeho povinností dohlížet na práci společnosti CZ PAP s.r.o. Sám obžalovaný Košťál si nikterak neověřoval, zda konkrétní mattepainty fakticky existují, přičemž předávací protokoly podepisoval s ohledem na skutečnost, že tyto byly podepsány obžalovaným Krejčím. S ohledem na uvedené tak žádosti o filmové pobídky, které byly podány Státnímu fondu kinematografie, byly řádné a obsahovaly správné údaje. Pokud se jedná o obžalovaného Petra Hemmra, tento v rámci řízení před soudem uváděl zejména, že jako filmový nadšenec si pořídil v rámci exekuční dražby postprodukční techniku, kterou následně pronajal obžalovaným Krejčím a Košťálovi pro práci na filmovém projektu „Poslední z Aporveru“. Ačkoliv byl součástí smluvních ujednání jednak pronájem předmětné postprodukční techniky, jednak závazek společnosti CZ PAP s.r.o. k výrobě mattepaintů, původně se obžalovaní Krejčí a Košťál zavázali, že si pro výrobu mattepaintů na pronajaté technice zajistí vlastní dodavatele. Domluva byla taková, že teprve v případě, že by toto nebyly schopni zajistit, pak by obžalovaný Hemmr obžalovaným Krejčím a Košťálovi zajistil další subjekt, který požadované mattepainty vyrobí, což se následně také stalo. Sám obžalovaný Hemmr tuto práci nebyl schopen provést, navíc nechtěl mít s uvedeným projektem žádné starosti, neboť v předmětné době musel plnit jiné pracovní závazky spojené s vymáháním pohledávek na Slovensku. Zcela náhodně v uvedené době v místě, kde byla umístěna jeho vydražená postprodukční technika, potkal muže ze společnosti Romelys Associates LLC, která byla schopna výrobu 3D mattepaintů zajistit, pročež uzavřel příslušnou smlouvu ohledně dodávky uvedených mattepaintů právě se společností Romelys Associates LLC. Práce odvedená společností Romelys Associates LLC byla předávána na datové úložiště společnosti Flamesite s.r.o., kdy na uvedené místo také opakovaně mattepainty sám doručoval. Celá spolupráce fungovala a obžalovaný neměl žádné informace o jakýchkoliv problémech při realizaci projektu. Nakonec se pouze dozvěděl, že projekt nebyl dokončen z důvodu časového presu a

chybějícím finančním prostředkům. Obžalovaný Hemmr popřel, že by mu bylo známo, že by obžalovaní na uvedený filmový projekt žádali finanční prostředky v rámci filmových pobídek od Státního fondu kinematografie, kdy o financování projektu nebylo obžalovanému známo ničeho.

53. I přes výše uvedené má však soud zato, že vina všech obžalovaných byla v plném rozsahu prokázána, a to jednak listinnými materiály založenými ve spisovém materiálu, zejména žádostmi o registraci a evidenci projektu, žádostmi o poskytnutí dotace za roky 2010 až 2012, vč. veškeré přílohové dokumentace, písemnými listinami dokumentujícími korespondenci mezi společností ARA a Státním fondem kinematografie v průběhu let, kdy byly žádány filmové pobídky, jakož i z let následně navazujících, z vyjádření postprodukčních společností spolupracujících na uvedeném filmovém projektu, vč. společností Flamesite, s.r.o., ALL IN AGENCY spol. s r.o., smlouvou zajišťující spolupráci mezi společností Actor's Runway Agency, s.r.o. a společností CZ PAP s.r.o. ze dne 15. 12. 2010, vč. dodatků ze dne 24. 2. 2011 a ze dne 28. 3. 2011, smlouvou uzavřenou mezi společností CZ PAP s.r.o. a Romelys Associates LLC. dne 20. 12. 2010, mezi společností Romelys Associates LLC a svědkem Ondřejem M. dne 4. 1. 2011, smlouvami o převodu koprodukčního podílu uzavřenými mezi společností ARA a CZ PAP s.r.o. dne 18. 1. 2011 a mezi společností CZ PAP s.r.o., Romelys Associates LLC. a ARA ze dne 15. 8. 2011, listinnými materiály předloženými společností ALL IN AGENCY spol. s r.o. a dalšími subjekty spolupracujícími na uvedeném filmovém projektu, jak z řad spolupracujících společností, tak z řad spolupracujících fyzických osob. Soud vycházel rovněž z výpovědí svědků Ondřeje M., Lukáše R.a, Heleny B.F., jakož i z výsledku dalších slyšených svědků z řad osob spolupracujících na projednávaném filmovém projektu. Soud vycházel rovněž z materiálů obsažených ve výpočetní technice zajištěné v rámci domovních prohlídek u obžalovaných Krejčího a Košťála a pro účely trestního řízení zdokumentovaných znaleckým posudkem znalce Ing. Kothánka. V neposlední řadě pak soud vzal v úvahu i závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence zpracovaného Ing. Ivo Strejcem, jakož i materiály předložené Státním fondem kinematografie. S ohledem na průběh dokazování vedeného v rámci nalézacího řízení pak soud dospěl k závěru, že vina obžalovaných byla v kontextu provedeného dokazování v plném rozsahu prokázána, a to i přesto, že všichni obžalovaní popřeli, že by se žalovaného jednání dopustili.

54. Z provedeného dokazování tak vyplynulo, že společnost Actor's Runway Agency s.r.o., jejímž jménem jednali obžalovaní Tomáš Krejčí a Jiří Košťál jako jediní jednatelé a společníci, kteří vystupovali současně jako producenti filmového projektu „Poslední z Aporveru“, žádali u Státního fondu kinematografie (původně u Ministerstva kultury ČR) z Programu podpory filmového průmyslu v letech 2010 až 2012 finanční prostředky v rámci tzv. filmových pobídek, a to na filmový projekt „Poslední z Aporveru“, jehož byli oba obžalovaní producenti a obžalovaný Tomáš Krejčí současně i režisérem. Uvedené je zřejmé z žádostí o registraci projektu, o evidenci projektu a o poskytnutí dotací za roky 2010 až 2012, vč. příloh, které byly obžalovanými Krejčím a Košťálem dokládány Státnímu fondu kinematografie (viz bod 22. až 24. odůvodnění tohoto rozsudku). Obžalovaní, resp. jejich předchůdce společnost Endorfilm s.r.o., kromě filmových pobídek od Státního fondu kinematografie, současně požádali i o poskytnutí účelové dotace, kdy tato byla Státním fondem ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie poskytnuta ve výši 10 000 000 Kč původnímu žadateli, společnosti Endorfilm s.r.o., a následně převedena na společnost ARA, jak vyplývá ze smlouvy o poskytnutí účelové dotace ze dne 11. 6. 2009 a z dodatků k této smlouvě uzavřených (viz bod 20. odůvodnění tohoto rozsudku). Tato účelová dotace byla fakticky vyplacena pouze ve výši 9 000 000 Kč, kdy následně daňovou kontrolou, a to zprávou o daňové kontrole ze dne 9. 3. 2015 bylo konstatováno, že při poskytnutí této účelové dotace došlo ze strany společnosti ARA k porušení rozpočtové kázně, kdy jako den porušení rozpočtové kázně byl stanoven den 30. 6. 2013, tj. poslední den termínu, do kdy měl být předmětný projekt ukončen

(viz bod 28. odůvodnění tohoto rozsudku). Poskytnutí popsané účelové dotace však není předmětem projednání této trestní věci a soud se jí tudíž dále nebude v odůvodnění tohoto rozsudku blíže zabývat.

55. V rámci žádosti o poskytnutí dotace za rok 2011, jak je z těchto patrné, vykávala společnost ARA jako uznatelný náklad vynaložený na tvorbu audiovizuálního díla také náklady v celkové výši 64 400 000 Kč na základě smlouvy o vzájemné spolupráci uzavřené se společností CZ PAP s.r.o. dne 15. 12. 2010 a dvou dodatků ze dne 24. 2. 2011 a dne 28. 3. 2011 (viz bod 23. odůvodnění tohoto rozsudku). Obžalovaní Krejčí a Košťál současně prohlásili, že všechny jimi v žádosti uvedené informace, vč. výše uznatelných nákladů, jsou pravdivé. Z provedeného dokazování však dle názoru soudu vyplynulo, že výše nákladů specifikovaných na základě výše uvedených smluv, které obžalovaní v uvedené žádosti vykávali, fakticky nebyla na audiovizuální dílo vynaložena, když ve skutečnosti uvedené náklady vůbec nevznikly. Společnost CZ PAP s.r.o. dílo, které je uvedeno v předmětné smluvní dokumentaci, v období roku 2011 nevzniklo a nebylo společnosti ARA vůbec dodáno, tudíž ani náklady neměly být společností ARA uhrazeny. K tomuto závěru zdejší soud dospěl nejen na základě rozporů v samotných výpovědích obžalovaných Tomáše Krejčího a Jiřího Košťála na straně jedné a obžalovaného Petra Hemmra na straně druhé. Zatímco obžalovaní Tomáš Krejčí a Jiří Košťál kromě obsáhle popisovaných okolností, za kterých předmětné audiovizuální dílo vznikalo, ke spolupráci se společností CZ PAP s.r.o. uvedli, že poté, co došlo k rozhodnutí vytvořit 3D stereoskopickou verzi předmětného díla, bylo nutné zajistit společnost, která bude schopna přetvořit již existující mattepainty ve formátu 2D na 3D mattepainty, pročež využili nabídky obžalovaného Petra Hemmra, který se zavázal, že využije svých kontaktů a uvedené mattepainty ve 3D formátu dodá filmovým studiím, která na projektu pracovala. Obžalovaný Hemmr pak byl obžalovaným Krejčímu a Košťálovi doporučen. Naopak obžalovaný Petr Hemmr od počátku uváděl, že s obžalovanými Krejčím a Košťálem se seznámil v době, kdy zakoupil v exekčním řízení postprodukční techniku, kdy tito měli o tuto techniku zájem, neboť chtěli vyrábět pro svůj filmový projekt „Poslední z Aporveru“ tzv. mattepainty. Z toho důvodu rovněž došlo na konci roku 2010 k uzavření smlouvy o obchodní spolupráci, jejímž předmětem byl jednak pronájem předmětné postprodukční techniky a jednak závazek společnosti CZ PAP s.r.o. na svůj náklad vyrobit a dodat společnosti ARA mattepainty s tím však, že obžalovaní Krejčí a Košťál si měli výrobu mattepaintů na pronajaté postprodukční technice zajistit sami. Teprve v případě, že by obžalovaní nebyli schopni toto sami realizovat, měli obžalovanému Hemmrovi tuto skutečnost sdělit a následně tento by zajistil výrobu mattepaintů. Nicméně obžalovaný Hemmr měl dle svého vyjádření od počátku deklarovat, že nemá kapacitu se uvedenou záležitostí více věnovat, nechce s tímto závazkem mít žádnou práci, jeho jediným cílem, proč do uvedeného projektu vstoupil, byla snaha zajistit finančně jeho rodinu. Již z uvedeného je zřejmé, že výpovědi obžalovaných ohledně zahájení spolupráce dle sporné smlouvy se výrazným způsobem liší, když dle obžalovaných Krejčího a Košťála měla společnost CZ PAP s.r.o. na základě doporučení pro obžalované zajistit výrobu mattepaintů a přitom obžalovaný Hemmr uváděl, že měl zpočátku pronajmout techniku k výrobě mattepaintů, což si měli zajistit obžalovaní Krejčí a Košťál sami. V této souvislosti je nutné upozornit na to, že výroba mattepaintů tak, jak vyplynulo z průběhu celého dokazování, je náročný proces, kdy na území ČR v předmětné době nebyly k dispozici filmová studia, která by byla ochotna tuto výrobu mattepaintů pro daný filmový projekt zajistit. Současně je však nutné upozornit na to, že mattepainty byly zcela zásadní částí uvedeného filmového projektu a byla to jedna z věcí, která představovala unikátnost celého projektu, pročež pro obžalované Krejčího a Košťála bylo klíčové, aby tato část výroby dobře fungovala. I přes deklaraci obžalovaného Hemmra, že s uvedeným projektem nechťel mít žádnou práci, navíc sám není schopen výrobu mattepaintů zajistit, tak poté, co došlo k uzavření zmíněné smlouvy o spolupráci dne 15. 12. 2010, obžalovaný Hemmr zajistil třetí subjekt, společnost Romelys Associates LLC, na výrobu předmětných mattepaintů, a to pouze pět dnů poté, co byla

uzavřena smlouva o spolupráci s obžalovanými Krejčím a Košťálem. Dle předložených smluv a vyjádření obžalovaného Hemmra mělo k uzavření smlouvy mezi společností CZ PAP s.r.o. a společností Romelys Associates LLC dojít dne 20. 12. 2010, kdy smlouva byla podepsána ženou, Emilia Cordero Enriquez (viz bod 36. odůvodnění tohoto rozsudku), byť obžalovaný Hemmr od počátku tvrdil, že k domluvě ohledně uvedené spolupráce došlo s mužem, kterého zcela náhodně potkal v Jungmannově ulici, kde byla umístěna jeho postprodukční technika. Vzhledem ke skutečnosti, že společnost Romelys Associates LLC byla v té době vedena jako americká společnost, avšak paní Emilia Cordero Enriquez žije na Filipínách, v Manile a území tohoto státu opustila pouze jednou v období od 30. 7. 2015 do 1. 8. 2015, jak vyplývá ze zprávy Interpolu Filipíny (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku), se jeví jako značně nepravděpodobné, že by obžalovaný Hemmr jako filmařský laik, který neměl v této oblasti větších kontaktů, byl schopen během pouhých pěti dnů od podpisu smlouvy se společností ARA nalézt třetí subdodavatelský subjekt schopný výroby takto náročných prvků pro film. Navíc měl být obžalovaný Hemmr současně schopen v této lhůtě zajistit i smluvní dokumentaci a její podpis osobou, která žije na Filipínách a zjevně se v období podpisu smlouvy, tedy 20. 12. 2010, nezdržovala mimo své domovské území. Kromě uvedených rozporů ohledně navázání spolupráce mezi společností ARA a CZ PAP s.r.o. a následně společností CZ PAP s.r.o. a Romelys v rámci výpovědí obžalovaných, se soudu jeví jako značně nepravděpodobné i to, že obžalovaný Hemmr byl schopen zajistit třetí subjekt na takto specifické filmařské práce s dostatečnou odborností a kvalitou výroby, když sami obžalovaní Krejčí a Košťál v předmětné době měli problém dle svého vyjádření nalézt filmové studio na území České republiky, které by bylo schopno a ochotno v takovém rozsahu, jaký bylo třeba pro daný filmový projekt, uvedené mattepainty vyrobit. Již tyto okolnosti navázání a uzavření spolupráce mezi zmíněnými subjekty jsou samy o sobě značně problematické, neboť rozhodně nelze subdodavatelské práce v podobě výroby mattepaintu pro filmový projekt srovnávat se zajištěním subdodavatele v oblasti např. stavebních prací, jako tomu činila obhajoba.

56. Pokud se jedná o samotný obsah předmětných smluv, dle smlouvy o obchodní spolupráci ze dne 15. 12. 2010 měli obžalovaní Krejčí a Košťál obžalovanému Hemmrovi zaplatit za pronájem postprodukční techniky a výrobu mattepaintů dohromady 50 000 000 Kč + DPH. Obžalovaný Hemmr se však zavázal již dne 20. 12. 2010, že společnosti Romelys pouze za výrobu mattepaintů uhradí částku ve výši 4 508 000 \$, což při kurzu 19,20 Kč za 1 \$ (počítáno ke dni 20. 12. 2010) odpovídá částce ve výši 86 553 600 Kč, což fakticky znamená, že obžalovaný Hemmr v době, kdy se zavázal uhradit za výrobu mattepaintů společnosti Romelys uvedenou částku, měl dle smluvní dokumentace uzavřené se společností ARA obdržet fakticky pouze 50 000 000 Kč, tzn. že uvedený projekt by dle předmětné smluvní dokumentace byl pro obžalovaného Hemmra nejen nevýdělečný, ale sám by jej musel dodotovat částkou nejméně ve výši 36 000 000 Kč. Uvedená skutečnost je nejen v rozporu s tím, že obžalovaný Hemmr opakovaně a konstantně v průběhu celého trestního řízení uváděl, že měl v úmyslu na uvedeném projektu získat finanční prospěch, a to dokonce v takové výši, aby zajistil finančně svoji rodinu, ale nechtěl mít s projektem žádnou nadbytečnou práci. Za situace, kdy se obžalovaný Hemmr živí vymáháním pohledávek a tuto činnost provozoval i v době, kdy došlo k navázání spolupráce se společností ARA, pak soud považuje za nepravděpodobné, že by si obžalovaný Hemmr nebyl schopen tuto skutečnost spočítat, resp. že by byl ochoten jí do tak riskantního podnikatelského záměru. Další dodatky, které byly uzavřeny a obžalovanému Hemmrovi měly přinést pouze za výrobu mattepaintů částku ve výši 64 400 000 Kč pak byly uzavřeny až v průběhu měsíců února a března 2011, pročež obžalovaný Hemmr v době, kdy uzavíral smlouvu se subjektem Romelys Associates LLC neměl žádný skutečný právní podklad, ze kterého by mohl vycházet v tom smyslu, že bude schopen předmětnou částku společnosti Romelys řádně uhradit. Pokud se jedná o tvrzení obžalovaných, že veškeré financování mělo být fakticky řešeno až poté, co bude celý

projekt ukončen a premiérován, kdy obžalovaný Hemmr měl získat koprodukční podíl na filmovém díle „Poslední z Aporveru“, a to v hodnotě zhruba 88 000 000 Kč, k tomu soud uvádí, že smluvní podklad pro převod tohoto koprodukčního podílu byl fakticky uzavřen mezi společnostmi ARA a společností CZ PAP s.r.o. až dne 18. 1. 2011, tzn. ani tento smluvní základ neměl obžalovaný Hemmr k dispozici v době, kdy uzavíral se společností Romelys smlouvu na výrobu mattepaintu a zavázal se za uvedenou práci této společnosti zaplatit více než 4,5 milionů \$. Skutečnost, že odměna za výrobu mattepaintu měla být společnosti Romelys vyplacena rovněž až po ukončení celého projektu, dle názoru soudu v této souvislosti nehraje žádnou významnější roli, neboť obžalovaný Hemmr byl dostatečně zkušeným obchodníkem s jasným záměrem vydělat na uvedeném projektu finanční prostředky, tudíž soud považuje za nereálné, že by se obžalovaný Hemmr zavázal k úhradě tak vysoké částky za výrobu mattepaintu zcela cizí společnosti Romelys Associates LLC, kdy nebyl schopen si ani vybavit jméno osoby, se kterou za uvedenou společnost jednal, aniž by sám měl smluvně zajištěno odpovídající finanční plnění ze strany společnosti ARA. Takto riskantní podnik v řádu mnoha desítek milionů korun by obžalovaný Hemmr těžko realizoval, pokud by si nebyl vědom toho, že fakticky k žádným plněním docházet nebude a uvedená smluvní dokumentace je pouze fiktivní. V této souvislosti nelze odhlédnout od toho, že smluvní podmínky, pokud se jedná o úhradu odměny za odvedenou práci, ať již ve vztahu na společnost CZ PAP s.r.o. nebo ve vztahu na společnost Romelys Associates LLC zcela neodpovídají tomu, jak byla upravena úhrada odměny za odvedenou práci u dalších spolupracujících subjektů, např. Ondřeje M., společností ALL IN AGENCY, spol. s r.o., Fluid Studio s.r.o., Mirage s.r.o. či Eniac Digital Camera s.r.o. (viz body 40. a 41. odůvodnění tohoto rozsudku). Je sice pravdou, že i v případě těchto subjektů je část odměny navázána na převod koprodukčního podílu na uvedeném filmovém díle, což je zjevně běžnou praxí v oblasti filmu, nicméně výplata základní části odměny v případě těchto spolupracujících subjektů je vázána na vystavení faktury se 7 denní splatností od obdržení faktury, která je vystavována poté, co je dílo předáno po schvalovací projekci, které se účastní mj. tvůrci filmového projektu. K tomu soud uvádí, že v případě společnosti CZ PAP s.r.o. byl tento systém fakturování zachován, neboť faktury byly společností CZ PAP s.r.o. datovány v návaznosti na předávací protokoly, které byly podepisovány všemi obžalovanými, a tyto byly dle účetnictví k projektu „Poslední z Aporveru“ rovněž propláceny, nicméně sami všichni obžalovaní uváděli, že fakticky mělo dojít k úhradě této práce prostřednictvím převodu koprodukčního podílu na společnost CZ PAP s.r.o. Tento systém vystavování faktur již nebyl vůbec zachován mezi společností CZ PAP s.r.o. a společností Romelys Associates LLC, kdy tato společnost, která se měla zavázat pro obžalovaného Hemmra všechny mattepainty subdodavatelsky vyrobit, měla obdržet odměnu za svoji práci až v souvislosti s premiérou filmu, resp. s časovým odstupem od premiéry filmu, pročez je zřejmé, že podmínky vyplacení odměny za práci tomuto subdodavateli se zcela vymykají běžné praxi vyplacení odměny v rámci filmového světa, jak je patrné z ostatních smluv uzavřených se spolupracujícími subjekty. Tento systém vyplacení odměny, navázaný na nejistý bod v budoucnosti (premiéru filmu), při tak vysoké odměně za práci (4,5 milionů \$) sám o sobě vzbuzuje značné pochybnosti.

57. V této souvislosti nelze odhlédnout ani od té skutečnosti, že obžalovaní Krejčí a Košťál opakovaně v rámci řízení před soudem deklarovali, že jakým způsobem bude výroba 3D mattepaintů probíhat neřešili, toto je blíže nezajímalo a bylo věcí výhradně obžalovaného Hemmra, jakým způsobem výrobu mattepaintů zajistí. Přitom však obžalovaní Krejčí a Košťál podepisovali převzetí mattepaintů (viz bod 32. až 34. odůvodnění tohoto rozsudku), které blíže žádným způsobem nekontrolovali. Obžalovaný Košťál k tomu uvedl, že nekontroloval, zda mattepainty byly dodány, neboť spoléhal na obžalovaného Krejčího. Pokud toto tvrzení obžalovaného Košťála soud považuje za sice zvláštní, a to proto, že byl producentem filmu a navíc pokud podepisoval předávací protokoly, měl se přesvědčit, že obsah předávacích protokolů byl fakticky dodán, nicméně lze jej za určitých okolností akceptovat, tak tento

postup nelze dle názoru soudu akceptovat u obžalovaného Krejčího, který byl nejen producentem filmu, ale zejména jeho režisérem. Je tudíž zcela vyloučené, že by se osoba režiséra filmu nezajímala o to, jak dodané materiály v podobě mattepaintů, které tvoří základ celého filmového projektu a vytváří z něho zcela unikátní záležitost, jak soudu opakovaně obžalovaní tvrdili. A to i přesto, že se mělo jednat o přepracování mattepaintů z 2D formátu do 3D formátu. Dle názoru soudu, a to i s ohledem např. na vyjádření společností ALL IN AGENCY spol. s r.o., Flamesite s.r.o. a jejich zástupců, probíhaly i v průběhu postprodukčních prací schvalovací projekce, kterých se účastnili obžalovaní Krejčí a Košťál a v jejichž rámci byla práce na filmu připomínkována. Ostatně to, že probíhali schvalovací projekce, je i součástí smluvní dokumentace, na základě které došlo ke spolupráci výše zmíněných subjektů. S ohledem na uvedené tak rozhodně nelze akceptovat obhajobu obžalovaného Krejčího v tom smyslu, že se o výrobu 3D mattepaintů společností CZ PAP s.r.o. vůbec nezajímal, neboť toto bylo záležitostí společnosti CZ PAP s.r.o., resp. pokud k předmětným 3D mattepaintům existovaly připomínky, pak měl tyto řešit tehdejší supervizor projektu, Martin Z.. Uvedené tvrzení je dle názoru soudu zcela vyvráceno zejména tou skutečností, že sám obžalovaný Krejčí na schvalovací projekce docházel, přitom se těchto zjevně neúčastnil ani obžalovaný Hemmr či jiný zástupce společnosti CZ PAP s.r.o., ani žádný zástupce subdodavatele – společnosti Romelys Associates LLC. Navíc ze smluvní dokumentace uzavřené mezi společností ARA a CZ PAP s.r.o. ani nevyplývá, že by měla být práce předávána jakémukoliv jinému subjektu, např. supervizorovi filmu, Martinu Z.ovi, byť obžalovaní Krejčí i Košťál uváděli, že bylo věcí supervizora filmu, aby řešil připomínkování dodaných mattepaintů. V této souvislosti nelze nezmínit, že k tomuto tvrzení obžalovaných se již supervizor Martin Z. nemůže vyjádřit, neboť zemřel. Na rozdíl od smluv uzavřených se společnostmi CZ PAP s.r.o. a Romelys, které žádné ujednání ohledně spolupráce se supervizorem neobsahují, ze smluvní dokumentace společnosti ALL IN AGENCY spol. s r.o., která na konci na uvedeném filmovém projektu spolupracovala, výslovně vyplývá, že byl uzavřen i samostatný dodatek, dle kterého se výslovně upravuje, že na uvedeném filmovém díle nadále bude společnost spolupracovat se společností Umbrellapost s.r.o. (za kterou vystupoval právě Martin Z.) jako supervizorem filmu (viz bod 40. odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud tedy byla takto spolupráce upravena mezi společností ARA a společností ALL IN AGENCY spol. s r.o., pak není žádný důvod, proč by takto nebyla upravena i smluvní dokumentace v případě společnosti CZ PAP s.r.o., příp. Romelys, kdyby fakticky dodávání mattepaintů podle předmětných smluv probíhalo.

58. Další skutečnost, která vede soud k závěru, že plnění dle smluvní dokumentace uzavřené se společností CZ PAP s.r.o. bylo plněním pouze fiktivním, je role svědka Ondřeje M. v celém projektu. Předně je nutné konstatovat, že svědek M. vypovídal osobně v řízení před soudem, kdy soud o jeho věrohodnosti nemá žádných pochybností, a to nejen proto, že svědek vypovídal v průběhu celého trestního řízení konstantně shodně, ale také proto, že jeho výpověď je potvrzována listinnými materiály založenými ve spisovém materiálu, jakož i výpověďmi dalších slyšených svědků z řad spolupracujících subjektů. Svědek M. uvedl, že na uvedeném filmovém projektu spolupracoval na popud obžalovaných Krejčího a Košťála jako vedoucí výtvarník, a to i v letech 2010 až 2012, přičemž s obžalovaným Petrem Hemmrem se osobně nesetkal. Hlavním úkolem svědka byla výroba grafických komponentů, tzv. mattepaintů, kdy tyto byly následně upravovány postprodukčními společnostmi, které měly a starosti vytvoření finální vizuální stránky filmu. Svědek v průběhu let za výrobu mattepaintů pro filmový projekt „Poslední z Aporveru“ fakturoval různým subjektům, vč. společnosti CZ PAP s.r.o. a Flamesite s.r.o., kdy tak činil i v roce 2013, což je patrné z faktur, které svědek předložil v rámci trestního řízení (viz bod 37. odůvodnění tohoto rozsudku), poslední fakturu vystavil dne 5. 4. 2013. Svědek uvedl, že byl obžalovanými Krejčím a Košťálem požádán o podpis smlouvy se společností Romelys Associates LLC, kdy tito mu sdělili, že se jedná o americkou koprodukční společnost, která do projektu zainvestuje finanční prostředky, a to

v době, kdy se objevily v projektu finanční problémy. Na žádost obžalovaných tedy smlouvu o spolupráci se společností Romelys v kanceláři společnosti ARA v roce 2011 svědek podepsal, přičemž smlouva obsahovala i licenční ujednání, avšak obsah smlouvy si svědek blíže nevybavil. Domnívá se, že na smlouvě byl již uveden podpis zástupce společnosti Romelys. Svědek M. výslovně uvedl, že se s žádným zástupcem společnosti Romelys nesešel, se společností Romelys ani jinak nekomunikoval, ani této společnosti žádnou svoji práci či jiné materiály nepředával a nevěděl, že v rámci uvedeného smluvního vztahu by měla být jakkoliv zapojena společnost CZ PAP s.r.o. Uvedené je pak potvrzováno i listinnými materiály, které svědek M. předložil, vč. smlouvy o dílo a licenční smlouvy ze dne 4. 1. 2011, která byla uzavřena mezi svědkem a společností Romelys Associates LLC – opětovně měla smlouvu za společnost Romelys podepsat paní Emilia Cordero Enriquez (viz bod 37. odůvodnění tohoto rozsudku). Touto smlouvou se svědek M. zavázal vytvořit pro společnost Romelys audiovizuálně užití dílo, včetně mattepaintů a poskytnout společnosti Romelys výhradní licenci k užití díla. Současně smlouva obsahuje i popis úkonů, které má svědek M. realizovat, vč. výroby mattepaintů a rozpracování všech úhlů pohledu. K uvedenému je třeba konstatovat, že svědek M. výslovně současně uvedl, že nikdy nebyl informován o tom, že by na uvedeném projektu měl spolupracovat při výrobě mattepaintu jakýkoliv třetí subjekt, ani nebyl požádán, aby svoji práci předal další subjektu za účelem přepracování mattepaintů, a to ani ze strany obžalovaných Krejčího a Košťála, ani žádného dalšího subjektu. Svědek současně výslovně uvedl, že nikdy žádnou svoji práci v souvislosti s projednávaným filmovým dílem nepředával jakémukoliv subjektu ze společnosti Romelys. Pokud se jedná o podepsaný předávací protokol, tento podepsal proto, že o to byl požádán obžalovaným Krejčím. S ohledem na uvedené je tak nutné konstatovat, že tyto skutečnosti vyvrací tvrzení obžalovaných o tom, že mattepainty, které byly vyrobeny svědkem M., bylo třeba přepracovat do 3D formátu, protože byla tato práce zadána společností CZ PAP s.r.o., které tuto práci subdodavatelsky dodala společnost Romelys Associates LLC. Dle uzavřené smluvní dokumentace, kdy příslušné smlouvy mezi společností Romelys a svědkem M. byly tomuto předloženy k podpisu právě obžalovaným Krejčím, přitom měly být mattepainty pro společnost Romelys vyrobeny právě svědkem M.. Jednak svědek M. výslovně popřel, že by pro společnost Romelys jakékoliv mattepainty vyráběl. Současně pokud bylo dle obžalovaných Krejčího a Košťála třeba najmout třetí subjekt, aby přepracoval mattepainty ve formátu 2D vyráběné svědkem M., pak nedává smysl, aby tyto mattepainty byly přepracovávány právě svědkem M. pro společnost Romelys, která je prostřednictvím společnosti CZ PAP s.r.o. dodá obžalovaným Krejčímu a Košťálovi, a to za částku v celkové výši 64 400 000 Kč, jak fakticky vyplývá z předložené a v důkazním řízení provedené smluvní dokumentace. A to navíc, když svědek M. měl tyto mattepainty dodat společnosti Romelys za jednorázovou odměnu ve výši 200 000 Kč a koprodukční podíl ve výši 1,59 % na uvedeném díle. Pokud by totiž tomu tak bylo, proč by svědek M. nemohl dodat uvedené přepracované mattepainty přímo obžalovaným Krejčímu a Košťálovi, a to zjevně za výrazně nižší odměnu než byla částka ve výši 64 400 000 Kč. Dle názoru soudu tak také tato skutečnost jednoznačně ukazuje na účelovost celého postupu, kdy cílem bylo navýšit náklady, které byly obžalovanými následně vykázány jako uznatelný náklad v žádosti o filmovou pobídku. V této souvislosti současně nelze odhlédnout od toho, že všichni spolupracovníci na uvedeném filmovém projektu uváděli, že hlavním výtvarníkem projektu byl svědek Ondřej M., se kterým také na tomto spolupracovali, od kterého také v řadě případů dostávali pokyny, jak postupovat dále. Zástupci společnosti ALL IN AGENCY, spol. s r.o. i společnosti Mirage, s.r.o. přitom výslovně uvedli i v rámci svých vyjádření, že různých jednání o projektu se účastnil právě svědek Ondřej M., Martin Z. jako supervizor filmu a obžalovaní Krejčí a Košťál, jakož i zástupce jejich společností, avšak nikdy se těchto jednání nezúčastnil žádný zástupce společnosti CZ PAP s.r.o. či Romelys Associates LLC. Toto pak uvedené společnosti uváděli i v jiných řízeních, která v souvislosti s projektem „Poslední z Aporveru“ byla konána, např. obchodněprávní

spor mezi společnostmi Mirage s.r.o. a společností ARA vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 35 Cm 115/2012 (viz bod 46. odůvodnění tohoto rozsudku). Soud dále uvádí, že pokud společnost ALL IN AGENCY, spol. s r.o. vystupovala jako jedna z posledních společností, která měla na starosti finální podobu filmového projektu „Poslední z Aporveru“, kdy vytvářela stereoskopickou podobu filmu v stopáži nejprve 10 minut, následně byla tato rozšiřována dalšími dodatky k uzavřeným smlouvám, pak je dle názoru soudu zcela na místě očekávat, že by podklady, se kterými společnost pracovala, byly i podklady od společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys Associates LLC, byť dodané z uložště společnosti Flamesite s.r.o. Nicméně svědek Lukáš R., jak ve své výpovědi před soudem, tak ve vyjádřeních, které společnost ALL IN AGENCY spol. s r.o. průběžně předala orgánům činným v trestním řízení, vůbec společnosti CZ PAP s.r.o. a Romelys nezmiňuje, byť uvádí, že v průběhu let 2012 až 2014 spolupracoval nejen s obžalovaným Krejčím a společností ARA, ale také se svědkem M., supervizorem Z. a jeho společností Umbrellapost s.r.o., se společností Flamesite s.r.o. a dalšími subjekty.

59. V souvislosti s výrobou mattepaintů společností CZ PAP s.r.o., resp. subdodavatelsky společností Romelys Associates LLC soud doplňuje, že součástí spisového materiálu jsou i výpisy z databáze k filmovému projektu a další dokumenty, které byly zajištěny ve výpočetní technice získané během domovních prohlídek v místech bydliště obžalovaných Krejčího a Košťála, kdy obsah této výpočetní techniky byl zajištěn znalcem Ing. Kothánkem (viz bod 26. a 39. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy v žádném z těchto souborů či dokumentů nebyl zajištěn žádný mattepaint či obraz, ze kterého by bylo možné jakkoliv dovodit, že jej vytvořila společnost CZ PAP s.r.o. či společnost Romelys Associates LLC.

60. S ohledem na všechny výše uvedené okolnosti a důkazní materiály tak soud uzavřel, že smlouvy uzavřené mezi společnostmi CZ PAP s.r.o. a ARA byly smlouvami fiktivními, na základě kterých nebylo dodáno žádné faktické plnění pro filmový projekt „Poslední z Aporveru“ v celkové výši 64 400 000 Kč, protože by bylo na místě, aby tyto smlouvy, resp. finanční plnění bylo zahrnuto jako uznatelný náklad filmového projektu do žádosti o poskytnutí dotace za rok 2011, na základě kterého by bylo možné žádat navrácení 20 % uznatelných nákladů vynaložených na tvorbu filmového díla „Poslední z Aporveru“ za rok 2011. Soud současně dospěl k závěru, že obžalovaný Petr Hemmr věděl o tom, že uvedené smlouvy byly sepsány s uvedeným záměrem, tzn. se záměrem uměle navýšit tzv. uznatelné náklady na výrobu uznatelných nákladů předmětného filmového díla. K tomuto závěru soud dospěl nejen s ohledem na vyjádření obžalovaného Jiřího Košťála, který v rámci přípravného řízení výslovně uvedl, že obžalovaný Petr Hemmr věděl o tom, že jsou podávány žádosti o filmové pobídky Státnímu fondu kinematografie v souvislosti s uvedeným filmovým dílem, byť tuto skutečnost v rámci řízení před soudem popřel, avšak nebyl schopen blíže při dotázání se na uvedený rozpor tento vysvětlit. Soud však dospěl k závěru o tom, že obžalovanému Petru Hemmrovi muselo být zřejmé, že uvedené náklady vzniklé v rámci předmětných smluvních vztahů mezi společnostmi ARA a CZ PAP s.r.o. budou vykázány v rámci žádosti o filmové pobídky, i s ohledem na další okolnosti. Jednak obžalovaný Petr Hemmr uváděl, že se do uvedeného projektu zapojil s ohledem na jeho pozitivní zkušenost s filmem „Láska je láska“, kde vlastnil koprodukční podíl pouze ve výši 1,5 % a přeci se jednalo o zajímavý výdělek pro jeho osobu. V této souvislosti je nutné uvést, že film „Láska je láska“ byl v kinech uveden až v roce 2012, přičemž v roce 2011 tento film sám žádal o filmové pobídky Státní fond kinematografie, jak vyplývá ze seznamu vyplacených dotací v roce 2011 poskytnutých tímto fondem (viz bod 44. odůvodnění tohoto rozsudku). Tedy obžalovaný Hemmr v době, kdy se zapojoval do projektu „Poslední z Aporveru“ nemohl mít jakýkoliv výdělek z koprodukčního podílu na filmu „Láska je láska“, neboť ten teprve vznikl a současně i v souvislosti s tímto filmem byly žádány filmové pobídky. Dále je třeba upozornit na skutečnost, že z výpovědi svědka Felixe N.y (viz bod 9. odůvodnění tohoto rozsudku)

vyplývalo, že informace o čerpání filmových pobídek od Státního fondu kinematografie je veřejně známou a ověřitelnou skutečností, kdy i např. svědek těmito informacemi disponoval. Za situace, kdy obžalovaný Petr Hemmr se pohybuje v oblasti vymáhání pohledávek, lze dle názoru soudu oprávněně činit závěr, že obžalovaný Hemmr se orientuje zejména v oblasti financí. Pokud tedy je pouze filmovým nadšencem, ale filmu blíže nerozumí, jak sám uváděl, lze ale očekávat, že okolnostem ohledně financování filmu nejen rozumět mohl, ale těmito i rozuměl a zejména se o okolnosti financování filmového projektu zajímal. S ohledem na uvedené pak soud dospěl k závěru, že i kdyby obžalování Krejčí a Košťál obžalovanému Hemmrovi nesdělili, že v souvislosti s tímto žádají o filmové pobídky, což však je vyvráceno výpovědí obžalovaného Košťála, i tak si musel být obžalovaný Petr Hemmr této skutečnosti vědom, stejně jako okolností, za kterých se filmové pobídky v České republice žádají, pročez je na místě dovést i odpovědnost obžalovaného Hemmra za žalované jednání, byť ve formě pomoci.

61. Pokud se jedná o **obhajobu obžalovaných Krejčího a Košťála** v tom smyslu, že všechny mattepainty ve formátu 3D byly společností CZ PAP s.r.o., resp. společností Romelys Associates LLC, společností ARA dodány dle smluvní dokumentace, kdy ani audit, který byl prováděn, neshledal žádných pochybení. K tomu soud uvádí, že s ohledem na podrobně výše uvedené argumenty dospěl soud k závěru, že smluvní vztah mezi společností CZ PAP s.r.o. a ARA byl smluvním vztahem fiktivním, na jehož základě žádné faktické plnění, vč. 3D mattepaintů, dodáno nebylo a rovněž převody finančních prostředků, které byly v této souvislosti mezi uvedenými subjekty uskutečněny, byly pouze účelovými finančními přesuny mezi účty tak, aby fiktivní charakter uvedených smluvních vztahů nebyl odhalen auditem, kterým musel každý filmový projekt žádající o filmové pobídky od Státního fondu kinematografie projít s kladným výsledkem. V této souvislosti je nutné zmínit, že skutečnost, že audit neshledal žádných pochybení při účtování projektu, není pro posouzení předmětné věci nijak rozhodující. Audit neprováděl kontrolu z hlediska reálnosti provedeného plnění, ale pouze z hlediska toho, zda byly jednotlivé účetní doklady řádně zaúčtovány, pročez mohl jednoznačně dospět k závěru, že účetní doklady byly řádně zaevidovány. O tomto není přitom pochyb i s ohledem na závěry znaleckého posudku č. 215/2016 zpracovaného znalcem Ing. Ivo Strejcem z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, kdy i tento znalec výslovně uvedl, že účetnictví k projektu „Poslední z Aporveru“ bylo vedeno správně a věrohodně. Znalec současně upozornil však na to, že pokud se jedná o charakter a cenu vykázaných uznatelných nákladů, příp. vyjádření k tomu, zda věcné plnění bylo v rámci uznatelných nákladů vůbec poskytnuto, sdělil, že k tomu žádné závěry činit nemůže, neboť zodpovězení této otázky je výhradně v kompetenci znalce jiné odbornosti. Soud měl k dispozici i znalecký posudek č. 2/2014 zpracovaný Filmovou a televizní fakultou Akademie múzických umění v Praze dne 18. 5. 2014, konkrétně Petrem Oukropcem, který byl zpracován na žádost Státního fondu kinematografie, přičemž soud tento znalecký posudek provedl pouze jako listinný důkaz, neboť tento znalecký posudek nesplňoval náležitosti znaleckého posudku ve smyslu trestního řádu. Soud tedy závěry tohoto důkazu hodnotil, stejně jako všechny listinné materiály, v kontextu dalšího dokazování, kdy nelze nezmínit, že se uvedená listina zmiňuje o tom, že značně nadhodnocené, krajně nepravděpodobné nebo alespoň nikterak ověřitelné položky lze nalézt v kapitole postprodukčních prací, která tvoří 83 % všech vykázaných uznatelných nákladů. Pokud se jedná o námítky zejména obžalovaného Košťála, že tento znalecký posudek nelze jakýmkoliv způsobem brát v úvahu, neboť byl zpracován osobou, vůči které byl filmový projekt „Poslední z Aporveru“ značně konkurenční, kdy byl od počátku projekt diskreditován ze strany konkurence i asociace filmových producentů, neboť společnost ARA nebyla členem této asociace. Svědkyně Helena B.F. (viz bod 6. tohoto rozsudku) k tomuto sdělila, že uvedený znalecký posudek byl ke zpracování zadán jednak na základě komise odborníků, kteří shledali, že předložený filmový projekt neodpovídá nákladům, které byly společností ARA v této souvislosti vykázány, a jednak Státní fond

kinematografie neměl žádný vliv na to, kdo konkrétně bude znalecký posudek z FAMU zpracovávat, protože rozhodně nelze učinit závěr o tom, že by Státní fond kinematografie postupoval v tomto ohledu jakkoliv jednostranně.

62. Pokud se jedná o **obhajobu obžalovaného Krejčího** v tom smyslu, že veškeré mattepainty byly společností CZ PAP s.r.o., resp. jejím subdodavatelem společností Romelys Associates LLC, dodány společnosti ARA, neboť obžalovaný Krejčí jimi disponuje, když má celý film, jak proklamoval opakovaně v rámci řízení před soudem v roce 2020, hotov. K tomu soud uvádí, že předmětem projednávané věci je posouzení, zda v roce 2011 došlo uměle a cíleně k neoprávněnému navýšení uznatelných nákladů v rámci žádosti o poskytnutí dotace v souvislosti s filmovým projektem „Poslední z Aporveru“ či nikoliv. Vzhledem ke všem výše uvedeným závěrům, které nalézací soud učinil na základě provedeného dokazování, v tom smyslu, že spolupráce mezi společností ARA a CZ PAP s.r.o. byla fiktivní, fakticky neexistovala, kdy nebyly dodány deklarované mattepainty dle smluvní dokumentace z 15. 12. 2010, resp. jejich dodatků ze dne 24. 2. 2011 a 28. 3. 2011, pak dle názoru soudu je zcela irrelevantní, zda obžalovaný v roce 2020 disponuje mattepainty ve 3D formátu, jakož i finální podobou předmětného filmového díla či nikoliv (to je také důvod, proč důkaz přehráním filmu, který předložil obžalovaný v roce 2020, soud odmítl). Nelze v této souvislosti nezmínit, že společnost ARA deklarovala celé filmové dílo za hotové již ke dni 30. 6. 2013, kdy předala závěrečnou zprávu a master projektu poskytovateli dotace, Státnímu fondu kinematografie, a v rámci daňové kontroly ze dne 9. 3. 2015, uvedla, že film byl řádně dokončen a předán, byla dodržena všechna smluvní ujednání, film odpovídá veškerým technickým požadavkům a je tedy promítatelný. V tomto ohledu žádala společnost ARA, aby došlo k úpravě závěrů předmětné daňové kontroly (viz bod 28. odůvodnění tohoto rozsudku). Předmětný film, tak jak byl předán Státnímu fondu kinematografie ke dni 30. 6. 2013 na opakované výzvy, je součástí spisového materiálu, byl proveden jako důkaz dle § 213 odst. 1 trestního řádu, kdy strany netrvaly na provedení tohoto důkazu dle § 213 odst. 2 trestního řádu. Nicméně soud se s tímto důkazem, jako i se všemi ostatními, do detailu seznámil a bez dalšího může konstatovat, že i z laického pohledu je zřejmé, že film ke dni 30. 6. 2013 dokončen z hlediska vizuální stránky nebyl, když na některých místech zjevně mattepainty chybí. S ohledem na vše uvedené tak soud obhajobě obžalovaného Krejčího ve výše naznačeném směru neuvěřil.

63. Pokud se jedná o **obhajobu obžalovaného Košťála** v tom smyslu, že kontrola auditora zpracovaná k uvedenému filmovému projektu, jakož i daňové kontroly, žádné nedostatky při realizaci projednávaného filmu neshledaly. K tomu soud uvádí, že pokud se jedná o kontrolu auditora, tento se zabýval výhradně tím, zda účetní doklady byly řádně zaúčtovány (blíže viz bod 61. odůvodnění tohoto rozsudku). Ve vztahu k daňové kontrole ze dne 16. 12. 2015, která se bezprostředně soustředila na kontrolu rozhodnutí o poskytnutí dotace z Ministerstva kultury v letech 2010 až 2012, soud uvádí, že ze zprávy zpracované příslušným finančním úřadem rozhodně nevyplývá, že by daňová kontrola neshledala žádné nedostatky, když závěrečná zpráva konstatuje, že finanční úřad podrobnější dokladovou kontrolu nemohl provést z důvodu zajištění dokladů společnosti ARA za období do 1. 1. 2009 do současnosti, tedy 16. 12. 2015, ze strany Policie ČR. S ohledem na uvedené tak finanční úřad učinil závěr, že ze všech výše uvedených důvodů nelze jednoznačně prokázat, že by byl porušen zákon o rozpočtových pravidlech ze strany příjemce dotace (viz bod 28. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené rozhodně nepodporuje obhajobu obžalovaného Košťála ve výše uvedeném směru, když zjevně finanční úřad žádný reálný závěr neučinil s ohledem na nemožnost provést podrobnější kontrolu. Pokud obžalovaný Jiří Košťál dále uváděl, že Státní fond kinematografie se nepřipojil se svojí pohledávkou do insolvenčního řízení, které je se společností ARA vedeno, tak tuto skutečnost nelze vykládat jako důkaz o nevině obžalovaných ve vztahu k projednávané věci, neboť je věcí každého věřitele, jakým způsobem

své pohledávky vymáhá. Stejně jako rozhodnutí insolvenčního soudu ve vztahu k pohledávce, kterou obžalovaný Košťál uplatnil za společností ARA, která byla shledána po právu, rozhodně žádným způsobem nečiní závěry, dle kterých by bylo možné dospět k závěru o nevině obžalovaných, když toto rozhodnutí konstatuje pouze tu skutečnost, že insolvenční správkyň společnosti ARA se nepodařilo v rámci uvedeného řízení prokázat, že by uplatnění této pohledávky obžalovaného Košťála za společností ARA bylo v rozporu s dobrými mravy.

64. Pokud se jedná o **obhajobu obžalovaného Petra Hemmra** v tom smyslu, že obžalovaný nevěděl o tom, že obžalovaní Krejčí a Košťál na uvedený filmový projekt žádají tzv. filmové pobídky, s tímto se soud vypořádal výše pod bodem 60. odůvodnění tohoto rozsudku. Obhajoba v tom smyslu, že si obžalovaný Petr Hemmr nemusel v rámci své výpovědi před soudem vše řádně vybavit, neboť byl značně nervózní, celá záležitost jej stresuje, navíc uvedenému projektu nechtěl věnovat čas, neboť se v předmětné době zabýval vymáháním vysoké pohledávky na Slovensku. K tomu soud uvádí, že obžalovaný je již zkušený muž, který se pohybuje ve značně exponované oblasti vymáhání pohledávek, kdy soud nesdílí stanovisko obžalovaného v tom smyslu, že z důvodu nervozity nebyl schopen si vybavit všechny okolnosti uvedeného jednání tak, jak se skutečně odehrály. Pokud obžalovaný Hemmr vypovídal v řadě podstatných okolností odlišně od obžalovaných Krejčího a Košťála, pak tato skutečnost byla dána dle názoru soudu zejména tím, že okolnosti předmětného smluvního vztahu byly fakticky odlišné od toho, jak se snažili obžalovaní soud v rámci trestního řízení přesvědčit.
65. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem, kdy důkazy provedené v rámci tohoto řízení s výjimkou výpovědí obžalovaných, jsou v naprostém souladu a vytváří ucelený řetězec důkazů, ze kterých je možné uzavřít, že v daném případě bylo zcela jednoznačně a nezvratně prokázáno, že se žalované jednání tak, jak je popsáno shora ve výrokové části tohoto rozsudku stalo a tohoto jednání se dopustili obžalovaní Tomáš Krejčí, Ing. Jiří Košťál a Petr Hemmr, pročež soud rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku. Výpovědi všech tří obžalovaných pak ve světle provedení dokazování zůstaly zcela osamoceny a byly dle názoru soudu učiněny ve snaze obžalovaných vyhnout se vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání. Soud závěrem uvádí, že žádným způsobem nezpochybňuje snahu obžalovaných Krejčího a Košťála vytvořit filmové dílo „Poslední z Apoveru“, nezpochybňuje ani náročnost realizace takového projektu, kterou si obžalovaní Krejčí a Košťál zjevně neuvědomili, a to ani po stránce umělecké a odborné, ani po stránce finanční, nicméně nelze akceptovat, aby obžalovaní finanční prostředky, byť určené na dobrý záměr, získali od jakéhokoliv subjektu, vč. státu, takovýmto způsobem v rozporu se zákonem.
66. V návaznosti na provedené dokazování soud jednání obžalovaných právně posoudil tak, že obžalovaní svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku **naplnili všechny zákonné znaky trestného činu** podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku (v případě obžalovaných Tomáše Krejčího a Ing. Jiřího Košťála) a skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (v případě obžalovaného Petra Hemmra), stejně jako znak společenské škodlivosti. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, by v tomto případě nebylo dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy škodlivými pro společnost. Zásah obžalovaných do finanční sféry státní instituce v podobě Státního fondu kinematografie, kterého se obžalovaní dopustili, kdy poškozenému Státnímu fondu kinematografie způsobili škodu ve výši 12 880 000 Kč, když byla společnosti ARA vyplacena neoprávněně vratka 20 %

uznatelných nákladů na tvorbu filmového díla „Poslední z Aporveru“, kdy do výše uznatelných nákladů uvedených v žádosti o filmové pobídky za rok 2011 byly společností ARA, jejímž jménem jednali obžalovaní Tomáš Krejčí a Jiří Košťál, zahrnuty náklady ve výši 64 400 000 Kč za fiktivní smluvní závazky se společností CZ PAP s.r.o., byť fakticky nikdy nebyly tyto náklady realizovány, přičemž obžalovaný Petr Hemmra tím, že umožnil obžalovaným Krejčímu a Košťálovi uzavřít předmětné smlouvy mezi společnostmi CZ PAP s.r.o. a ARA opatřil obžalovaným prostředek ke spáchání posuzovaného trestného jednání. Toto jednání bezesporu představuje invazivní chování ve vztahu k základním hodnotám chráněným trestním zákoníkem, které byly posuzovaným chováním obžalovaných jednoznačně zásadním způsobem porušeny. Z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaní Tomáš Krejčí a Jiří Košťál při podání žádosti o dotaci z Programu podpory filmového průmyslu v roce 2011 za účelem navýšení vratky 20 % uznatelných nákladů na tvorbu filmového díla „Poslední z Aporveru“ ve formě dotace po vzájemné dohodě s obžalovaným Petrem Hemmrem vykázali fiktivní náklady na základě smluv uzavřených se společností CZ PAP s.r.o. a zahrnutých do uznatelných nákladů. Tímto způsobem uvedli nepravdivé údaje v žádosti o poskytnutí dotace za rok 2011 a způsobili tak škodu ve výši 12 880 000 Kč, která odpovídá 20 % částky 64 400 000 Kč, o které došlo k navýšení uznatelných nákladů. Tato škoda je škodou velkého rozsahu ve smyslu § 138 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, neboť přesahuje částku ve výši 10 000 000 Kč. Obžalovaní Tomáš Krejčí a Jiří Košťál se tohoto jednání dopustili společně jako jednatele společnosti Actor's Runway Agency, s.r.o., která o předmětné dotace na filmový projekt „Poslední z Aporveru“ žádala. S ohledem na uvedené tak jednání obžalovaných Tomáše Krejčího a Jiřího Košťála bylo posouzeno podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. V případě obžalovaného Petra Hemmra, tento svým jednáním, tedy uzavřením smluv mezi společnostmi ARA a CZ PAP s.r.o., jejíž je jednatelem, umožnil obžalovaným Tomáši Krejčímu a Jirímu Košťálovi uvést nepravdivé údaje v žádosti o poskytnutí dotace a tím způsobit škodu velkého rozsahu, neboť jim opatřil prostředek k tomuto jednání. S ohledem na uvedené tak jednání obžalovaného Petra Hemmra bylo posouzeno podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

67. Obžalovaní protiprávně jednali v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěli svým jednáním porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem a také je svým jednáním porušili. Motivem obžalovaných Tomáše Krejčího a Jiřího Košťála byla dle názoru soudu ziskovost, byť jejich cílem bylo primárně získat finanční prostředky pro realizaci jejich filmového projektu „Poslední z Aporveru“. Z obsahu spisového materiálu nelze dle názoru soudu učinit žádný závěr o tom, že cílem obžalovaných bylo se jakýmkoliv způsobem obohatit ve svůj vlastní prospěch, když tato skutečnost není ani znakem skutkové podstaty trestného činu dotačního podvodu a obžalovaným nebyla tudíž snaha po vlastním obohacení kladena ani za vinu. S ohledem na skutečnost, že oba obžalovaní příslušné žádosti o dotace pro Státní fond kinematografie jménem společnosti ARA podepisovali a současně podepsali i čestné prohlášení, ze kterého vyplývá, že obžalovaní uvádějí všechny informace pravdivě, přičemž si tyto byli vědomi toho, že tomu tak není, tedy že uvádějí jako uznatelný náklad náklady, které jsou pouze fiktivní, je dle názoru soudu zcela na místě dovodit přímý úmysl obžalovaných Krejčího a Košťála. Pokud se jedná o obžalovaného Petra Hemmra, také tento si dle názoru soudu musel být vědom toho, jakého jednání se dopouští a skutečnosti, že uzavřením předmětných smluv umožní obžalovaným Krejčímu a Košťálovi získat finance na realizaci filmového projektu ze státních prostředků, byť na ně dle stanovených pravidel v uvedené výši nárok neměli. Blíže k povědomí obžalovaného Petra Hemmra pak soud odkazuje rovněž na bod 60. odůvodnění tohoto rozsudku. V případě obžalovaného Petra Hemmra lze tak učinit závěr o tom, že se uvedeného jednání dopustil nejméně v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. b) trestního zákoníku, tedy že věděl, jakého jednání se dopouští a že tímto způsobem

může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, avšak pro případ, že takové porušení způsobí, s tím byl srozuměn.

68. **Při úvaze o druhu a výměře trestu** pro všechny obžalované soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 trestního zákoníku, § 39 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku i § 58 odst. 1 trestního zákoníku a za přiměřený všem okolnostem případu, jakož i charakteru spáchané trestné činnosti, osobám obžalovaných, délce trestního stíhání, jakož i době, která od spáchaní činu uplynula, má trest odnětí svobody v trvání tří let, tj. pod dolní hranicí zákonné trestní sazby stanovené pro zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání pěti let. Soud ukládal v daném případě trest dle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, když dospěl k závěru, že zejména s ohledem na dobu, která uplynula od spáchaní trestného jednání, jakož i na dobu trestního řízení, kdy věc byla orgány činnými v trestním řízení řešena od roku 2014, je na místě přistoupit k **mimořádnému snížení trestu odnětí svobody** pod dolní hranici trestní sazby stanovené tímto zákonem. Současně dospěl zdejší soud k závěru, že podíl všech obžalovaných na předmětné trestné činnosti, jakož i okolnosti ovlivňující ukládání trestu jsou u všech obžalovaných fakticky shodné. S ohledem na skutečnost, že všichni obžalovaní jsou zcela bezúhonní, vzhledem ke způsobu života obžalovaných, kdy tito nejsou v současné době trestně stíháni pro žádné jiné jednání v rozporu se zákonem, nebyly k jejich osobám zjištěny žádné výrazně negativní skutečnosti, by použitím trestní sazby odnětí svobody trestním zákoníkem stanovené pro zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku, tedy v rozmezí od pěti do deseti let trestu odnětí svobody, bylo nepřiměřeně přísné. Současně je soud toho názoru, že lze v případě obžalovaných dosáhnout nápravy jejich osob i trestem kratšího trvání, kdy toto se soudu i s ohledem na dobu, která od spáchaní trestného jednání uplynula, jeví jako výrazně efektivnější tak, aby se obžalovaní mohli zaměřit zejména na získání odpovídajícího zaměstnání, které jim umožní uhradit řádně náhradu škody. K takovému postupu všechny obžalované soud motivuje i tím, že uložil všem obžalovaným i přiměřenou povinnost hradit dle svých sil v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení škodu, kterou svým jednáním způsobili.
69. Při své rozhodovací činnosti o trestu soud pečlivě vážil okolnosti daného případu, míru společenské škodlivosti žalovaného jednání, dobu, která uplynula od spáchaní předmětné trestné činnosti, jakož i osobní poměry obžalovaných. Soud v případě obžalovaných shledal jako **přítěžující okolnost** tu skutečnost, že se obžalovaní předmětného jednání dopustili po předchozím uvážení (viz § 42 písm. a) trestního zákoníku), kdy je zřejmé, že jednání, které je obžalovaným kladeno za vinu, vyžadovalo určitou míru příprav a úvah, jak ve věci postupovat, rozhodně se nejednalo o impulzivní, zcela náhodné jednání ze strany obžalovaných vyvolané nečekanými okolnostmi. Na straně druhé soud vážil **polehčující okolnosti**, kdy dle názoru soudu nelze rozhodně pominout zejména tu skutečnost, že obžalovaní jsou osobami trestně právně zachovalými, nebyly k jejich osobám zjištěny ani žádné výrazně negativní okolnosti, soud rovněž přihlížel k tomu, že se jedná o osoby, které finančně zajišťují své rodinné příslušníky, ať již v podobě nezletilých dětí (v případě obžalovaných Tomáše Krejčího a Jiřího Košťála) či jiných rodinných příslušníků (v případě obžalovaného Petra Hemmra). Soud má tak za to, že uložení trestu výchovného charakteru nespojeného s bezprostředním odnětím svobody bude na obžalované působit tak, aby se do budoucna vyhnuli páčání jakéhokoliv závadového jednání a aby si byli dobře vědomi té skutečnosti, že ani snaha dokončit rozpracované umělecké dílo nemůže ospravedlnit nerespektování, resp. porušení pravidel stanovených pro čerpání státních dotací. Vyslovený druh a výměra trestu ve spojení s délkou zkušební doby a stanovením přiměřené povinnosti k náhradě škody by tak podle názoru soudu měly posílit výchovný vliv uložené sankce na osoby obžalovaných a zároveň těmto pomoci při uvědomění si následků vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání. Vyslovený

druh a výměra trestu by současně měly dostatečným způsobem vyjadřovat míru společenské škodlivosti jednání obžalovaných a význam chráněného zájmu, který byl jejich jednáním vážným způsobem ohrožen, resp. narušen, tj. význam ochrany cizího majetku před neoprávněnými zásahy ze strany třetích osob.

70. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil soud obžalovaným Tomáši Krejčímu, Jiřímu Košťálovi a Petru Hemmrovi společně a nerozdílně **povinnost zaplatit na náhradě škody** částku ve výši 12 880 000 Kč poškozenému Státnímu fondu kinematografie, když tento se řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody k tomuto trestnímu řízení a současně byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalovaných a škodou způsobenou na majetku poškozeného Státního fondu kinematografie, když tento vyplatil jako filmovou pobídku částku o 12 880 000 Kč vyšší (tato částka odpovídá 20 % z částky 64 400 000 Kč, o které byla navýšena položka uznatelných nákladů vykázaných společností ARA jednající prostřednictvím obžalovaných Tomáše Krejčího a Jiřího Košťála za pomoci společnosti CZ PAP s.r.o. jednající prostřednictvím obžalovaného Petra Hemmra v žádosti o dotaci za rok 2011). Poškozenému subjektu soud přiznal nárok na náhradu škody dle jeho připojení a dále dle listinných materiálů, které byly v rámci řízení před soudem provedeny k důkazu a o jejichž pravdivosti a správnosti neměl soud žádných pochybností. V tomto ohledu soud upravil částku, která byla uvedena ve výrokové části obžaloby jako výše způsobené škody, když částka 12 880 050 Kč byla zjevně uvedena s drobnou početní chybou, neboť 20 % z částky 64 400 000 Kč činí 12 880 000 Kč. Soud tedy tuto částku upravil ve výrokové části rozsudku a současně o této částce rozhodl i v rámci výroku o náhradě škody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat **do 8 (osmi) dnů** od doručení jeho opisu **odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 trestního řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvolání napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsudek může odvolání napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže tato porušení mohou způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Praha 17. prosince 2020

JUDr. Vlasta Langhamerová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Anežka Inmanová

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Anežka Inmanová